

Universtitatea Babeş-Bolyai Cluj-Napoca
Facultatea de Matematică și Informatică

ANCA GRAD (născută DUMITRU)

**Condiții de optim îmbunătățite pentru
probleme de optimizare
scalară, vectorială și multivocă**

Rezumatul tezei de doctorat

Conducător de doctorat:

Prof. univ. dr. WOLFGANG W. BRECKNER

2010

Cuprins

Introducere	1
Cuvinte cheie	6
1 Preliminarii	7
1.1 Submulțimi speciale ale unui spațiu vectorial	7
1.1.1 Interioare generalizate ale mulțimilor	7
1.1.2 Teoreme de separare	8
1.2 Noțiuni și rezultate privitoare la funcții	8
1.2.1 Funcții reale cu valori extinse	8
1.2.2 Funcții vectoriale cu valori extinse	8
2 Optimizare scalară	9
2.1 Condiții secvențiale de optim pentru probleme de optimizare convexă cu restricții exprimate cu mulțimi și conuri convexe	9
2.1.1 Probleme de optimizare convexă	10
2.1.2 Probleme de optimizare convexă compusă	13
2.1.3 O regulă secvențială a multiplicatorilor lui Lagrange	17
2.2 Condiții de regularitate de tip interior cvasi-relativ pentru probleme de optimizare convexă	19
2.2.1 Teoreme tari de dualitate Lagrange	20
2.2.2 Puncte șa	23
2.2.3 O aplicație la o problemă de optimizare în $L^2([0, T], \mathbb{R}^2)$	24
3 Optimizare vectorială	25
3.1 Condiții secvențiale de optim	25
3.1.1 Condiții suficiente	26
3.1.2 Condiții necesare și suficiente	27
3.2 Dualitate vectorială de tip Fenchel în spații local convexe	29
3.2.1 O duală vectorială generală de tip Fenchel	30
3.2.2 Comparații între trei duale vectoriale de tip Fenchel	32
3.3 O abordare directă a problemei (D_A^{vBGW}) în spații finit dimensionale	36

3.3.1	Dualitate pentru probleme scalare	38
3.3.2	O nouă duală vectorială de tip Fenchel	39
3.3.3	Dualitate inversă directă	40
4	Optimizare multivocă	43
4.1	Două relații noi referitoare la mulțimi, definite cu ajutorul cvasi-interiorului	43
4.2	Funcții qi-conjugate și qi-subgradienți	45
4.2.1	Funcții multivoce qi-conjugate	45
4.2.2	qi-subgradienți ai funcțiilor multivoce	46
4.3	O teorie a perturbării pentru optimizarea multivocă bazată pe cvasi-interior	46
4.3.1	Optimizare multivocă fără restricții	46
4.3.2	Optimizare multivocă cu restricții	48
4.3.3	O regulă multivocă a multiplicatorilor lui Lagrange	50
4.4	O aplicație la o problemă de optimizare multivocă în $\ell^2(\mathbb{R})$	51
	Bibliografie	53

Introducere

Teoria optimizării ocupă un loc de seamă printre domeniile de cercetare în matematică, loc datorat în principal nenumăratelor sale aplicații în aproape toate domeniile practice. Oportunitatea de a efectua cercetări într-un domeniu atât de atractiv reprezintă un real privilegiu. Această teză conține rezultatele proprii ale autoarei, obținute în zece lucrări (trei din reviste cotate ISI, șase din reviste recenzate în baze de date internaționale și un articol în curs de publicare), individuale sau în colaborare, și se referă la diferite probleme de optimizare scalară, vectorială și multivocă. Întregul conținut este divizat în patru capitole, a căror descriere este făcută în cele ce urmează.

Capitolul 1 conține prezentarea noțiunilor și rezultatelor luate din literatura de specialitate, care vor fi folosite în demonstrații. De asemenea, familiarizează cititorii cu notațiile adoptate. Realizările proprii din acest capitol sunt: Propoziția 1.1.7, care descrie o nouă relație între interiorul cvasi-relativ și cvasi-interiorul unui con convex, și Propoziția 1.1.8, care, relativ la un con convex C , asigură strict pozitivitatea în orice punct din cvasi-interiorul lui C a valorilor unei funcționale liniare continue diferite de 0, luate din conul dual al lui C .

Capitolul 2 se ocupă cu optimizarea scalară. Rezultatele din această parte pot fi considerate ca aparținând la două mari categorii, cele privind condiții secvențiale de optim, și cele privind condiții de regularitate de tip interior cvasi-relativ pentru dualitatea tare Lagrange. Contribuțiile proprii relaționate cu aceste subiecte au fost publicate în GRAD A. [60], [62], [64], precum și în lucrările în colaborare BOȚ R. I., GRAD A. și WANKA G. [21], [22].

Pentru început, în Subsecțiunea 2.1.1, analizăm în condițiile (2.1) următoarea problemă de optimizare convexă scalară cu restricții exprimate cu ajutorul unui con convex C :

$$(P_C) \quad \inf_{g(x) \in -C} f(x).$$

Pentru o funcție perturbatoare Φ_C , definită prin (2.2), Lema 2.1.3 relevă anumite proprietăți, în timp ce Lema 2.1.4 îi caracterizează subdiferențiala. Primele condiții secvențiale de optim relative la (P_C) sunt date în Teorema 2.1.5. Cu ajutorul Lemei 2.1.6 ele sunt ulterior îmbunătățite, în ceea ce privește o mai bună separare a șirurilor (a se vedea Teorema 2.1.7).

Continuăm cu analiza problemei de optimizare convexă scalară, cu restricții exprimate cu ajutorul unei mulțimi convexe M și al unui con convex C

$$(P_{CM}) \quad \inf_{\substack{x \in M \\ g(x) \in -C}} f(x),$$

în ipotezele (2.1) și (2.9). Primele condiții secvențiale de optim pentru (P_{CM}) sunt date în Teorema 2.1.9, care folosește Lema 2.1.8. În contrast cu Teoremele 4.10 și 4.11 din BOȚ R. I., CSETNEK E. R. și WANKA G. [17], Teorema 2.1.9 are un număr mai mic de șiruri implicate în formularea

condițiilor de optim, în timp ce funcția g este C -epi închisă, nu continuă. Folosind Teorema 2.1.7, obținem o formulare echivalentă a Teoremei 2.1.9, prezentată în Teorema 2.1.10.

În cadrul Subsecțiunii 2.1.2 ne concentrăm pe problema de optimizare convexă compusă, cu restricții exprimate cu ajutorul unei mulțimi convexe M și al unui con convex C

$$(P_{CM}^{sof}) \quad \inf_{\substack{x \in M \\ g(x) \in -C}} (s \circ f)(x),$$

în ipotezele (2.14). Considerăm pentru început cazul în care f este stea K -inferior semicontinuă. O funcție perturbatoare $\Phi_{s \circ f}$, dată prin (2.16), este aleasă și apoi caracterizată în Lemele 2.1.11 și 2.1.12. Teoremele 2.1.13 și 2.1.15 conțin formulări echivalente pentru condițiile secvențiale relative la (P_{CM}^{sof}) . Echivalența lor este asigurată de Lema 2.1.14. Cazul în care K este închis și f este K -epi închisă este analizat în Teoremele 2.1.18 și 2.1.20, care folosesc în demonstrații Lemele 2.1.16 și 2.1.17.

Considerând $\text{dom } f = \text{dom } g = X$ și cerând ca f și g să fie continue, obținem în Teorema 2.1.21 condiții de optim pentru (P_{CM}^{sof}) cu un număr redus de șiruri. Acest număr poate fi scăzut și mai mult prin considerarea lui $g \equiv 0$, caz tratat în Corolarul 2.1.23. Prezentăm în continuare o condiție secvențială a multiplicatorilor lui Lagrange (a se vedea Teorema 2.1.24), când $f(x) := x$ pentru orice $x \in X$ și $K := \{0\}$, care este o îmbunătățire a unui rezultat dat de BOŢ R. I., CSETNEK E. R. și WANKA G. [17, Teorema 4.10]. Mai mult, Teorema 2.1.28, o generalizare secvențială a binecunoscutei Leme a lui Pshenichnyi-Rockafellar, este o extindere a Corolarului 4.8 din BOŢ R. I., CSETNEK E. R. și WANKA G. [17] și, în consecință, o generalizare a Corolarului 3.5 din JEYAKUMAR V. și WU Z. Y. [83].

Exemplul 2.1.27 validează căutarea de condiții secvențiale, prezentând o problemă de optimizare pentru care clasicele condiții Karush-Kuhn-Tucker nu sunt îndeplinite, în timp ce condițiile secvențiale din Teorema 2.1.24 se verifică.

Secțiunea 2.2 se ocupă cu condiții suficiente pentru dualitatea tare relativă la o problemă de optimizare convexă cu restricții exprimate cu ajutorul unei mulțimi convexe, al unui con convex și al unei funcții afine, în spații infinit dimensionale, și duala sa Lagrange. Condițiile de optim sunt specificate cu ajutorul interiorului cvasi-relativ și cvasi-interiorului unor mulțimi convexe. Contribuțiile autoarei au fost publicate în GRAD A. [64].

Perechea primală-duală investigată este formată din problemele

$$(P_{CMA}) \quad \inf_{\substack{x \in M \\ g(x) \in -C \\ h(x)=0}} f(x)$$

și

$$(D_{CMA}^L) \quad \sup_{z^* \in C^+, w^* \in W^*} \inf_{x \in M} \{f(x) + \langle z^*, g(x) \rangle + \langle w^*, h(x) \rangle\},$$

în ipotezele (2.34). Teorema 2.2.2 prezintă o afirmație de dualitate slabă. În Observația 2.2.3 comparăm perechea primală-duală (P_{CMA}, D_{CMA}^L) considerată mai sus cu perechea analizată de DANIELE P. și GIUFFRÉ S. [45, Teorema 3.1], subliniind erorile acestor autori și argumentând abordarea noastră.

Teorema 2.2.6 este rezultatul principal al Secțiunii 2.2 și prezintă condiții suficiente pentru dualitatea tare dintre (P_{CMA}, D_{CMA}^L) . Versiuni mai tari, dar în același timp mai ușor de validat în practică ale acestei teoreme se găsesc în Teoremele 2.2.13 și 2.2.19. Toate rezultatele de dualitate tare din această secțiune, în cazul particular când (P_{CMA}) admite soluții optime, sunt tratate în Corolarele 2.2.7, 2.2.14 și 2.2.20. Este de remarcat faptul că, condițiile Corolarului 2.2.20 seamănă cu cele din DANIELE P. și GIUFFRÉ S. [45, Teorema 3.1], dar, sunt mai puțin restrictive și, în același timp, corecte.

În demonstrarea Teoremei 2.2.6 s-au folosit Lemele 2.2.4 și 2.2.5 care caracterizează mulțimea \mathcal{E} . Propoziția 2.2.9 dă o formulare echivalentă pentru (2.36), în timp ce Lema 2.2.11 relevă condiții suficiente care asigură (2.35). Lema 2.2.16 abordează cazul în care mulțimea M este afină, iar Lema 2.2.18 tratează situația când funcția h este continuă.

Teorema 2.2.21 prezintă condiții necesare și suficiente de optim cu ajutorul punctelor și ale funcției lui Lagrange asociate cu (P_{CMA}) . Capitolul 2 se încheie cu o subsecțiune dedicată unei probleme de optimizare în $L^2([0, T], \mathbb{R}^2)$, pentru care aplicăm rezultatul de dualitate tare din Corolarul 2.2.14.

Capitolul 3 relevă aspecte din optimizarea vectorială privind atât condiții secvențiale de optim, cât și o nouă duală Fenchel. Contribuțiile autoarei cu privire la aceste subiecte au fost publicate în GRAD A. [60], [61], [63], [65] și în articolele în colaborare BOȚ R. I., DUMITRU (GRAD) A. și WANKA G. [20], BOȚ R. I., GRAD A. și WANKA G. [21], [22].

Din câte cunoaștem, condiții secvențiale de optim pentru probleme de optimizare vectorială au fost considerate pentru prima dată în literatura de specialitate de BOȚ R. I., GRAD A. și WANKA G. [21]. Rezultatele din această lucrare au fost ulterior îmbunătățite de BOȚ R. I., GRAD A. și WANKA G. [22], și GRAD A. [63].

În Secțiunea 3.1 considerăm problema generală de optimizare vectorială cu restricții exprimate cu ajutorul unei mulțimi convexe M și al unui con convex C

$$(P_{CM}^v) \quad \underset{\substack{x \in M \\ g(x) \in -C}}{\text{v-min}} f(x),$$

în ipotezele (3.1). Teorema 3.1.7 prezintă condiții secvențiale suficiente pentru soluții S -propriu eficiente ale lui (P_{CM}^v) , atunci când f este stea K -inferior semicontinuă, în timp ce Teorema 3.1.8 indică condiții secvențiale suficiente pentru soluții T -slab eficiente ale lui (P_{CM}^v) , atunci când f este K -epi închisă.

Admițând că funcțiile f și g sunt continue, se stabilesc în Subsecțiunea 3.1.2 condiții secvențiale de optim necesare și suficiente pentru soluții S -propriu eficiente și T -slab eficiente ale lui (P_{CM}^v) . Se tratează două cazuri particulare semnificative. Scalarizarea liniară este considerată pentru început. Teorema 3.1.9 conține condiții secvențiale de optim necesare și suficiente pentru soluții S_{K+0} -propriu eficiente ale lui (P_{CM}^v) . A două scalarizare abordată le este atribuită lui GERSTEWITZ C. și IWANOW [54]. Teorema 3.1.12 prezintă condiții secvențiale de optim necesare și suficiente pentru soluții $T_{\text{int } K}$ -slab eficiente ale lui (P_{CM}^v) .

Observația 3.1.10 și Exemplul 3.1.11 vin în sprijinul cercetărilor prezentate în Secțiunea 3.1, prezentând un caz paricular de problemă de optimizare vectorială pentru care clasicele condiții de optim Karush-Kuhn-Tucker nu sunt stisfăcute, în timp ce cele secvențiale se validează.

Noi descoperiri relaționate cu probleme duale vectoriale de tip Fenchel se găsesc în Secțiunea 3.2.

Ele au fost publicate în GRAD A. [61]. Problema primală studiată este

$$(P_A^v) \quad \text{v-min}_{x \in X} (f + g \circ A)(x),$$

în ipotezele (3.8). Prima problemă duală vectorială de tip Fenchel asociată lui (P_A^v) și analizată în Subsecțiunea 3.2.1 este

$$(D_A^{v\leq}) \quad \text{v-max}_{(y^*, z^*, y) \in \mathcal{A}_{D_A^{v\leq}}} h^{\leq}(y^*, z^*, y).$$

O afirmație de dualitate slabă pentru perechea primală-duală $(P_A^v, D_A^{v\leq})$ este dată în Teorema 3.2.3. Demonstrația teoremei de dualitate tare, i.e. Teorema 3.2.5, se bazează pe impunerea unor condiții de regularitate care asigură de fapt dualitatea tare pentru problemele scalarizate atașate perechii $(P_A^v, D_A^{v\leq})$. Facem o trecere în revistă a principalelor condiții de regularitate apărute în literatura de specialitate cu privire la situația studiată. Teorema 3.2.6 ajută la demonstrarea dualității inverse din Teorema 3.2.7.

În Subsecțiunea 3.2.2 comparăm $(D_A^{v\leq})$ cu o altă duală vectorială de tip Fenchel asociată lui (P_A^v) , a cărei formulare a fost inspirată din BRECKNER W. W. și KOLUMBÁN I. [36]. Ea este

$$(D_A^{vBK}) \quad \text{v-max}_{(y^*, z^*, y) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBK}}} h^{BK}(y^*, z^*, y).$$

Din Observația 3.2.9 aflăm că $h^{BK}(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}}) \subseteq h^{\leq}(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}})$, în timp ce Teorema 3.2.10 afirmă că $\text{v-max } h^{BK}(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}}) = \text{v-max } h^{\leq}(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}})$. Folosind teoremele de dualitate slabă, tare și inversă, stabilite pentru perechea primală-duală $(P_A^v, D_A^{v\leq})$, putem da același tip de rezultate pentru perechea primală (P_A^v, D_A^{vBK}) (a se vedea Teorema 3.2.12). Atunci când particularizăm spațiile X, Y și Z , dualele vectoriale de tip Fenchel $(D_A^{v\leq})$ și (D_A^{vBK}) devin clasică duală Fenchel din optimizarea scalară (a se vedea ROCKAFELLAR R. T. [103]).

Pentru cazul când $Y := \mathbb{R}^m$ și $K := \mathbb{R}_+^m$, introducem pe lângă dualele vectoriale $(D_A^{v\leq})$ și (D_A^{vBK}) , una nouă, a cărei formulare a fost inspirată din BOȚ R. I., DUMITRU(GRAD) A. și WANKA G. [20]. Ea este

$$(D_A^{vBGW}) \quad \text{v-max}_{(p, q, \lambda, t) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}} h^{BGW}(p, q, \lambda, t).$$

Sub condiții de regularitate corespunzătoare, nu numai incluziunea

$$h^{BK}(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}}) \subseteq h^{BGW}(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}) \cap \mathbb{R}^m$$

are loc, dar și

$$h^{BGW}(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}) \cap \mathbb{R}^m \subseteq h^{\leq}(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}})$$

(a se vedea Propoziția 3.2.15). După cum se observă din Exemplele 3.2.17 și 3.2.18, incluziunile de mai sus pot fi stricte. Totuși, în Teorema 3.2.19 se demonstrează că mulțimile de soluții optime asociate dualelor (D_A^{vBGW}) și $(D_A^{v\leq})$ coincid, i.e.

$$\text{v-max} \left[h^{BGW}(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}) \cap \mathbb{R}^m \right] = \text{v-max } h^{\leq}(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}}).$$

Afirmații de dualitate slabă, tare și inversă, pentru perechea primală-duală (P_A^v, D_A^{vBGW}) sunt specificate în Teorema 3.2.21. Folosind Exemplul 3.2.22, ajungem la concluzia că o abordare directă a dualității inverse pentru problema (D_A^{vBGW}) ar fi mai dificilă, dacă nu s-ar folosi relația dintre ea și $(D_A^{v\leq})$, dată în Teorema 3.2.19.

Secțiunea 3.3 cuprinde rezultate publicate în BOȚ R. I., DUMITRU (GRAD) A. și WANKA G. [20], și GRAD A. [65]. Ea propune o abordare directă a dualității slabe, tari și inverse, pentru o duală vectorială de tip Fenchel, asemănătoare lui (D_A^{vBGW}) din Subsecțiunea 3.2.2, exprimate de această dată într-un context finit dimensional. Pentru început, analizăm în Secțiunea 3.3.1 problema scalară asociată lui (P_A^{lv}) și duala sa Fenchel. Principalele rezultate din această parte sunt Teorema 3.3.4 (dualitate slabă), Teorema 3.3.6 (dualitate tare) și Teorema 3.3.7 (condiții de optim). Apoi extindem în Subsecțiunea 3.3.2 rezultatele scalare la cazul vectorial, după definirea unei noi duale vectoriale de tip Fenchel pentru (P_A^{lv}) în acest context finit dimensional. Duala este

$$(D_A^{lvBGW}) \quad v\text{-max}_{(p,q,\lambda,t) \in \mathcal{A}_{D_A^{lvBGW}}} h^{BGW}(p, q, \lambda, t).$$

Teorema 3.3.9 țintește dualitatea slabă, în timp ce Teorema 3.3.12 atacă dualitatea tare. Propozițiile 3.3.15 și 3.3.16 ajută în demonstrarea unei afirmații directe de dualitate inversă pentru perechea primală-duală (P_A^{lv}, D_A^{lvBGW}) din Teorema 3.3.17.

Capitolul 4 se adresează unei noi abordări de dualitate în optimizarea multivocă, cu ajutorul cvasi-interiorului unui con convex, conținând rezultatele autoarei din GRAD A. [66].

Secțiunea 4.1 este centrată pe definirea și specificarea unor proprietăți pentru două noi relații pentru mulțimi. Considerând un con convex punctat K , al cărui cvasi-interior este nevid și care este o submulțime strictă a unui spațiu local convex separat, introducem prin Definiția 4.1.3 două noi relații \leq_{qiK}^l și \leq_{qiK}^u . Ele sunt tranzitive. Propoziția 4.1.5 conține anumite proprietăți ale noilor relații. Definiția 4.1.7 specifică patru noi noțiuni de eficiență pentru $\mathcal{S} \subseteq \mathcal{P}_0(Y)$. Notățiile adoptate pentru mulțimile noilor soluții eficiente sunt

$$l\text{-Min}_{qi} \mathcal{S}, l\text{-Max}_{qi} \mathcal{S}, u\text{-Min}_{qi} \mathcal{S} \text{ și } u\text{-Max}_{qi} \mathcal{S}.$$

Propoziția 4.1.10 arată că $l\text{-Min}_{qi}(-\mathcal{S}) = -u\text{-Max}_{qi} \mathcal{S}$.

În Secțiunea 4.2 introducem pentru o funcție multivocă $F : X \rightarrow \mathcal{P}(Y)$ qi-conjugata și qi-subdiferențiala într-un punct $\bar{x} \in X$ cu $F(\bar{x}) \neq \emptyset$. Aceste noțiuni sunt în analogie cu cele scalare.

Secțiunea 4.3 se ocupă cu o abordare prin perturbare a optimizării multivoce. Pentru început, în Subsecțiunea 4.3.1, tratăm cazul fără restricții. Considerăm problema multivocă

$$(P_{qi}^{sv}) \quad l\text{-Min}_{qi} F(x), \quad x \in X$$

căreia îi atașăm o funcție perturbatoare Φ . Folosind qi-conjugata a lui Φ , demonstrăm că

$$(D_{qi}^{sv}) \quad l\text{-Max}_{qi} \left[-\Phi_{qiK}^*(0, T) \right] \quad T \in \mathcal{L}(W, Y)$$

este o duală validă pentru (P_{qi}^{sv}) . Teorema de dualitate slabă, i.e. Teorema 4.3.4, este însoțită de Teorema 4.3.5 care conține condiții de optim pentru perechea primală-duală $(P_{qi}^{sv}, D_{qi}^{sv})$. Mai mult, Teorema 4.3.6 prezintă condiții de optim pentru duala (D_{qi}^{sv}) .

În continuare, în Subsecțiunea 4.3.2, ne concentrăm pe problema multivocă cu restricții

$$(CP_{qi}^{sv}) \quad \underset{G(x) \cap (-C) \neq \emptyset}{\text{l-Min}_{qi}} F(x),$$

când Z este un spațiu separat local convex și $G : X \rightarrow \mathcal{P}(Z)$ este o funcție multivocă proprie. Teorema 4.3.10 conține un rezultat de dualitate slabă, în timp ce Teoremele 4.3.11 și 4.3.12 prezintă condiții de optim.

Prin alegerea, în Subsecțiunea 4.3.3, a unei funcții perturbatoare de tip Lagrange, putem demonstra o teoremă de dualitate tare, de același tip Lagrange (a se vedea Teorema 4.3.15). Este de remarcat că acest rezultat generalizează Corolarul 4.7 din BOȚ R. I., CSETNEK E. R. și MOLDOVAN A. [16] din cazul scalar.

Capitolul 4 se încheie cu Secțiunea 4.4, care furnizează un exemplu, formulat în spațiul $\ell^2(\mathbb{R})$, căruia Teorema 4.3.15 de dualitate tare i se poate aplica cu succes.

Mulțumiri

Începem prin adresarea sincerelor mulțumiri conducătorului nostru de doctorat Prof. univ. dr. WOLFGANG W. BRECKNER de la Facultatea de Matematică și Informatică a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. Dânsul ne-a oferit privilegiul de a urma studiile de doctorat sub atenta sa supraveghere, propunându-ne un subiect de cercetare atractiv și actual. De asemenea, îi mulțumim pentru atenta verificare a tuturor rezultatelor științifice obținute și pentru îmbunătățirile sugerate, astfel încât rezultatul final să fie corect, actual și unitar.

Multe mulțumiri sunt apoi adresate Prof. univ. dr. GERT WANKA de la Facultatea de Matematică a Universității Tehnice din Chemnitz (Germania). Pe parcursul ultimilor 4 ani ne-a oferit burse de cercetare în cadrul departamentului său, unde am beneficiat nu numai de sfaturile sale competente și de importante resurse bibliografice, dar și de o perspectivă nouă asupra vieții academice.

Din punct de vedere profesional îi suntem profund recunoscători lui P. D. Dr. habil. RADU IOAN BOȚ de la Facultatea de Matematică a Universității Tehnice din Chemnitz (Germania), care ne-a sugerat noi arii de cercetare și a lucrat împreună cu noi în descoperirea unor rezultate semnificative. Din punct de vedere personal, îi mulțumim lui și familiei lui pentru prietenie. De asemenea, apreciem în mod deosebit nenumăratele conversații cu privire la aspecte tehnice din articolele noastre și din teza de doctorat, avute cu Dr. ERNÖ ROBERT CSETNEK de la Facultatea de Matematică a Universității Tehnice din Chemnitz (Germania).

Adresăm mulțumiri și tuturor membrilor fostei Catedre de Analiză și Optimizare de la Facultatea de Matematică și Informatică a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca.

La final, cel mai special loc de mulțumire este rezervat familiei, adică părinților AURORA și PETRU DUMITRU, și șotului CĂTĂLIN GRAD. Dragostea și sprijinul lor necondiționat ne-au asigurat forța internă necesară concentrării asupra vieții profesionale.

Cuvinte cheie

Optimizare sclară, optimizare vectorială, optimizare multivocă, dualitate Lagrange, dualitate Fenchel, condiții secvențiale de optim, interioare generalizate ale mulțimilor, condiții de regularitate.

Capitolul 1

Preliminarii

Pentru lecturarea mai facilă a tezei, prezentăm câteva noțiuni, rezultate și notații referitoare la funcții reale și vectoriale. De asemenea, mai menționăm câteva elemente de analiză convexă.

1.1 Submulțimi speciale ale unui spațiu vectorial

Fie X un spațiu vectorial și $M \subseteq X$ o mulțime. Reamintim definițiile pentru: învelitoarea liniară ($\text{lin } M$), învelitoarea afină ($\text{aff } M$), învelitoarea convexă ($\text{co } M$), învelitoarea conică ($\text{cone } M$) și învelitoarea convexă conică ($\text{cone co } M$), asociate lui M . Menționăm de asemenea definiția conului normal asociat lui M , notat prin N_M , și definițiile pentru conul dual al unui con nevid $C \subseteq X$, notat prin C^+ , și pentru cvasi-interiorul conului C , notat prin C^{+0} .

1.1.1 Interioare generalizate ale mulțimilor

Fie X un spațiu vectorial netrivial și $M \subseteq X$ o mulțime. Reamintim definiții ale interiorului algebric ($\text{core } M$) al lui M și nucleului intrinsec ($\text{icr } M$) al lui M . Prezentăm anumite proprietăți ale lor în cazul când M este o mulțime convexă. Pentru cazul în care X este un spațiu vectorial topologic mai definim interiorul ($\text{int } M$) și închiderea ($\text{cl } M$) lui M .

În ipotezele în care X este un spațiu vectorial topologic separat (Hausdorff) și $M \subseteq X$ este o mulțime, menționăm interiorul cvasi-relativ tare al lui M ($\text{sqri } M$), iar când M este convexă, interiorul cvasi-relativ ($\text{qri } M$) și cvasi-interiorul ($\text{qi } M$).

Rezultatele autoarei sunt următoarele două.

Propoziția 1.1.7 (GRAD A. [64]) *Fie M o submulțime convexă a unui spațiu local convex separat X și fie $x \in M$. Atunci*

$$x \in \text{qi } M \iff \begin{cases} 0 \in \text{qi}(M - M) \\ x \in \text{qri } M. \end{cases}$$

Propoziția 1.1.8 *Fie C un con convex nevid al unui spațiu local convex separat X . Atunci, pentru orice $x^* \in C^+ \setminus \{0\}$ și orice $x \in \text{qi } C$, următoarea inegalitate este validă:*

$$(1.1) \quad \langle x^*, x \rangle > 0.$$

1.1.2 Teoreme de separare

În demonstrarea teoremelor de dualitate tare, teoremele de separare sunt mereu implicate. Menționăm în această subsecțiune nu numai câteva rezultate binecunoscute din literatura de specialitate (date de EIDELHEIT M., TUKEY J. W.), ci și câteva teoreme recent publicate (date de BOȚ R. I., CSETNEK E. R. și WANKA G. [19], CAMMAROTO F. și DI BELLA B. [38]), care folosesc noțiunile de interior cvasi-relativ și cvasi-interior ale unui con convex.

1.2 Noțiuni și rezultate privitoare la funcții

1.2.1 Funcții reale cu valori extinse

Fie X un spațiu local convex și X^* dualul său topologic. Se notează $\overline{\mathbb{R}} := \mathbb{R} \cup \{\pm\infty\}$. Având o mulțime $M \subseteq X$, funcția sa indicator este $\delta_M : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, iar funcționala sa suport este $\sigma_M : X^* \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$.

Fie $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție. Reamintim domeniul ($\text{dom } f$) și epigraficul ($\text{epi } f$) lui f . Fiind dat un punct $\bar{x} \in X$, notăm prin $\partial f(\bar{x})$ subdiferențiala lui f în \bar{x} . Funcția conjugată a lui f în raport cu mulțimea $M \subseteq X$ este $f_M^* : X^* \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, iar atunci când $M = X$ descoperim clasică conjugată Fenchel-Moreau a lui f , notată prin f^* . Așa-numita inegalitate Fenchel-Young, utilă în aplicații, este specificată. Funcția conjugată $f^{**} : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ a lui f^* se numește biconjugata lui f .

Fie $f_1 : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}, \dots, f_m : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ funcții proprii, unde $m \in \mathbb{N}$. Convoluția infimală a lui f_1, \dots, f_m este funcția $f_1 \square \dots \square f_m : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$. Precizăm anumite proprietăți ale ei.

Fie X și Y spații vectoriale topologice. Pentru un operator linear continuu $T \in \mathcal{L}(X, Y)$, operatorul său adjunct este notat prin T^* , iar funcția infimală a unei funcții $f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ prin T este $Tf : Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$.

1.2.2 Funcții vectoriale cu valori extinse

Considerăm un spațiu local convex Y , parțial ordonat de un con convex nevid $C \subseteq Y$. Lui Y îi atașăm un cel mai mare element în raport cu \leq_C , care nu aparține lui Y și care este notat prin ∞_Y . Punem $Y^\bullet := Y \cup \{\infty_Y\}$. Atunci, pentru orice $y \in Y^\bullet$, avem $y \leq_C \infty_Y$. Mai mult, definim pe Y^\bullet următoarele operații:

$$y + \infty_Y := \infty_Y, \infty_Y + y := \infty_Y, \lambda \cdot \infty_Y := \infty_Y \text{ și } \langle y^*, \infty_Y \rangle := +\infty$$

pentru orice $y \in Y$, orice $\lambda \geq 0$ și orice $y^* \in C^+$.

Având o funcție $f : X \rightarrow Y^\bullet$, reamintim domeniul ($\text{dom } f$) și con-epigraficul ($\text{epi}_C f$) său. Mai mult, reamintim diferite generalizări ale noțiunii de convexitate pentru funcții vectoriale. O sinteză a principalelor extensii ale semicontinuității inferioare (con-inferior semicontinuitate, stea con-inferior semicontinuitate, con-epi închidere) la cazul vectorial încheie acest prim capitol.

Capitolul 2

Optimizare scalară

Prezentul capitol conține numeroase rezultate originale privind condiții de optim și dualitate pentru diverse tipuri de probleme de optimizare scalară. Ele au fost publicate de către autoare în lucrările individuale GRAD A. [60], [62], [64], și în lucrările în colaborare BOȚ R. I., GRAD A. și WANKA G. [21], [22]. Majoritatea teoremelor și corolarelor reprezintă generalizări și/sau îmbunătățiri ale altor rezultate date de către diverși autori.

Din punct de vedere istoric, primele realizări majore obținute în optimizare s-au referit la problemele scalare. Deși acestea au reprezentat un important subiect de interes pentru comunitatea științifică de-a lungul deceniilor trecute, această temă încă prezintă provocări, care sunt bazate în principal pe lărgirea mulțimii de probleme pentru care condiții de optim din ce în ce mai puțin restrictive pot fi aplicate. Numeroase monografii au fost tipărite pe acest subiect începând cu mijlocul secolului trecut. Menționăm dintre acestea BARBU V. și PRECUPANU T. [5], BLAGA L. și LUPȘA L. [6], BOȚ R. I., GRAD S. M. și WANKA G. [26], BRECKNER W. W. [33], ROCKAFELLAR R. T. [103] și ZĂLINESCU C. [121].

2.1 Condiții secvențiale de optim pentru probleme de optimizare convexă cu restricții exprimate cu mulțimi și conuri convexe

Această secțiune conține condiții secvențiale de optim pentru diverse tipuri de probleme de optimizare convexă scalară, simple sau compuse, condiții care, după cunoștințele noastre, sunt cele mai generale publicate până în acest moment pentru această temă.

BOȚ R. I., CSETNEK E. R. și WANKA G. [17], [18], au dat recent condiții secvențiale de optim în optimizarea convexă, folosind o abordare cu funcții perturbatoare, îmbunătățind rezultate anterioare. Noi extindem rezultatele din aceste lucrări, cât și din GRAD A. [60], pentru probleme de optimizare convexă scalară, cu restricții exprimate cu mulțimi și conuri convexe, definite cu ajutorul unor funcții vectoriale con-epi închise. Mai mult, redescoperim ca și cazuri particulare câteva rezultate din lucrările mai sus amintite.

Fie $(X, \|\cdot\|)$ un spațiu Banach reflexiv și fie $(X^*, \|\cdot\|_*)$, dualul topologic al acestuia. De asemenea, fie $(x_n^*)_{n \in \mathbb{N}}$ un șir în X^* . Folosim notația $x_n^* \xrightarrow{\omega^*} 0$ ($x_n^* \xrightarrow{\|\cdot\|_*} 0$) pentru situația în care $(x_n^*)_{n \in \mathbb{N}}$ converge

către 0 în topologia slabă*(tare).

Teorema 2.1.1 (BOȚ R. I., CSETNEK E. R., WANKA G. [17]) *Fie X un spațiu Banach reflexiv, iar Y un spațiu Banach. Fie de asemenea $\Phi : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuuă astfel încât $\inf_{x \in X} \Phi(x, 0) < +\infty$, iar $\bar{x} \in \text{dom } \Phi(\cdot, 0)$. Atunci următoarele afirmații sunt echivalente:*

- (a) \bar{x} este un punct de minim al lui $\Phi(\cdot, 0)$ pe X .
- (b) Există două șiruri, $((x_n, y_n))_{n \in \mathbb{N}}$ în $\text{dom } \Phi$ și $((x_n^*, y_n^*))_{n \in \mathbb{N}}$ în $X^* \times Y^*$, astfel încât

$$\begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : (x_n^*, y_n^*) \in \partial\Phi(x_n, y_n); \\ x_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow 0, x_n^* \rightarrow 0, \langle y_n^*, y_n \rangle \rightarrow 0, \Phi(x_n, y_n) - \Phi(\bar{x}, 0) \rightarrow 0. \end{cases}$$

Observația 2.1.2 Teorema 2.1.1 poate fi de asemenea obținută din ZĂLINESCU C. [121, Teorema 3.1.6], unde trebuie făcute următoarele particularizări: operatorul liniar continuu $A : X \rightarrow X \times Y$ trebuie definit prin $Ax := (x, 0)$, iar funcția f este definită prin $f := \Phi \circ A$. ■

2.1.1 Probleme de optimizare convexă

Prezentăm în această subsecțiune îmbunătățiri ale unor rezultate din BOȚ R. I., CSETNEK E. R. și WANKA G. [18] pentru o clasă generală de probleme de optimizare convexă scalară, având funcția care definește restricțiile con-convexă și con-epi închisă.

Considerăm problema generală de optimizare convexă scalară cu restricții exprimate cu ajutorul unui con convex

$$(P_C) \quad \inf_{g(x) \in -C} f(x),$$

formulată în următoarele ipoteze:

$$(2.1) \quad \begin{cases} X \text{ este un spațiu Banach reflexiv, } Z \text{ este un spațiu Banach;} \\ C \subseteq Z \text{ este un con nevid, închis și convex;} \\ f : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}} \text{ e o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuuă;} \\ g : X \rightarrow Z^\bullet \text{ este o funcție proprie, } C\text{-convexă și } C\text{-epi închisă;} \\ g^{-1}(-C) \cap \text{dom } f \neq \emptyset. \end{cases}$$

Notăm mulțimea soluțiilor admisibile ale lui (P_C) prin

$$\mathcal{A}_{P_C} := g^{-1}(-C) \cap \text{dom } f.$$

Considerăm o funcție perturbatoare $\Phi_C : X \times X \times Z \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$, definită prin

$$(2.2) \quad \Phi_C(x, p, q) := \begin{cases} f(x + p) & \text{dacă } g(x) - q \in -C \\ +\infty & \text{în rest.} \end{cases}$$

Lema 2.1.3 (GRAD A. [62]) *Fie ipotezele (2.1) satisfăcute. Atunci funcția Φ_C este proprie, convexă și inferior semicontinuuă. Mai mult, este adevărat că*

$$(2.3) \quad \text{dom } \Phi_C(\cdot, 0, 0) = \mathcal{A}_{P_C},$$

și, în consecință, următoarea inegalitate este validă:

$$(2.4) \quad \inf_{x \in X} \Phi_C(x, 0, 0) < +\infty.$$

Lema 2.1.4 (GRAD A. [62]) *Fie ipotezele (2.1) satisfăcute. Dacă $(\bar{x}, \bar{p}, \bar{q}) \in \text{dom } \Phi_C$, atunci*

$$(2.5) \quad \partial\Phi_C(\bar{x}, \bar{p}, \bar{q}) = \left\{ \begin{array}{l} (x^*, p^*, -q^*) \in X^* \times X^* \times -C^+ : p^* \in \partial f(\bar{x} + \bar{p}), \\ x^* - p^* \in \partial(q^* \circ g)(\bar{x}), \langle q^*, g(\bar{x}) - \bar{q} \rangle = 0 \end{array} \right\}.$$

Următoarea teoremă conține condiții secvențiale de optim pentru (P_C) .

Teorema 2.1.5 (GRAD A. [62]) *Fie ipotezele (2.1) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_C}$ este o soluție optimă a problemei (P_C) dacă și numai dacă există două șiruri,*

$$(2.6) \quad ((x_n, p_n, q_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X \times (\text{dom } f) \times C \text{ și } ((x_n^*, p_n^*, q_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times C^+,$$

astfel încât

$$(2.7) \quad \left\{ \begin{array}{l} \forall n \in \mathbb{N} : p_n^* \in \partial f(p_n), x_n^* \in \partial(q_n^* \circ g)(x_n), \langle q_n^*, q_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, p_n \rightarrow \bar{p}, g(x_n) + q_n \rightarrow 0, x_n^* + p_n^* \rightarrow 0; \\ \langle p_n^*, p_n - x_n \rangle - \langle q_n^*, g(x_n) \rangle \rightarrow 0, f(p_n) - f(\bar{x}) \rightarrow 0. \end{array} \right.$$

Lema 2.1.6 *Fie ipotezele (2.1) satisfăcute, iar $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_C}$. Mai mult, fie șirurile $((x_n, p_n, q_n))_{n \in \mathbb{N}}$ în $X \times (\text{dom } f) \times C$ și $((x_n^*, p_n^*, q_n^*))_{n \in \mathbb{N}}$ în $X^* \times X^* \times C^+$ astfel încât*

$$\left\{ \begin{array}{l} \forall n \in \mathbb{N} : p_n^* \in \partial f(p_n), x_n^* \in \partial(q_n^* \circ g)(x_n); \\ x_n \rightarrow \bar{x}, p_n \rightarrow \bar{p}, x_n^* + p_n^* \rightarrow 0. \end{array} \right.$$

Dacă șirurile $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$, $(b_n)_{n \in \mathbb{N}}$ și $(c_n)_{n \in \mathbb{N}}$ sunt definite prin

$$a_n := \langle p_n^*, p_n - x_n \rangle - \langle q_n^*, g(x_n) \rangle, b_n := \langle p_n^*, p_n - \bar{p} \rangle - \langle q_n^*, g(\bar{x}) \rangle \text{ și}$$

$$c_n := -\langle p_n^*, x_n - \bar{x} \rangle - \langle q_n^*, g(x_n) - g(\bar{x}) \rangle,$$

atunci

$$a_n \rightarrow 0 \text{ dacă și numai dacă } b_n \rightarrow 0 \text{ și } c_n \rightarrow 0.$$

Aplicând Lema 2.1.6, obținem următoarea formulare echivalentă a Teoremei 2.1.5.

Teorema 2.1.7 *Fie ipotezele (2.1) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_C}$ este o soluție optimă a problemei (P_C) dacă și numai dacă există două șiruri,*

$$((x_n, p_n, q_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X \times (\text{dom } f) \times C \text{ și } ((x_n^*, p_n^*, q_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times C^+,$$

astfel încât

$$(2.8) \quad \left\{ \begin{array}{l} \forall n \in \mathbb{N} : p_n^* \in \partial f(p_n), x_n^* \in \partial(q_n^* \circ g)(x_n), \langle q_n^*, q_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, p_n \rightarrow \bar{p}, g(x_n) + q_n \rightarrow 0, x_n^* + p_n^* \rightarrow 0; \\ \langle p_n^*, p_n - \bar{p} \rangle - \langle q_n^*, g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \langle p_n^*, x_n - \bar{x} \rangle + \langle q_n^*, g(x_n) - g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0; \\ f(p_n) - f(\bar{x}) \rightarrow 0. \end{array} \right.$$

În continuare analizăm problema de optimizare convexă cu restricții exprimate cu o mulțime convexă și un con convex

$$(P_{CM}) \quad \inf_{\substack{x \in M \\ g(x) \in -C}} f(x).$$

În acest scop, presupunem îndeplinite ipotezele (2.1), cât și următoarele prezumții:

$$(2.9) \quad \begin{cases} M \subseteq X \text{ este o mulțime nevidă, închisă și convexă;} \\ M \cap (\text{dom } f) \cap g^{-1}(-C) \neq \emptyset. \end{cases}$$

Notăm mulțimea soluțiilor admisibile ale lui (P_{CM}) prin

$$\mathcal{A}_{P_{CM}} := M \cap (\text{dom } f) \cap g^{-1}(-C).$$

Problema (P_{CM}) poate fi considerată a fi de tip (P_C) , după cum se argumentează în cele ce urmează.

Considerăm funcția $\tilde{f} : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ definită prin $\tilde{f} := f + \delta_M$, i.e.

$$(2.10) \quad \tilde{f}(x) = \begin{cases} f(x) & \text{dacă } x \in M \\ +\infty & \text{în rest.} \end{cases}$$

Lema 2.1.8 *Fie ipotezele (2.1) și (2.9) satisfăcute. Atunci funcția \tilde{f} este proprie, convexă și inferior semicontinuă.*

Problema (P_{CM}) poate fi rescrisă ca

$$(2.11) \quad \inf_{g(x) \in -C} \tilde{f}(x).$$

Aplicând Teorema 2.1.5 acestei probleme, obținem condiții secvențiale de optim pentru (P_{CM}) .

Teorema 2.1.9 (GRAD A. [62]) *Fie ipotezele (2.1) și (2.9) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_{CM}}$ este o soluție optimă a problemei (P_{CM}) dacă și numai dacă există două șiruri,*

$$((x_n, p_n, q_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X \times (\text{dom } f \cap M) \times C \text{ și } ((x_n^*, p_n^*, q_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times C^+,$$

astfel încât

$$(2.12) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : p_n^* \in \partial(f + \delta_M)(p_n), x_n^* \in \partial(q_n^* \circ g)(x_n), \langle q_n^*, q_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, p_n \rightarrow \bar{x}, g(x_n) + q_n \rightarrow 0, x_n^* + p_n^* \rightarrow 0; \\ \langle p_n^*, p_n - x_n \rangle - \langle q_n^*, g(x_n) \rangle \rightarrow 0, f(p_n) - f(\bar{x}) \rightarrow 0. \end{cases}$$

Teorema 2.1.9 are un număr mai mic de șiruri în exprimarea condițiilor secvențiale, în contrast cu Teoremele 4.10 și 4.11 din BOȚ R. I., CSETNEK E. R. și WANKA G. [17], în timp ce funcția g este C -epi închisă, nu doar continuă. Dacă considerăm $\text{dom } f = X$ și funcțiile f și g continue, atunci sistemul (2.12) ne dă o condiție secvențială a multiplicatorilor lui Lagrange pentru (P_{CM}) . În acest caz particular obținem o îmbunătățire a Teoremei 4.1 din THIBAULT L. [114], după cum reiese din Teorema 2.1.21.

Folosind Teorema 2.1.7 obținem următoarea formulare echivalentă a Teoremei 2.1.9.

Teorema 2.1.10 *Fie ipotezele (2.1) și (2.9) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{PCM}$ este o soluție optimă a problemei (P_{CM}) dacă și numai dacă există două șiruri,*

$$((x_n, p_n, q_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X \times (\text{dom } f \cap M) \times C \text{ și } ((x_n^*, p_n^*, q_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times C^+,$$

astfel încât

$$(2.13) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : p_n^* \in \partial(f + \delta_M)(p_n), x_n^* \in \partial(q_n^* \circ g)(x_n), \langle q_n^*, q_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, p_n \rightarrow \bar{x}, g(x_n) + q_n \rightarrow 0, x_n^* + p_n^* \rightarrow 0; \\ \langle p_n^*, p_n - \bar{x} \rangle - \langle q_n^*, g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \langle p_n^*, x_n - \bar{x} \rangle + \langle q_n^*, g(x_n) - g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \\ f(p_n) - f(\bar{x}) \rightarrow 0. \end{cases}$$

2.1.2 Probleme de optimizare convexă compusă

În această subsecțiune prezentăm rezultate privind condiții secvențiale de optim pentru următoarea problemă de optimizare sclară convexă compusă, cu restricții exprimate cu o mulțime convexă și un con convex:

$$(P_{CM}^{sof}) \quad \inf_{\substack{x \in M, \\ g(x) \in -C}} (s \circ f)(x),$$

considerată sub ipotezele

$$(2.14) \quad \begin{cases} X \text{ este un spațiu Banach reflexiv, } Y \text{ și } Z \text{ sunt spații Banach;} \\ K \subseteq Y \text{ și } C \subseteq Z \text{ sunt conuri nevide și convexe;} \\ M \subseteq X \text{ este o mulțime nevidă, închisă și convexă;} \\ f : X \rightarrow Y^\bullet \text{ este o funcție proprie și } K\text{-convexă;} \\ g : X \rightarrow Z^\bullet \text{ este o funcție proprie și } C\text{-convexă;} \\ s : Y^\bullet \rightarrow \overline{\mathbb{R}} \text{ este o funcție proprie, convexă, inferior semicontinuu,} \\ \text{și } K\text{-crescătoare cu } s(\infty_Y) = +\infty; \\ \{x \in M \cap (\text{dom } f) \cap g^{-1}(-C) : f(x) \in \text{dom } s\} \neq \emptyset. \end{cases}$$

Facem următoarea notație:

$$\mathcal{A}_{sof} := \{x \in M \cap (\text{dom } f) \cap g^{-1}(-C) : f(x) \in \text{dom } s\}.$$

Este de remarcat că, în ipotezele (2.14), avem $s^*(y^*) = +\infty$ pentru orice $y^* \notin K^+$, deoarece s este o funcție K -crescătoare pe Y .

Cazul în care f este stea K -inferior semicontinuuă

Formulăm condiții secvențiale de optim pentru (P_{CM}^{sof}) , presupunând că sunt îndeplinite ipotezele (2.14), cât și următoarele prezumții:

$$(2.15) \quad \begin{cases} f \text{ este stea } K\text{-inferior semicontinuuă;} \\ C \text{ este închisă, } g \text{ este } C\text{-epi închisă.} \end{cases}$$

Considerăm funcția perturbatoare $\Phi_{sof} : X \times Y \times Z \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ definită prin

$$(2.16) \quad \Phi_{sof}(x, y, z) := \begin{cases} s(f(x) + y) & \text{dacă } x \in M, g(x) - z \in -C \\ +\infty & \text{în rest.} \end{cases}$$

Lema 2.1.11 (BOȚ R. I., GRAD A., WANKA G. [22]) *Fie ipotezele (2.14) și (2.15) satisfăcute. Atunci funcția Φ_{sof} este proprie, convexă și inferior semicontinuuă. Mai mult, este adevărat că*

$$(2.17) \quad \text{dom } \Phi_{sof}(\cdot, 0, 0) = \mathcal{A}_{sof},$$

și, în consecință, următoarea inegalitate este validă:

$$(2.18) \quad \inf_{x \in X} \Phi_{sof}(x, 0, 0) < +\infty.$$

Lema 2.1.12 *Fie ipotezele (2.14) și (2.15) satisfăcute. Dacă $(\bar{x}, \bar{p}, \bar{q}) \in \text{dom } \Phi_{sof}$, atunci*

$$(2.19) \quad \partial \Phi_{sof}(\bar{x}, \bar{p}, \bar{q}) = \left\{ \begin{array}{l} (x^*, p^*, -q^*) \in X^* \times K^+ \times -C^+ : \\ x^* \in \partial((p^* \circ f) + (q^* \circ g) + \delta_M)(\bar{x}), \\ p^* \in \partial s(f(\bar{x}) + \bar{p}), \langle q^*, g(\bar{x}) - \bar{q} \rangle = 0 \end{array} \right\}.$$

Următoarea teoremă prezintă condiții secvențiale de optim pentru (P_{CM}^{sof}) .

Teorema 2.1.13 *Fie ipotezele (2.14) și (2.15) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{sof}$ este o soluție optimă a problemei (P_{CM}^{sof}) dacă și numai dacă există două șiruri,*

$$((x_n, y_n, z_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } (M \cap \text{dom } f) \times (\text{dom } s) \times (-C) \text{ și } ((x_n^*, y_n^*, z_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times K^+ \times C^+,$$

astfel încât

$$(2.20) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : x_n^* \in \partial((y_n^* \circ f) + (z_n^* \circ g) + \delta_M)(x_n), y_n^* \in \partial s(y_n), \langle z_n^*, z_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, y_n - f(x_n) \rightarrow 0, z_n - g(x_n) \rightarrow 0, x_n^* \rightarrow 0; \\ \langle y_n^*, y_n - f(x_n) \rangle - \langle z_n^*, g(x_n) \rangle \rightarrow 0, s(y_n) - s(f(\bar{x})) \rightarrow 0. \end{cases}$$

Lema 2.1.14 *Fie ipotezele (2.14) și (2.15) satisfăcute, iar $\bar{x} \in \mathcal{A}_{sof}$. Considerăm două șiruri, $((x_n, y_n, z_n))_{n \in \mathbb{N}}$ în $(M \cap \text{dom } f) \times (\text{dom } s) \times (-C)$ și $((x_n^*, y_n^*, z_n^*))_{n \in \mathbb{N}}$ în $X^* \times K^+ \times C^+$, astfel încât*

$$(2.21) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : x_n^* \in \partial((y_n^* \circ f) + (z_n^* \circ g) + \delta_M)(x_n), y_n^* \in \partial s(y_n); \\ x_n \rightarrow \bar{x}, x_n^* \rightarrow 0, s(y_n) - s(f(\bar{x})) \rightarrow 0. \end{cases}$$

Dacă șirurile $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$, $(b_n)_{n \in \mathbb{N}}$ și $(c_n)_{n \in \mathbb{N}}$ sunt definite prin

$$a_n := \langle y_n^*, y_n - f(x_n) \rangle - \langle z_n^*, g(x_n) \rangle, b_n := \langle y_n^*, y_n - f(\bar{x}) \rangle + \langle z_n^*, -g(\bar{x}) \rangle, \text{ și} \\ c_n := \langle y_n^*, f(x_n) - f(\bar{x}) \rangle + \langle z_n^*, g(x_n) - g(\bar{x}) \rangle,$$

atunci

$$a_n \rightarrow 0 \text{ dacă și numai dacă } b_n \rightarrow 0 \text{ și } c_n \rightarrow 0.$$

Folosind Lema 2.1.14, dăm următoarea formulare echivalentă a Teoremei 2.1.13.

Teorema 2.1.15 Fie ipotezele (2.14) și (2.15) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{s \circ f}$ este o soluție optimă a problemei (P_{CM}^{sof}) dacă și numai dacă există două șiruri,

$$((x_n, y_n, z_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } (M \cap \text{dom } f) \times (\text{dom } s) \times (-C) \text{ și } ((x_n^*, y_n^*, z_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times K^+ \times C^+,$$

astfel încât

$$(2.22) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : x_n^* \in \partial((y_n^* \circ f) + (z_n^* \circ g) + \delta_M)(x_n), y_n^* \in \partial s(y_n), \langle z_n^*, z_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, y_n - f(x_n) \rightarrow 0, z_n - g(x_n) \rightarrow 0, x_n^* \rightarrow 0; \\ \langle y_n^*, y_n - f(\bar{x}) \rangle - \langle z_n^*, g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \\ \langle y_n^*, f(x_n) - f(\bar{x}) \rangle + \langle z_n^*, g(x_n) - g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, s(y_n) - s(f(\bar{x})) \rightarrow 0. \end{cases}$$

Cazul în care f este K -epi închisă

Formulăm condiții secvențiale de optim pentru (P_{CM}^{sof}) , când sunt satisfăcute atât ipotezele (2.14), cât și următoarele prezumții:

$$(2.23) \quad \begin{cases} C \text{ și } K \text{ sunt închise;} \\ f \text{ este } K\text{-epi închisă;} \\ g \text{ este } C\text{-epi închisă.} \end{cases}$$

Folosim următoarea problemă intermediară:

$$(P_{\tilde{s}}) \quad \inf_{H(x,y) \leq_{K \times C} (0,0)} \tilde{s}(x, y),$$

unde funcția $\tilde{s} : X \times Y \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ este definită prin $\tilde{s}(x, y) := s(y) + \delta_M(x)$ pentru oricare $(x, y) \in X \times Y$. Funcția $H : X \times Y \rightarrow (Y \times Z)^\bullet$, care generează restricțiile lui $(P_{\tilde{s}})$ este definită prin

$$H(x, y) := (f(x) - y, g(x)) \text{ pentru oricare } (x, y) \in X \times Y.$$

Lema 2.1.16 (GRAD A. [62]) Fie ipotezele (2.14) și (2.23) satisfăcute. Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:

- (a) Funcția \tilde{s} este proprie, convexă și inferior semicontinuuă.
- (b) Funcția H este proprie, $K \times C$ -convexă și $K \times C$ -epi închisă.
- (c) $(P_{\tilde{s}})$ este o problemă de optimizare de tip (P_C) .

Următoarea leamnă precizează o legătură între problemele (P_{CM}^{sof}) și $(P_{\tilde{s}})$.

Lema 2.1.17 (GRAD A. [62]) Fie ipotezele (2.14) și (2.23) satisfăcute. Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:

- (a) Dacă $(\bar{x}, \bar{y}) \in \text{dom } \tilde{s}$ este o soluție optimă a lui $(P_{\tilde{s}})$, atunci $(\bar{x}, f(\bar{x}))$ este de asemenea o soluție optimă a lui $(P_{\tilde{s}})$.
- (b) $\bar{x} \in \mathcal{A}_{s \circ f}$ este o soluție optimă a lui (P_{CM}^{sof}) dacă și numai dacă $(\bar{x}, f(\bar{x}))$ este o soluție optimă a lui $(P_{\tilde{s}})$.

Cu ajutorul Lemei 2.1.17 demonstrăm următorul rezultat, care cuprinde condiții secvențiale de optim pentru (P_{CM}^{sof}) , presupunând că nu numai g , dar și f , este o funcție con-epi închisă.

Teorema 2.1.18 (GRAD A. [62]) *Fie ipotezele (2.14) și (2.23) satisfăcute, iar Y fie un spațiu reflexiv. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{sof}$ este soluție optimă a problemei (P_{CM}^{sof}) dacă și numai dacă există două șiruri,*

$$((x_n, y_n, u_n, v_n, t_n, q_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X \times Y \times M \times (\text{dom } s) \times K \times C$$

și

$$((x_n^*, u_n^*, v_n^*, t_n^*, q_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times Y^* \times K^+ \times C^+,$$

astfel încât

$$(2.24) \quad \left\{ \begin{array}{l} \forall n \in \mathbb{N} : u_n^* \in N_M(u_n), v_n^* \in \partial s(v_n), x_n^* \in \partial(t_n^* \circ f + q_n^* \circ g)(x_n), \\ \langle t_n^*, t_n \rangle = 0, \langle q_n^*, q_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, u_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow f(\bar{x}), v_n \rightarrow f(\bar{x}), f(x_n) + t_n \rightarrow f(\bar{x}), \\ g(x_n) + q_n \rightarrow 0, x_n^* + u_n^* \rightarrow 0, -t_n^* + v_n^* \rightarrow 0; \\ \langle u_n^*, u_n - x_n \rangle + \langle v_n^*, v_n - y_n \rangle - \langle t_n^*, f(x_n) - y_n \rangle - \langle q_n^*, g(x_n) \rangle \rightarrow 0, \\ s(v_n) - s(f(\bar{x})) \rightarrow 0. \end{array} \right.$$

Observația 2.1.19 Sistemul (2.24) conține de fapt o mulțime de soluții ale altei probleme de optimizare. Condiția $u_n^* \in N_M(u_n)$ este echivalentă cu faptul că u_n este soluția optimă a problemei $\sup_{x \in M} \langle u_n^*, x \rangle$, de aceea $\langle u_n^*, u_n \rangle = \max_{x \in M} \langle u_n^*, x \rangle$. ■

O versiune îmbunătățită a Teoremei 2.1.18, din punctul de vedere al șirurilor implicate, se obține aplicând Teorema 2.1.7.

Teorema 2.1.20 *Fie ipotezele (2.14) și (2.23) satisfăcute, iar Y fie un spațiu reflexiv. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{sof}$ este o soluție optimă a problemei (P_{CM}^{sof}) dacă și numai dacă există două șiruri,*

$$((x_n, y_n, u_n, v_n, t_n, q_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X \times Y \times M \times (\text{dom } s) \times K \times C$$

și

$$((x_n^*, u_n^*, v_n^*, t_n^*, q_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times Y^* \times K^+ \times C^+,$$

astfel încât

$$(2.25) \quad \left\{ \begin{array}{l} \forall n \in \mathbb{N} : u_n^* \in N_M(u_n), v_n^* \in \partial s(v_n), x_n^* \in \partial(t_n^* \circ f + q_n^* \circ g)(x_n), \\ \langle t_n^*, t_n \rangle = 0, \langle q_n^*, q_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, u_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow f(\bar{x}), v_n \rightarrow f(\bar{x}), f(x_n) + t_n \rightarrow f(\bar{x}), g(x_n) + q_n \rightarrow 0, \\ x_n^* + u_n^* \rightarrow 0, -t_n^* + v_n^* \rightarrow 0; \\ \langle u_n^*, x_n - \bar{x} \rangle + \langle v_n^*, y_n - f(\bar{x}) \rangle + \langle t_n^*, f(x_n) - y_n \rangle + \langle q_n^*, g(x_n) - g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \\ \langle u_n^*, u_n - \bar{x} \rangle + \langle v_n^*, v_n - f(\bar{x}) \rangle - \langle q_n^*, g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, s(v_n) - s(f(\bar{x})) \rightarrow 0. \end{array} \right.$$

Cazul în care f și g sunt continue

Considerăm problema (P_{CM}^{sof}) sub ipotezele (2.14), cu următoarele prezumții suplimentare:

$$(2.26) \quad \left\{ \begin{array}{l} C \text{ este închisă;} \\ \text{dom } f = X \text{ și } f \text{ este o funcție continuă;} \\ \text{dom } g = X \text{ și } g \text{ este o funcție continuă.} \end{array} \right.$$

Teorema 2.1.21 (BOȚ R.I., GRAD A., WANKA G. [22]) *Fie ipotezele (2.14) și (2.26) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{sof}$ este o soluție optimă a problemei (P_{CM}^{sof}) dacă și numai dacă există două șiruri,*

$$((x_n, y_n, z_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } M \times (\text{dom } s) \times (-C)$$

și

$$((u_n^*, v_n^*, t_n^*, y_n^*, z_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times X^* \times K^+ \times C^+,$$

astfel încât

$$(2.27) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : u_n^* \in \partial(y_n^* \circ f)(x_n), v_n^* \in \partial(z_n^* \circ g)(x_n), \\ t_n^* \in N_M(x_n), y_n^* \in \partial s(y_n), \langle z_n^*, z_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow f(\bar{x}), z_n \rightarrow g(\bar{x}), u_n^* + v_n^* + t_n^* \rightarrow 0; \\ \langle y_n^*, y_n - f(\bar{x}) \rangle - \langle z_n^*, g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \\ \langle y_n^*, f(x_n) - f(\bar{x}) \rangle + \langle z_n^*, g(x_n) - g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, s(y_n) - s(f(\bar{x})) \rightarrow 0. \end{cases}$$

Observația 2.1.22 Prezentăm în acest punct rezultatele aferente Teoremei 2.1.20, atunci când se lucrează în ipotezele suplimentare (2.26). Pentru început se remarcă că

$$\partial(t_n^* \circ f + q_n^* \circ g)(x_n) = \partial(t_n^* \circ f)(x_n) + \partial(q_n^* \circ g)(x_n) \text{ pentru oricare } n \in \mathbb{N}.$$

De aceea, sistemul (2.25) poate fi modificat după cum urmează. Fixăm un $n \in \mathbb{N}$ arbitrar. Atunci $x_n^* \in \partial(t_n^* \circ f + q_n^* \circ g)(x_n)$ este echivalent cu existența a două funcționale a_n^* și b_n^* în X^* , astfel încât $x_n^* = a_n^* + b_n^*$, iar $a_n^* \in \partial(t_n^* \circ f)(x_n)$ și $b_n^* \in \partial(q_n^* \circ g)(x_n)$. Mai mult, din moment ce $x_n \rightarrow \bar{x}$, obținem $f(x_n) \rightarrow f(\bar{x})$ și $g(x_n) \rightarrow g(\bar{x})$. De asemenea, $t_n \rightarrow 0$ și $q_n \rightarrow -g(\bar{x})$. ■

Corolar 2.1.23 (BOȚ R.I., GRAD A., WANKA G. [22]) *Fie ipotezele (2.14) și (2.26) satisfăcute, iar $g \equiv 0$. Un element $\bar{x} \in M$ este o soluție optimă a problemei*

$$(2.28) \quad \inf_{x \in M} (s \circ f)(x)$$

dacă și numai dacă există două șiruri,

$$((x_n, y_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } M \times (\text{dom } s) \text{ și } ((u_n^*, t_n^*, y_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times K^+,$$

astfel încât

$$(2.29) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : u_n^* \in \partial(y_n^* \circ f)(x_n), t_n^* \in N_M(x_n), y_n^* \in \partial s(y_n); \\ x_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow f(\bar{x}), u_n^* + t_n^* \rightarrow 0; \\ \langle y_n^*, y_n - f(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \langle y_n^*, f(x_n) - f(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, s(y_n) - s(f(\bar{x})) \rightarrow 0. \end{cases}$$

2.1.3 O regulă secvențială a multiplicatorilor lui Lagrange

Problema compusă (P_{CM}^{sof}) poate fi simplificată prin considerarea lui $Y := X$ și prin înlocuirea lui $f : X \rightarrow X$ cu funcția identică pe X , i.e. $f(x) := x$ pentru oricare $x \in X$, iar $K := \{0\}$. Folosind din nou Teorema 2.1.21, introducem condiții secvențiale de optim pentru problema convexă cu restricții exprimate cu o mulțime convexă și un con convex

$$(P_{soid}) \quad \inf_{\substack{x \in M \\ g(x) \in -C}} s(x),$$

în următoarele ipoteze:

$$(2.30) \quad \left\{ \begin{array}{l} X \text{ este un spațiu Banach reflexiv, } Z \text{ este un spațiu Banach;} \\ C \subseteq Z \text{ este un con nevid, închis și convex;} \\ M \subseteq X \text{ este o mulțime nevidă, închisă și convexă;} \\ g : X \rightarrow Z \text{ este o funcție continuă și } C\text{-convexă;} \\ s : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}} \text{ este o funcție proprie, convexă și inferior semicontinuă;} \\ M \cap g^{-1}(-C) \cap (\text{dom } s) \neq \emptyset. \end{array} \right.$$

Folosim notația $\mathcal{A}_{\text{soid}} := M \cap g^{-1}(-C) \cap \text{dom } s$.

În continuare prezentăm o regulă secvențială a multiplicatorilor lui Lagrange, care este o rafinare a unui rezultat din BOȚ R. I., CSETNEK E. R. și WANKA G. [17, Teorema 4.10] și care se demonstrează cu ajutorul Teoremei 2.1.9.

Teorema 2.1.24 (BOȚ R. I., GRAD A., WANKA G. [22]) *Fie ipotezele (2.30) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{\text{soid}}$ este o soluție optimă a problemei (P_{soid}) dacă și numai dacă există două șiruri,*

$$((x_n, y_n, z_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } M \times (\text{dom } s) \times (-C) \text{ și } ((v_n^*, t_n^*, y_n^*, z_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times X^* \times C^+,$$

astfel încât

$$(2.31) \quad \left\{ \begin{array}{l} \forall n \in \mathbb{N} : v_n^* \in \partial(z_n^* \circ g)(x_n), t_n^* \in N_M(x_n), y_n^* \in \partial s(y_n), \langle z_n^*, z_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow \bar{y}, z_n \rightarrow g(\bar{x}), y_n^* + v_n^* + t_n^* \rightarrow 0, \langle y_n^*, y_n - \bar{y} \rangle - \langle z_n^*, g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \\ \langle y_n^*, x_n - \bar{x} \rangle + \langle z_n^*, g(x_n) - g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, s(y_n) - s(\bar{x}) \rightarrow 0. \end{array} \right.$$

Observația 2.1.25 O teoremă similară poate fi obținută prin particularizarea Teoremei 2.1.10. ■

Observația 2.1.26 Conform ROCKAFELLAR R. T. [103, Teorema 20], pentru problema scalară de optimizare (P_{soid}) , condițiile de optim Karush-Kuhn-Tucker, denumite de acum înainte condițiile KKT, sunt

$$\bar{x} \in \mathcal{A}_{\text{soid}} \text{ este o soluție a problemei } (P_{\text{soid}}) \text{ dacă și numai dacă } 0 \in (s + \delta_{\{u \in M : g(u) \in -C\}})(\bar{x}).$$

Considerând arbitrar $x \in \mathcal{A}_{\text{soid}}$, următoarele afirmații sunt valide:

$$\begin{aligned} \partial(s + \delta_{\{u \in M : g(u) \in -C\}})(x) &\supseteq \bigcup_{\substack{z^* \in C^+, \\ (z^* \circ g)(x) = 0}} \partial(s + (z^* \circ g) + \delta_M)(x) \\ &\supseteq \partial s(x) + \bigcup_{\substack{z^* \in C^+, \\ (z^* \circ g)(x) = 0}} \partial((z^* \circ g) + \delta_M)(x). \end{aligned}$$

Deci, pentru un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{\text{soid}}$ astfel încât

$$0 \in \bigcup_{\substack{z^* \in C^+, \\ (z^* \circ g)(\bar{x}) = 0}} \partial(s + (z^* \circ g) + \delta_M)(\bar{x}) \text{ sau } 0 \in \partial s(\bar{x}) + \bigcup_{\substack{z^* \in C^+, \\ (z^* \circ g)(\bar{x}) = 0}} \partial((z^* \circ g) + \delta_M)(\bar{x}),$$

rezultă că \bar{x} este soluție optimă a problemei (P_{soid}) . ■

Exemplul 2.1.27 (BOȚ R. I., GRAD A., WANKA G. [22]) Considerăm spațiile $X := \mathbb{R}$, $Z := \mathbb{R}^2$, și mulțimile $C := \mathbb{R}_+^2$, $M := \mathbb{R}$. Definim funcțiile $s : \mathbb{R} \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ și $g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$ prin

$$s(x) := -\sqrt{x} + \delta_{\mathbb{R}_+}(x) \text{ și } g(x) := (-1 - x, x) \text{ pentru oricare } x \in \mathbb{R}.$$

Atunci funcția s este proprie, convexă și inferior semicontinuă; funcția g este \mathbb{R}_+^2 -convexă și continuă, iar $M \cap g^{-1}(-C) \cap (\text{dom } s) \neq \emptyset$. Elementul $\bar{x} := 0$ este (unica) soluție optimă a problemei (P_{soid}) . Din moment ce

$$\bigcup_{\substack{z^* \in C^+, \\ (z^* \circ g)(0)=0}} \partial(s + (z^* \circ g) + \delta_M)(0) = \partial s(0) + \bigcup_{\substack{z^* \in C^+, \\ (z^* \circ g)(0)=0}} \partial((z^* \circ g) + \delta_M)(0) = \emptyset,$$

condițiile clasice de optim KKT nu sunt îndeplinite. Însă, se demonstrează că, condițiile secvențiale din (2.31) sunt satisfăcute. ■

O generalizare a cunoscutei leme a lui Pshenichnyi-Rockafellar poate fi dată considerând în Teorema 2.1.24 doar restricții geometrice.

Teorema 2.1.28 (BOȚ R. I., GRAD A., WANKA G. [22]) *Fie ipotezele (2.30) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{\text{soid}}$ este o soluție optimă a problemei*

$$(2.32) \quad \inf_{x \in M} s(x)$$

dacă și numai dacă există două șiruri,

$$((x_n, y_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } M \times (\text{dom } s) \text{ și } ((t_n^*, y_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^*,$$

astfel încât

$$(2.33) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : y_n^* \in \partial s(y_n), t_n^* \in N_M(x_n); \\ x_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow \bar{y}, y_n^* + t_n^* \rightarrow 0; \\ \langle y_n^*, y_n - \bar{y} \rangle \rightarrow 0, \langle y_n^*, x_n - \bar{x} \rangle \rightarrow 0, s(y_n) - s(\bar{x}) \rightarrow 0. \end{cases}$$

Teorema 2.1.28 este o rafinare a Corolarului 4.8 din BOȚ R. I., CSETNEK E. R. și WANKA G. [17], și, în consecință, o generalizare a Corolarului 3.5 din JEYAKUMAR V. și WU Z. Y. [83].

2.2 Condiții de regularitate de tip interior cvasi-relativ pentru probleme de optimizare convexă

În această secțiune prezentăm teoreme de dualitate tare Lagrange pentru probleme de optimizare convexă, cu restricții geometrice și afine, atingând două obiective: primul fiind acela de a corecta anumite afirmații din lucrarea lui DANIELE P. și GIUFFRÉ S. [45], iar al doilea fiind acela de a completa realizările din BOȚ R. I., CSETNEK E. R. și MOLDOVAN A. [16]. Rezultatele proprii au fost publicate în lucrarea GRAD A. [64].

2.2.1 Teoreme tari de dualitate Lagrange

Problema primală considerată este

$$(P_{CMA}) \quad \inf_{\substack{x \in M \\ g(x) \in -C \\ h(x)=0}} f(x),$$

iar duala sa Lagrange este

$$(D_{CMA}^L) \quad \sup_{z^* \in C^+, w^* \in W^*} \inf_{x \in M} \{f(x) + \langle z^*, g(x) \rangle + \langle w^*, h(x) \rangle\}.$$

Ipotezele generale sunt descrise în cele ce urmează:

$$(2.34) \quad \left\{ \begin{array}{l} X \text{ este un spațiu vectorial, } Z \text{ și } W \text{ sunt spații local convexe separate;} \\ M \subseteq X \text{ este o mulțime nevidă convexă, } C \subseteq Z \text{ este un con convex;} \\ f : M \rightarrow \mathbb{R} \text{ este o funcție convexă;} \\ g : M \rightarrow Z \text{ este o funcție } C\text{-convexă;} \\ h : X \rightarrow W \text{ este o funcție afină;} \\ \{x \in M : g(x) \in -C, h(x) = 0\} \neq \emptyset. \end{array} \right.$$

Introducem următoarea notație:

$$\mathcal{A}_{CMA} := \{x \in M : g(x) \in -C, h(x) = 0\}.$$

Observația 2.2.1 Folosind ipotezele (2.34), remarcăm că mulțimile

$$g(M) + C, h(M), (g, h)(M) + C \times \{0\} \text{ și } (f, g, h)(M) + \mathbb{R}_+ \times C \times \{0\}$$

sunt convexe. ■

Teorema 2.2.2 Valorile optime $v(P_{CMA})$ și $v(D_{CMA}^L)$ ale problemelor (P_{CMA}) și (D_{CMA}^L) , satisfac inegalitatea

$$v(D_{CMA}^L) \leq v(P_{CMA}).$$

Observația 2.2.3 Pentru cazul particular în care spațiile X , Z și W sunt normate, DANIELE P. și GIUFFRÉ S. [45, Teorema 3.1] au stabilit o teoremă de dualitate tare pentru perechea (P_{CM}, D_{CMA}^L) . După cum au remarcat BOȚ R. I., CSETNEK E. R. și MOLDOVAN A. [16], teorema amintită prezintă doua probleme majore:

Problema 1: Apare o greșeală în demonstrație.

Problema 2: Așa-numita **Assumption S** este din start o condiție necesară și suficientă pentru dualitatea tare, astfel, celelalte ipoteze ale Teoremei 3.1 sunt de prisos. ■

Dacă $v(P_{CMA}) = -\infty$, atunci avem automat dualitate tare. De aceea, pentru restul secțiunii presupunem că $v(P_{CMA}) \in \mathbb{R}$.

Definim următoarea mulțime:

$$\mathcal{E} := (v(P_{CMA}), 0, 0) - (f, g, h)(M) - \mathbb{R}_+ \times C \times \{0\},$$

unde $\mathbb{R}_+ := [0, +\infty)$. Se remarcă faptul că $-\mathcal{E}$ este o mulțime asemănătoare cu extensia conică folosită de GIANNESI F. [55] în teoria analizei cu ajutorul spațiului imagine.

Lema 2.2.4 Fie ipotezele (2.34) satisfăcute. Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:

- (a) \mathcal{E} este o mulțime convexă.
- (b) (P_{CMA}) are o soluție optimă dacă și numai dacă $(0, 0, 0) \in \mathcal{E}$.
- (c) Dacă (P_{CMA}) are o soluție optimă, atunci $\text{co}(\mathcal{E} \cup \{(0, 0, 0)\}) = \text{co} \mathcal{E} = \mathcal{E}$.

Lema 2.2.5 (GRAD A. [64]) Fie ipotezele (2.34) satisfăcute. Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:

- (a) Dacă $x \in M$ și $c \in C$ satisfac $(g(x) + c, h(x)) \in \text{qri}((g, h)(M) + C \times \{0\})$, atunci

$$(v(P_{CMA}) - f(x) - t, -g(x) - c, -h(x)) \in \text{qri} \mathcal{E} \text{ pentru orice } t > 0.$$
- (b) Dacă $(r_0, z_0, w_0) \in \text{qri} \mathcal{E}$, atunci $(-z_0, -w_0) \in \text{qri}((g, h)(M) + C \times \{0\})$.
- (c) $\text{qri} \mathcal{E} \neq \emptyset$ dacă și numai dacă $\text{qri}((g, h)(M) + C \times \{0\}) \neq \emptyset$.

Principalul rezultat al acestei secțiuni este următoarea **teoremă de dualitate tare** pentru (P_{CMA}) și (D_{CMA}^L) .

Teorema 2.2.6 (GRAD A. [64]) Fie ipotezele (2.34) satisfăcute. Presupunem de asemenea că

$$(2.35) \quad (0, 0) \in \text{qi}((g, h)(M) + C \times \{0\})$$

și

$$(2.36) \quad (0, 0, 0) \notin \text{qri} \text{co}(\mathcal{E} \cup \{(0, 0, 0)\}).$$

Atunci între (P_{CMA}) și (D_{CMA}^L) are loc dualitate tare, i.e. $v(P_{CMA}) = v(D_{CMA}^L)$ și (D_{CMA}^L) are o soluție optimă.

Când problema primală admite o soluție optimă, se deduce următorul rezultat.

Corolar 2.2.7 (GRAD A. [64]) Fie ipotezele (2.34) satisfăcute, iar $\bar{x} \in \mathcal{A}_{CMA}$ fie o soluție optimă a problemei (P_{CMA}) . Presupunem de asemenea că condiția (2.35) este satisfăcută și $(0, 0, 0) \notin \text{qri}(\mathcal{E})$. Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:

- (a) $v(P_{CMA}) = v(D_{CMA}^L)$ și problema (D_{CMA}^L) are o soluție optimă.
- (b) Pentru fiecare soluție optimă $(z^*, w^*) \in C^+ \times W^*$ a lui (D_{CMA}^L) , egalitatea $\langle z^*, g(\bar{x}) \rangle = 0$ este validă.

Observația 2.2.8 Subliniem faptul că

$$(0, 0, 0) \in \text{qri} \mathcal{E} \implies (0, 0) \in \text{qri}((g, h)(M) + C \times \{0\}),$$

ceea ce reprezintă un caz particular al Lemei 2.2.5 (b), și că

$$(0, 0, 0) \in \text{qi} \mathcal{E} \implies (0, 0) \in \text{qi}((g, h)(M) + C \times \{0\}).$$

Totuși, este posibil ca $(0, 0) \in \text{qi}((g, h)(M) + C \times \{0\})$ și $(0, 0, 0) \notin \text{qi} \mathcal{E}$. ■

Următoarea propoziție conține o formulare echivalentă a condiției (2.36).

Propoziția 2.2.9 (GRAD A. [64]) *Fie ipotezele (2.34) și condiția (2.35) satisfăcute. Atunci*

$$(0, 0, 0) \in \text{qri co}(\mathcal{E} \cup \{(0, 0, 0)\}) \text{ dacă și numai dacă } (0, 0, 0) \in \text{qi co}(\mathcal{E} \cup \{(0, 0, 0)\}).$$

Observația 2.2.10 Dacă condițiile (2.34) și (2.35) sunt satisfăcute, atunci în Teorema 2.2.6 condiția (2.36) poate fi înlocuită cu formularea echivalentă $(0, 0, 0) \notin \text{qi co}(\mathcal{E} \cup \{(0, 0, 0)\})$, în timp ce condiția $(0, 0, 0) \notin \text{qri } \mathcal{E}$ din Corolarul 2.2.7 poate fi înlocuită cu $(0, 0, 0) \notin \text{qi } \mathcal{E}$. ■

În continuare oferim condiții suficiente care asigură (2.35).

Lema 2.2.11 (GRAD A. [64]) *Fie ipotezele (2.34) satisfăcute și fie $x_0 \in M$ un element astfel încât*

$$(2.37) \quad g(x_0) \in -\text{qri}(C) \text{ și } h(x_0) = 0.$$

Mai mult, presupunem că

$$(2.38) \quad 0 \in \text{qi}(C - C) \text{ (sau echivalent } \text{cl}(C - C) = Z)$$

și

$$(2.39) \quad 0 \in \text{qi}(h(M)).$$

Atunci $(0, 0) \in \text{qi}((g, h)(M) + C \times \{0\})$.

Observația 2.2.12 Conform Propoziției 1.1.7, condiția $0 \in \text{qi } h(M)$ din Lema 2.2.11 poate fi înlocuită cu $0 \in \text{qri } h(M)$ și $0 \in \text{qi}(h(M) - h(M))$. ■

Folosind Lema 2.2.11, deducem din Teorema 2.2.6 și Corolarul 2.2.7 următoarea teoremă de dualitate tare, și corolarul corespunzător ei, în ipoteze mai tari. Totuși, în situații practice, aceste ipoteze pot fi verificate mai ușor.

Teorema 2.2.13 (GRAD A. [64]) *Fie ipotezele (2.34) satisfăcute. Presupunem că există un $x_0 \in M$ astfel încât (2.37) este satisfăcută. Mai mult, fie (2.36), (2.38) și (2.39) valide. Atunci între (P_{CMA}) și (D_{CMA}^L) are loc dualitate tare, i.e. $v(P_{CMA}) = v(D_{CMA}^L)$ și (D_{CMA}^L) are o soluție optimă.*

Corolar 2.2.14 (GRAD A. [64]) *Fie ipotezele (2.34) satisfăcute, fie $\bar{x} \in \mathcal{A}_{CMA}$ o soluție optimă a problemei (P_{CMA}) , și fie $x_0 \in M$ astfel încât (2.37) este satisfăcută. Mai mult, fie (2.38) și (2.39) valide, și fie $(0, 0, 0) \notin \text{qri}(\mathcal{E})$. Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:*

- (a) $v(P_{CMA}) = v(D_{CMA}^L)$ și (D_{CMA}^L) are cel puțin o soluție optimă.
- (b) Pentru fiecare soluție optimă $(z^*, w^*) \in C^+ \times W^*$ a lui (D_{CMA}^L) , egalitatea $\langle z^*, g(\bar{x}) \rangle = 0$ este validă.

Observația 2.2.15 Dacă M este o mulțime afină, atunci $h(M)$ este tot afină și, în consecință, rezultă că $h(M) = \text{qri } h(M)$. În această situație relația (2.39) poate fi modificată în $\text{qi } h(M) \neq \emptyset$.

Pe de altă parte, ipoteza (2.39) poate fi înlocuită cu $0 \in \text{qi}(h(M) - h(M))$. ■

În următorul rezultat precizăm condiții suficiente pentru (2.39).

Lema 2.2.16 (GRAD A. [64]) *Fie ipotezele (2.34) satisfăcute și fie M o mulțime afină. Atunci*

$$(2.40) \quad \text{cl } h(M - M) = W \text{ și } 0 \in h(M)$$

dacă și numai dacă $0 \in \text{qi } h(M)$.

Observația 2.2.17 În ipotezele Lemei 2.2.16 se pot obține, din Teorema 2.2.13 și Corolarul 2.2.14, teoreme de dualitate tare corespunzătoare. Acestea vor fi niște rezultate mai slabe, dar în ipotezele lor particulare, sunt mai ușor verificabile în practică. ■

Lema 2.2.18 (GRAD A. [64]) *Fie ipotezele (2.34) satisfăcute, fie X un spațiu local convex separat, iar h continuă. Dacă există $x_0 \in \text{qi } M$ astfel încât $h(x_0) = 0$ și $\text{cl } h(M - M) = W$, atunci $0 \in \text{qi } h(M)$.*

Teorema 2.2.19 (GRAD A. [64]) *Fie ipotezele (2.34) satisfăcute, fie X un spațiu local convex separat, iar h continuă. Fie $x_0 \in \text{qi } M$ astfel încât (2.37) este satisfăcută. Mai mult, fie (2.36) și (2.38) valide și $\text{cl } h(M - M) = W$. Atunci între (P_{CMA}) și (D_{CMA}^L) are loc dualitate tare, i.e. $v(P_{CMA}) = v(D_{CMA}^L)$ și (D_{CMA}^L) are o soluție optimă.*

Corolar 2.2.20 (GRAD A. [64]) *Fie ipotezele Teoremei 2.2.19 satisfăcute și fie $\bar{x} \in \mathcal{A}_{CMA}$ o soluție optimă a problemei (P_{CMA}) . Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:*

- (a) $v(P_{CMA}) = v(D_{CMA}^L)$ și (D_{CMA}^L) are cel puțin o soluție.
- (b) Pentru fiecare soluție optimă $(z^*, w^*) \in C^+ \times W^*$ a lui (D_{CMA}^L) , egalitatea $\langle z^*, g(\bar{x}) \rangle = 0$ este validă.

Este de remarcat faptul că condițiile din Corolarul 2.2.20 sunt similare cu cele din Teorema 3.1 din DANIELE P. și GIUFFRÉ S. [45], dar rezultatul nostru este mai puțin restrictiv și în același timp corect.

2.2.2 Puncte șa

Funcția $L : M \times C^+ \times W^* \rightarrow \mathbb{R}$, definită prin

$$L(x, z^*, w^*) := f(x) + \langle z^*, g(x) \rangle + \langle w^*, h(x) \rangle \text{ pentru orice } (x, z^*, w^*) \in M \times C^+ \times W^*,$$

se numește **funcție Lagrange** asociată lui (P_{CMA}) .

Un element $(\bar{x}, \bar{z}^*, \bar{w}^*) \in M \times C^+ \times W^*$ se numește **punct șa** al funcției Lagrange asociată lui (P_{CMA}) dacă

$$\begin{aligned} f(\bar{x}) + \langle \bar{z}^*, g(\bar{x}) \rangle + \langle \bar{w}^*, h(\bar{x}) \rangle &\leq f(\bar{x}) + \langle \bar{z}^*, g(\bar{x}) \rangle + \langle \bar{w}^*, h(\bar{x}) \rangle \leq \\ &\leq f(x) + \langle \bar{z}^*, g(x) \rangle + \langle \bar{w}^*, h(x) \rangle \end{aligned}$$

pentru orice $(x, z^*, w^*) \in M \times C^+ \times W^*$.

Teorema 2.2.21 *Fie ipotezele Teoremei 2.2.6 (sau ale Teoremei 2.2.13, sau respectiv ale Teoremei 2.2.19) satisfăcute, iar $\bar{x} \in \mathcal{A}_{CMA}$. Atunci \bar{x} este o soluție optimă a problemei (P_{CMA}) dacă și numai dacă există $(\bar{z}^*, \bar{w}^*) \in C^+ \times W^*$ astfel încât $(\bar{x}, \bar{z}^*, \bar{w}^*)$ este un punct șa al funcției Lagrange asociată lui (P_{CMA}) și egalitatea $\langle \bar{z}^*, g(\bar{x}) \rangle = 0$ este validă.*

2.2.3 O aplicație la o problemă de optimizare în $L^2([0, T], \mathbb{R}^2)$

Teoria dezvoltată în Secțiunea 2.2 are o largă arie de aplicabilitate. Vom prezenta o aplicație în spațiul Banach reflexiv $L^2([0, T], \mathbb{R}^m)$, unde $T > 0$ este o constantă reală și $m \geq 1$ este un număr natural.

Reamintim că în acest spațiu se poate considera conul convex

$$C_m := \{w \in L^2([0, T], \mathbb{R}^m) : w(t) \geq 0 \text{ a.p.t. în } [0, T]\},$$

pentru care int C_m , core C_m și sqri C_m sunt vide, dar

$$\text{qri } C_m = \{w \in L^2([0, T], \mathbb{R}^m) : w(t) > 0 \text{ a.p.t. în } [0, T]\}$$

(vezi BORWEIN J. M. și LEWIS A. S. [9]). Mai mult, egalitatea $C_m - C_m = L^2([0, T], \mathbb{R}^m)$ este validă, iar conul dual lui C_m este chiar C_m .

Pentru o lecturare mai ușoară folosim notația $\ll \eta, u \gg_m$ pentru valoarea în $u \in L^2([0, T], \mathbb{R}^m)$ a funcționalei liniare continue $\eta \in (L^2([0, T], \mathbb{R}^m))^* = L^2([0, T], \mathbb{R}^m)$, adică

$$\ll \eta, u \gg_m = \int_0^T \langle \eta(t), u(t) \rangle dt = \int_0^T \sum_{i=1}^m \eta_i(t) u_i(t) dt.$$

Ipotezele sub care lucrăm, care sunt o particularizare a ipotezelor generale (2.34), sunt descrise în cele ce urmează:

$$(2.41) \quad \left\{ \begin{array}{l} X = M = W := L^2([0, T], \mathbb{R}^2), Z := L^2([0, T], \mathbb{R}); \\ f : L^2([0, T], \mathbb{R}^2) \rightarrow \mathbb{R} \text{ este definită prin } f(u) := \ll \beta, u_1^2 \gg_1; \\ g : L^2([0, T], \mathbb{R}^2) \rightarrow L^2([0, T], \mathbb{R}) \text{ este definită prin } g(u) := u_2; \\ h : L^2([0, T], \mathbb{R}^2) \rightarrow L^2([0, T], \mathbb{R}^2) \text{ este definită prin } h(u) := \Phi(u) - \rho; \\ \quad u = (u_1, u_2) \in L^2([0, T], \mathbb{R}^2), \rho = (-1, 1); \\ \beta \in L^2([0, T], \mathbb{R}) \text{ cu } \beta(t) \geq 0 \text{ a.p.t. în } [0, T]; \\ \Phi := \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}. \end{array} \right.$$

Atunci f este o funcție convexă, g este C -convexă, iar h este afină. Introducem următoarea notație:

$$\mathcal{A}_{eq} := \left\{ u \in L^2([0, p], \mathbb{R}^2) : u_2 \in -C_1, \Phi u(t) = \rho(t) \text{ a.p.t în } [0, T] \right\}.$$

Se arată că între problema primală

$$(P_{eq}) \quad \min_{u \in \mathcal{A}_{eq}} \ll \beta, u_1^2 \gg_1$$

și duala sa Lagrange

$$(D_{eq}^L) \quad \sup_{\substack{z^* \in C_1, \\ w^* \in W^*}} \inf_{u \in L^2([0, T], \mathbb{R}^2)} \left\{ \ll \beta, u_1^2 \gg_1 + \ll z^*, g(u) \gg_1 + \ll w^*, \Phi u - \rho \gg_2 \right\},$$

are loc dualitate tare, aplicând Corolarul 2.2.14. Astfel, $v(P_{eq}) = v(D_{eq}^L)$, iar (D_{eq}^L) are o soluție optimă. Mai mult, pentru fiecare soluție optimă $(\bar{z}^*, \bar{w}^*) \in C_1 \times L^2([0, T], \mathbb{R}^2)$ a lui (D_{eq}^L) , egalitatea $\ll \bar{z}^*, g(\bar{x}) \gg_1 = 0$ este validă.

Capitolul 3

Optimizare vectorială

În acest capitol sunt prezentate rezultate originale privind probleme de optimizare vectorială. Ele au fost publicate în lucrările individuale GRAD A. [60], [61], [63], [65], și în lucrările în colaborare BOȚ R. I., DUMITRU (GRAD) A. și WANKA G. [20], BOȚ R. I., GRAD A. și WANKA G. [21], [22].

3.1 Condiții secvențiale de optim

Această secțiune conține condiții secvențiale de optim pentru probleme de optimizare vectorială, publicate în GRAD A. [63] și BOȚ R. I., GRAD A. și WANKA G. [22].

Considerăm problema generală de optimizare vectorială convexă, cu restricții exprimate cu ajutorul unei mulțimi convexe și al unui con convex

$$(P_{CM}^v) \quad \begin{array}{l} \text{v-min } f(x), \\ x \in M \\ g(x) \in -C \end{array}$$

în următoarele ipoteze:

$$(3.1) \quad \left\{ \begin{array}{l} X \text{ este un spațiu Banach reflexiv, } Y \text{ și } Z \text{ sunt spații Banach;} \\ K \subseteq Y \text{ este un con nevid, punctat și convex;} \\ C \subseteq Z \text{ este un con nevid, închis și convex;} \\ M \subseteq X \text{ este o mulțime nevidă, închisă și convexă;} \\ f : X \rightarrow Y^\bullet \text{ este o funcție proprie și } K\text{-convexă;} \\ g : X \rightarrow Z^\bullet \text{ este o funcție proprie, } C\text{-convexă și } C\text{-epi închisă;} \\ (\text{dom } f) \cap (\text{dom } g) \cap M \cap g^{-1}(-C) \neq \emptyset. \end{array} \right.$$

Notăm mulțimea soluțiilor admisibile ale lui (P_{CM}^v) prin

$$\mathcal{A}_{P_{CM}^v} := (\text{dom } f) \cap (\text{dom } g) \cap M \cap g^{-1}(-C).$$

Pentru problema (P_{CM}^v) vom opera cu patru noțiuni de optim.

Definiția 3.1.1 (JAHN J. [78]) *Fie ipotezele (3.1) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$ se numește soluție Pareto-eficientă a lui (P_{CM}^v) dacă pentru orice $x \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$ care satisface*

$$f(x) \leq_K f(\bar{x}), \text{ egalitatea } f(x) = f(\bar{x}) \text{ este validă.}$$

Considerăm o mulțime nevidă S de funcții reale, convexe și K -tare crescătoare pe Y , i.e.

$$S \subseteq \{s : Y \rightarrow \mathbb{R} : s \text{ este convexă și } K\text{-tare crescătoare}\}.$$

Definiția 3.1.2 (GERSTEWITZ C. [52], GÖPFERT A., GERTH C. [56]) *Fie ipotezele (3.1) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$ se numește **soluție S -propriu eficientă** a lui (P_{CM}^v) dacă există o funcție $s \in S$ astfel încât*

$$s(f(\bar{x})) \leq s(f(x)) \text{ pentru orice } x \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}.$$

Observația 3.1.3 (a) Orice soluție S -propriu eficientă a lui (P_{CM}^v) este și o soluție optimă a problemei de optimizare scalară

$$\inf_{\substack{x \in M \\ g(x) \in -C}} (s \circ f)(x),$$

care se dovedește a fi chiar problema (P_{CM}^{sof}) studiată în Secțiunea 2.1.

(b) Fiecare soluție S -propriu eficientă a lui (P_{CM}^v) este în același timp și soluție Pareto-eficientă a lui (P_{CM}^v) . ■

În cazul în care $\text{int } K \neq \emptyset$, vom folosi următoarele două noțiuni de optim.

Definiția 3.1.4 (JAHN J. [78]) *Fie ipotezele (3.1) satisfăcute, iar $\text{int } K \neq \emptyset$. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$ se numește **soluție slab eficientă** a problemei (P_{CM}^v) dacă nu există nici un $x \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$ astfel încât*

$$f(x) - f(\bar{x}) \in -\text{int } K.$$

Considerăm o mulțime nevidă T de funcții reale, convexe și K -strict crescătoare pe Y , i.e.

$$T \subseteq \{t : Y \rightarrow \mathbb{R} : t \text{ este convexă și } K\text{-strict crescătoare}\}.$$

Definiția 3.1.5 *Fie ipotezele (3.1) satisfăcute, iar $\text{int } K \neq \emptyset$. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$ se numește **soluție T -slab eficientă** a problemei (P_{CM}^v) dacă există o funcție $t \in T$ astfel încât*

$$t(f(\bar{x})) \leq t(f(x)) \text{ pentru orice } x \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}.$$

Observația 3.1.6 (a) Oricare soluție T -slab eficientă a problemei (P_{CM}^v) este și o soluție optimă a problemei de optimizare scalară

$$\inf_{\substack{x \in M \\ g(x) \in -C}} (t \circ f)(x),$$

care este de fapt o problemă de tip (P_{CM}^{sof}) din Secțiunea 2.1.

(b) Fiecare soluție T -slab eficientă a lui (P_{CM}^v) este în același timp și o soluție slab eficientă a lui (P_{CM}^v) . ■

3.1.1 Condiții suficiente

Folosind anumite rezultate din Secțiunea 2.1, stabilim condiții secvențiale suficiente de optim pentru soluții S -propriu eficiente și T -slab eficiente ale problemei (P_{CM}^v) .

Analizăm pentru început cazul în care f este stea K -inferior semicontinuu.

Teorema 3.1.7 Considerăm problema (P_{CM}^v) și presupunem că sunt satisfăcute ipotezele (3.1), iar f este stea K -inferior semicontinuă. Mai mult, fie $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$. Dacă există o funcție inferior semicontinuă $s \in S$ și două șiruri

$$((x_n, y_n, z_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } (M \cap \text{dom}(f)) \times Y \times -C$$

și

$$((x_n^*, y_n^*, z_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times K^+ \times C^+$$

astfel încât

$$(3.2) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : x_n^* \in \partial((y_n^* \circ f) + (z_n^* \circ g) + \delta_M)(x_n), y_n^* \in \partial s(y_n), \langle z_n^*, z_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, y_n - f(x_n) \rightarrow 0, z_n - g(x_n) \rightarrow 0, x_n^* \rightarrow 0; \\ \langle y_n^*, y_n - f(\bar{x}) \rangle - \langle z_n^*, g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \\ \langle y_n^*, f(x_n) - f(\bar{x}) \rangle + \langle z_n^*, g(x_n) - g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, s(y_n) - s(f(\bar{x})) \rightarrow 0, \end{cases}$$

atunci \bar{x} este o soluție S -propriu eficientă a problemei (P_{CM}^v) .

Continuăm cu cazul în care f este K -epi închisă.

Teorema 3.1.8 (GRAD A. [63]) Considerăm problema (P_{CM}^v) și presupunem că sunt satisfăcute ipotezele (3.1), Y este reflexiv, K este închis, iar f este K -epi închisă. Mai mult, fie $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$. Dacă există o funcție inferior semicontinuă $t \in T$ și două șiruri

$$((x_n, y_n, u_n, v_n, t_n, q_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X \times Y \times M \times Y \times K \times C$$

și

$$((x_n^*, u_n^*, v_n^*, t_n^*, q_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times Y^* \times K^+ \times C^+$$

astfel încât

$$(3.3) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : u_n^* \in N_M(u_n), v_n^* \in \partial t(v_n), x_n^* \in \partial((t_n^* \circ f) + (q_n^* \circ g))(x_n), \\ \langle t_n^*, t_n \rangle = 0, \langle q_n^*, q_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, u_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow f(\bar{x}), v_n \rightarrow f(\bar{x}), \\ f(x_n) + t_n \rightarrow f(\bar{x}), g(x_n) + q_n \rightarrow 0, x_n^* + u_n^* \rightarrow 0, -t_n^* + v_n^* \rightarrow 0; \\ \langle u_n^*, u_n - \bar{x} \rangle + \langle v_n^*, v_n - f(\bar{x}) \rangle - \langle q_n^*, g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \\ \langle u_n^*, x_n - \bar{x} \rangle + \langle v_n^*, y_n - f(\bar{x}) \rangle + \langle t_n^*, f(x_n) - y_n \rangle + \\ + \langle q_n^*, g(x_n) - g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, t(v_n) - t(f(\bar{x})) \rightarrow 0, \end{cases}$$

atunci \bar{x} este o soluție T -slab eficientă a problemei (P_{CM}^v) .

3.1.2 Condiții necesare și suficiente

Impunând condiții suplimentare asupra funcțiilor vectoriale implicate în formularea problemei (P_{CM}^v) , se pot da condiții secvențiale de optim, care să nu fie doar suficiente, ci chiar necesare și suficiente.

Considerăm problema de optimizare vectorială (P_{CM}^v) , în ipotezele (3.1), cu următoarele prezumții suplimentare:

$$(3.4) \quad \begin{cases} \text{dom } f = \text{dom } g = X; \\ f \text{ și } g \text{ sunt continue.} \end{cases}$$

Scalarizarea liniară

Cea mai faimoasă scalarizare din optimizarea vectorială presupune folosirea unor funcționale liniare K -tare crescătoare. Se observă că, pentru oricare $k^* \in K^{+0}$, funcția $s_{k^*} : Y \rightarrow \mathbb{R}$ definită prin

$$s_{k^*}(y) := \langle k^*, y \rangle \text{ pentru orice } y \in Y$$

este continuă, convexă și K -tare crescătoare. Considerând mulțimea

$$S_{K^{+0}} := \{s_{k^*} : k^* \in K^{+0}\},$$

un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$ este o soluție $S_{K^{+0}}$ -**propriu eficientă** a lui (P_{CM}^v) dacă există $\bar{k}^* \in K^{+0}$ astfel încât

$$\langle \bar{k}^*, f(\bar{x}) \rangle \leq \langle \bar{k}^*, f(x) \rangle \text{ pentru orice } x \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}.$$

Teorema 3.1.9 (BOTȚ R.I., GRAD A., WANKA G. [22]) *Fie ipotezele (3.1) și (3.4) satisfăcute. Atunci un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$ este o soluție $S_{K^{+0}}$ -propriu eficientă a problemei (P_{CM}^v) dacă și numai dacă există o funcție $\bar{k}^* \in K^{+0}$ și două șiruri*

$$((x_n, z_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } M \times (-C) \text{ și } ((u_n^*, v_n^*, t_n^*, z_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times X^* \times C^+$$

astfel încât

$$(3.5) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : u_n^* \in \partial(\bar{k}^* \circ f)(x_n), v_n^* \in \partial(z_n^* \circ g)(x_n), t_n^* \in N_M(x_n), \langle z_n^*, z_n \rangle = 0; \\ x_n \rightarrow \bar{x}, z_n \rightarrow g(\bar{x}), u_n^* + v_n^* + t_n^* \rightarrow 0; \\ \langle z_n^*, g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \langle z_n^*, g(x_n) \rangle \rightarrow 0. \end{cases}$$

Observația 3.1.10 (BOTȚ R. I., GRAD A., WANKA G. [22]) Din Observația 2.1.26 rezultă că, dacă pentru un $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$ fixat, există o funcție $\bar{k}^* \in K^{+0}$ astfel încât

$$0 \in \bigcup_{\substack{z^* \in C^+, \\ (z^* \circ g)(\bar{x})=0}} \partial((\bar{k}^* \circ f) + (z^* \circ g) + \delta_M)(\bar{x})$$

sau

$$0 \in \partial(\bar{k}^* \circ f)(\bar{x}) + \bigcup_{\substack{z^* \in C^+, \\ (z^* \circ g)(\bar{x})=0}} \partial((z^* \circ g) + \delta_M)(\bar{x}),$$

atunci \bar{x} este o soluție $S_{K^{+0}}$ -propriu eficientă lui (P_{CM}^v) . ■

Exemplul 3.1.11 (BOTȚ R. I., GRAD A., WANKA G. [22]) Fie spațiile $X := \mathbb{R}$, $Y := \mathbb{R}^2$, $Z := \mathbb{R}$, și fie mulțimile $K := \mathbb{R}_+^2$, $C := \mathbb{R}_+$, $M := \mathbb{R}$. Considerăm funcțiile $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$ și $g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ definite prin

$$f(x) := (x, x^2) \text{ și } g(x) := x^2 \text{ pentru orice } x \in \mathbb{R}.$$

Atunci f este \mathbb{R}_+^2 -convexă și continuă, iar g este \mathbb{R}_+ -convexă și continuă. Condiția $\mathcal{A}_{P_{CMA}^v} \neq \emptyset$ este satisfăcută. Elementul $\bar{x} := 0$ este o soluție $S_{K^{+0}}$ -propriu eficientă a lui (P_{CM}^v) , dar nu există nici un $k^* \in \text{int } \mathbb{R}_+^2$ astfel încât una din condițiile de optim din Observația 3.1.10 să fie satisfăcute. Totuși, se poate demonstra că, condițiile secvențiale de optim din (3.5) se verifică. ■

Scalarizare cu ajutorul mulțimilor

Metode recente de scalarizare sunt bazate pe anumite mulțimi cu proprietăți speciale. Funcția de scalarizare pe care o vom folosi le este atribuită lui GERSTEWITZ C. și IWANOW [54]. Proprietățile ei au fost investigate în GERTH C. și WEIDNER P. [51], și ZĂLINESCU C. [119]. În contextul optimizării vectoriale convexe, ea a fost folosită de către RUBINOV A. [105], și PASCOLETTI A. și SERAFINI P. [99].

Considerăm și următoarele ipoteze:

$$(3.6) \quad \begin{cases} K \subset Y \text{ este închis;} \\ \text{int } K \neq \emptyset. \end{cases}$$

Pentru fiecare $\mu \in \text{int } K$ definim funcția $t_\mu : Y \rightarrow \mathbb{R}$ prin

$$t_\mu(y) := \inf\{r \in \mathbb{R} : y \in r\mu - K\} \text{ pentru orice } y \in Y.$$

Din GÖPFERT A., RIAHI H., TAMMER C. și ZĂLINESCU C. [57, Corollary 2.3.5], se știe că această funcție este K -strict crescătoare, convexă și continuă. Putem să considerăm următoarea mulțime:

$$T_{\text{int } K} := \{t_\mu : \mu \in \text{int } K\}.$$

Condiții secvențiale de optim necesare și suficiente pentru soluții $T_{\text{int } K}$ -slab eficiente sunt enunțate în teorema următoare.

Teorema 3.1.12 (BOȚ R.I., GRAD A., WANKA G. [22]) *Fie ipotezele (3.1), (3.4) și (3.6) satisfăcute. Atunci un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_{CM}^v}$ este o soluție $T_{\text{int } K}$ -slab eficientă a problemei (P_{CM}^v) dacă și numai dacă există un $\bar{\mu} \in \text{int } K$ și două șiruri*

$$((x_n, y_n, z_n))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } M \times Y \times -C \text{ și } ((u_n^*, v_n^*, t_n^*, y_n^*, z_n^*))_{n \in \mathbb{N}} \text{ în } X^* \times X^* \times X^* \times K^+ \times C^+$$

astfel încât

$$(3.7) \quad \begin{cases} \forall n \in \mathbb{N} : u_n^* \in \partial(y_n^* \circ f)(x_n), v_n^* \in \partial(z_n^* \circ g)(x_n), t_n^* \in N_M(x_n), \\ \langle y_n^*, \bar{\mu} \rangle = 1, \sigma_{\{k^* \in K^+ : \langle k^*, \bar{\mu} \rangle = 1\}}(y_n) = \langle y_n^*, y_n \rangle, \langle z_n^*, z_n \rangle = 0; \\ u_n^* + v_n^* + t_n^* \rightarrow 0, x_n \rightarrow \bar{x}, y_n \rightarrow f(\bar{x}), z_n \rightarrow g(\bar{x}), \\ \langle y_n^*, y_n - f(\bar{x}) \rangle - \langle z_n^*, g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0, \langle y_n^*, f(x_n) - f(\bar{x}) \rangle + \langle z_n^*, g(x_n) - g(\bar{x}) \rangle \rightarrow 0. \end{cases}$$

3.2 Dualitate vectorială de tip Fenchel în spații local convexe

Recente realizări privind dualitatea vectorială de tip Fenchel sunt prezentate în această secțiune, rezultate ce au fost publicate în GRAD A. [61]. Este important de menționat că toate cele trei duale vectoriale de tip Fenchel considerate în această parte a tezei reprezintă extensii naturale ale clasicei duale Fenchel din optimizarea scalară, așa cum apare ea în ROCKAFELLAR R. T. [103].

3.2.1 O duală vectorială generală de tip Fenchel

Problema primală pe care o investigăm este

$$(P_A^v) \quad \underset{x \in X}{\text{v-min}} (f + g \circ A)(x).$$

Ipotezele în care această problemă este considerată sunt următoarele:

$$(3.8) \quad \left\{ \begin{array}{l} X, Y \text{ și } Z \text{ sunt spații local convexe separate;} \\ K \subseteq Y \text{ este un con netrivial, punctat și convex;} \\ f : X \rightarrow Y^\bullet \text{ și } g : Z \rightarrow Y^\bullet \text{ sunt funcții proprii și } K\text{-convexe;} \\ A : X \rightarrow Z \text{ este un operator liniar continuu;} \\ \text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g) \neq \emptyset. \end{array} \right.$$

Mulțimea soluțiilor admisibile ale problemei (P_A^v) este notată prin $\mathcal{A}_{P_A^v} := \text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g)$.

Relativ la problema (P_A^v) investigăm soluțiile propriu eficiente.

Definiția 3.2.1 *Fie ipotezele (3.8) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_A^v}$ se numește **soluție propriu eficientă** a problemei (P_A^v) dacă există $y^* \in K^{+0}$ astfel încât*

$$\langle y^*, (f + g \circ A)(\bar{x}) \rangle \leq \langle y^*, (f + g \circ A)(x) \rangle \text{ pentru orice } x \in \mathcal{A}_{P_A^v}.$$

Prima duală vectorială de tip Fenchel asociată cu (P_A^v) și analizată în această secțiune este următoarea problemă:

$$(D_A^{v\leq}) \quad \underset{(y^*, z^*, y) \in \mathcal{A}_{D_A^{v\leq}}}{\text{v-max}} h^{\leq}(y^*, z^*, y),$$

unde

$$\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}} := \{(y^*, z^*, y) \in K^{+0} \times Z^* \times Y : \langle y^*, y \rangle \leq -(y^* \circ f)^*(-A^*z^*) - (y^* \circ g)^*(z^*)\}.$$

Funcția de scop $h^{\leq} : \mathcal{A}_{D_A^{v\leq}} \rightarrow Y$ este definită prin

$$h^{\leq}(y^*, z^*, y) := y \text{ pentru oricare } (y^*, z^*, y) \in \mathcal{A}_{D_A^{v\leq}}.$$

Relativ la duala vectorială $(D_A^{v\leq})$ investigăm soluțiile Pareto-eficiente.

Definiția 3.2.2 *Fie ipotezele (3.8) satisfăcute. Un element $(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) \in \mathcal{A}_{D_A^{v\leq}}$ se numește **soluție Pareto-eficientă** a problemei $(D_A^{v\leq})$ dacă, pentru oricare element $(y^*, z^*, y) \in \mathcal{A}_{D_A^{v\leq}}$ care satisface*

$$h^{\leq}(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) \leq_K h^{\leq}(y^*, z^*, y),$$

egalitatea

$$h^{\leq}(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) = h^{\leq}(y^*, z^*, y)$$

este validă.

Pornim prin a enunța teorema de **dualitate slabă** pentru perechea primală-duală $(P_A^v, D_A^{v\leq})$.

Teorema 3.2.3 (GRAD A. [61]) *Nu există nici un $x \in X$ și nici un $(y^*, z^*, y) \in \mathcal{A}_{D_A^{v \leq}}$ astfel încât*

$$(f + g \circ A)(x) \leq_K h^{\leq}(y^*, z^*, y) \text{ și } (f + g \circ A)(x) \neq h^{\leq}(y^*, z^*, y).$$

Observația 3.2.4 Pentru a asigura dualitate tare între (P_A^v) și $(D_A^{v \leq})$ avem nevoie de o condiție de regularitate. După cum se va vedea și din demonstrația Teoremei 3.2.5, condiția de regularitate dorită asigură de fapt dualitate tare între problema de optimizare scalară

$$(\bar{y}^* P_A^v) \quad \inf_{x \in X} \{(\bar{y}^* \circ f)(x) + (\bar{y}^* \circ g)(Ax)\}$$

și duala ei Fenchel

$$(\bar{y}^* D_A^v) \quad \sup_{z^* \in Z^*} \{-(\bar{y}^* \circ f)^*(-A^* z^*) - (\bar{y}^* \circ g)^*(z^*)\}$$

pentru oricare $\bar{y}^* \in K^{+0}$. ■

Prima condiție de regularitate pe care o menționăm pentru perechea primală-duală $(\bar{y}^* P_A^v, \bar{y}^* D_A^v)$, condiție derivată din EKELAND I. și TEMAM R. [49], este

$$(RC_A^{v1}) \quad \exists x_0 \in \text{dom } f \cap A^{-1}(\text{dom } g) \text{ astfel încât } g \text{ este continuă în } A(x_0).$$

În spații Fréchet se pot da următoarele condiții de regularitate pentru $(\bar{y}^* P_A^v, \bar{y}^* D_A^v)$:

$$(RC_A^{v2}) \quad \begin{cases} X \text{ și } Z \text{ sunt spații Fréchet;} \\ f \text{ și } g \text{ sunt funcții stea } K\text{-inferior semicontinue;} \\ 0 \in \text{sqr}(\text{dom } g - A(\text{dom } f)); \end{cases}$$

$$(RC_A^{v2'}) \quad \begin{cases} X \text{ și } Z \text{ sunt spații Fréchet;} \\ f \text{ și } g \text{ sunt funcții stea } K\text{-inferior semicontinue;} \\ 0 \in \text{core}(\text{dom } g - A(\text{dom } f)); \end{cases}$$

$$(RC_A^{v2''}) \quad \begin{cases} X \text{ și } Z \text{ sunt spații Fréchet;} \\ f \text{ și } g \text{ sunt funcții stea } K\text{-inferior semicontinue;} \\ 0 \in \text{int}(\text{dom } g - A(\text{dom } f)). \end{cases}$$

În spații finit dimensionale se poate folosi următoarea condiție:

$$(RC_A^{v3}) \quad \begin{cases} \dim(\text{lin}(\text{dom } g - A(\text{dom } f))) < +\infty; \\ \text{ri}(\text{dom } g) \cap \text{ri}(A(\text{dom } f)) \neq \emptyset. \end{cases}$$

Dacă $X := \mathbb{R}^n$ și $Z := \mathbb{R}^m$, atunci condiția (RC^{v3}) devine

$$(RC_A^{v4}) \quad \exists x' \in \text{ri}(\text{dom } f) \text{ astfel încât } Ax' \in \text{ri}(\text{dom } g).$$

(RC_A^{v4}) este de fapt condiția clasică de regularitate pentru dualitatea scalară Fenchel din ROCK-AFELLAR R. T. [103].

Urmează teorema de **dualitate tare** pentru perechea primală-duală $(P_A^v, D_A^{v \leq})$.

Teorema 3.2.5 (GRAD A. [61], BOȚ R. I., GRAD S. M., WANKA G. [26]) *Fie ipotezele (3.8) și una din condițiile de regularitate $(RC_A^{v1}) - (RC_A^{v3})$ satisfăcute. Dacă $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_A^v}$ este o soluție propriu eficientă a lui (P_A^v) , atunci există o soluție eficientă $(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) \in \mathcal{A}_{D_A^{v\leq}}$ a lui $(D_A^{v\leq})$ astfel încât*

$$(f + g \circ A)(\bar{x}) = h^{\leq}(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}).$$

O teoremă ajutătoare în demonstrarea teoremei de dualitate inversă este menționată în continuare.

Teorema 3.2.6 (GRAD A. [61], BOȚ R. I., GRAD S. M., WANKA G. [26]) *Fie ipotezele (3.8) și una din condițiile de regularitate $(RC_A^{v1}) - (RC_A^{v3})$ satisfăcute, iar $\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}} \neq \emptyset$. Atunci următoarea incluziune este validă:*

$$Y \setminus \text{cl} \{ (f + g \circ A)(\mathcal{A}_{P_A^v}) + K \} \subseteq \text{core } h^{\leq}(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}}).$$

Teorema de **dualitate inversă** pentru perechea primală-duală $(P_A^v, D_A^{v\leq})$ este precizată în cele ce urmează.

Teorema 3.2.7 (GRAD A. [61], BOȚ R. I., GRAD S. M., WANKA G. [26]) *Fie ipotezele (3.8) și una din condițiile de regularitate $(RC_A^{v1}) - (RC_A^{v3})$ satisfăcute. Mai mult, fie $(f + g \circ A)(\mathcal{A}_{P_A^v}) + K$ o mulțime închisă. Atunci pentru oricare soluție eficientă $(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) \in \mathcal{A}_{D_A^{v\leq}}$ a lui $(D_A^{v\leq})$ există o soluție propriu eficientă $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_A^v}$ a lui (P_A^v) astfel încât*

$$(f + g \circ A)(\bar{x}) = h^{\leq}(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}).$$

3.2.2 Comparații între trei duale vectoriale de tip Fenchel

Dualitatea scalară Fenchel a fost utilizată pentru prima dată în definirea unei duale vectoriale de către BRECKNER W. W. și KOLUMBÁN I. [36], într-un cadru foarte general. Inspirați de această abordare, putem introduce următoarea duală vectorială asociată lui (P_A^v) :

$$(D_A^{vBK}) \quad \text{v-max}_{(y^*, z^*, y) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBK}}} h^{BK}(y^*, z^*, y),$$

unde

$$\mathcal{A}_{D_A^{vBK}} := \{(y^*, z^*, y) \in K^{+0} \times Z^* \times Y : \langle y^*, y \rangle = -(y^* \circ f)^*(-A^*z^*) - (y^* \circ g)^*(z^*)\}.$$

Funcția de scop $h^{BK} : \mathcal{A}_{D_A^{vBK}} \rightarrow Y$ este definită prin

$$h^{BK}(y^*, z^*, y) := y \text{ pentru orice } (y^*, z^*, y) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBK}}.$$

Definiția 3.2.8 *Fie ipotezele (3.8) satisfăcute. Un element $(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBK}}$ este o soluție **Pareto-eficientă** a problemei (D_A^{vBK}) dacă pentru fiecare element $(y^*, z^*, y) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBK}}$ care satisface inegalitatea*

$$h^{BK}(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) \leq_K h^{BK}(y^*, z^*, y),$$

egalitatea

$$h^{BK}(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) = h^{BK}(y^*, z^*, y)$$

este validă.

Notăm prin $v\text{-max } h^{BK}(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}})$ mulțimea tuturor soluțiilor Pareto-eficiente ale lui (D_A^{vBK}) .

Observația 3.2.9 Se remarcă ușor din definiție că incluziunea $h^{BK}(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}}) \subseteq h^{\leq}(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}})$ este validă, fără alte ipoteze suplimentare. ■

Teorema 3.2.10 (GRAD A. [61]) *Fie ipotezele (3.8) satisfăcute. Atunci următoarea egalitate este validă:*

$$v\text{-max } h^{BK}(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}}) = v\text{-max } h^{\leq}(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}}).$$

Observația 3.2.11 În demonstrarea Teoremei 3.2.10 nu sunt necesare ipoteze de convexitate. ■

Folosind teoremele de dualitate slabă, tare și respectiv inversă, stabilite pentru perechea primală-duală $(P_A^v, D_A^{v\leq})$, pot fi deduse rezultate similare și pentru perechea primală-duală (P_A^v, D_A^{vBK}) .

Teorema 3.2.12 (GRAD A. [61]) *Următoarele afirmații sunt adevărate:*

(a) (Dualitate slabă) *Nu există nici un $x \in X$ și nici un $(y^*, z^*, y) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBK}}$ astfel încât*

$$(f + g \circ A)(x) \leq_K h^{BK}(y^*, z^*, y) \text{ și } (f + g \circ A)(x) \neq h^{BK}(y^*, z^*, y).$$

(b) (Dualitate tare) *Fie ipotezele (3.8) și una din condițiile de regularitate (RC_A^{v1}) - (RC_A^{v3}) satisfăcute. Dacă $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_A^v}$ este o soluție propriu eficientă a lui (P_A^v) , atunci există o soluție eficientă $(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBK}}$ a lui (D_A^{vBK}) astfel încât*

$$(f + g \circ A)(\bar{x}) = h^{BK}(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}).$$

(c) (Dualitate inversă) *Fie ipotezele (3.8) și una din condițiile de regularitate (RC_A^{v1}) - (RC_A^{v3}) satisfăcute. Mai mult, fie $(f + g \circ A)(\mathcal{A}_{P_A^v}) + K$ o mulțime închisă. Atunci pentru fiecare soluție eficientă $(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBK}}$ a lui (D_A^{vBK}) există o soluție propriu eficientă $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_A^v}$ a lui (P_A^v) astfel încât $(f + g \circ A)(\bar{x}) = h^{BK}(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y})$.*

Observația 3.2.13 Particularizând spațiile X, Y și Z , dualele vectoriale de tip Fenchel $(D_A^{v\leq})$ și (D_A^{vBK}) se dovedesc a fi duala scalară clasică Fenchel. ■

Cazul în care $Y := \mathbb{R}^m$

Vom studia cazul particular în care $Y := \mathbb{R}^m$ și $K := \mathbb{R}_+^m$. Pe lângă cele două duale vectoriale, $(D_A^{v\leq})$ și (D_A^{vBK}) , deja analizate, considerăm o a treia, a cărei formulare a fost inspirată din BOȚ R. I., DUMITRU (GRAD) A. și WANKA G. [20]. Precizăm totuși că, în lucrarea anterior amintită, se tratează un caz mai particular, și anume cel în care $X := \mathbb{R}^n$ și $Z := \mathbb{R}^k$, în timp ce în această subsecțiune considerăm spațiile X și Z local convexe separate.

Problema primală devine

$$(P_A^v) \quad v\text{-min}_{x \in X} (f + g \circ A)(x),$$

ea fiind analizată în următoarele ipoteze:

$$(3.9) \quad \left\{ \begin{array}{l} X \text{ și } Z \text{ sunt spații local convexe separate;} \\ f := (f_1, f_2, \dots, f_m) \text{ și } g := (g_1, g_2, \dots, g_m) \text{ sunt funcții vectoriale;} \\ \forall i \in \{1, \dots, m\} : f_i : X \rightarrow \overline{\mathbb{R}} \text{ este o funcție proprie și convexă;} \\ \forall i \in \{1, \dots, m\} : g_i : Z \rightarrow \overline{\mathbb{R}} \text{ este o funcție proprie și convexă;} \\ A : X \rightarrow Z \text{ este un operator liniar continuu.} \end{array} \right.$$

De asemenea, considerăm condiția de regularitate

$$(RC_A^{v_m}) \quad \begin{cases} \exists x' \in \bigcap_{i=1}^m \text{dom } f_i \cap A^{-1} \left(\bigcap_{i=1}^m \text{dom } g_i \right) \text{ astfel încât} \\ m-1 \text{ funcții } f_i, \text{ cu } i \in \{1, \dots, m\}, \text{ sunt continue în } x'; \\ g_i \text{ este continuă în } Ax' \text{ pentru orice } i \in \{1, \dots, m\}. \end{cases}$$

Asociem lui (P_A^v) următoare problemă duală:

$$(D_A^{vBGW}) \quad \underset{(p,q,\lambda,t) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}}{\text{v-max}} \quad h^{BGW}(p, q, \lambda, t),$$

unde

$$\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}} := \left\{ \begin{array}{l} (p, q, \lambda, t) : p := (p_1, \dots, p_m) \in X^* \times \dots \times X^*, \\ q := (q_1, \dots, q_m) \in Z^* \times \dots \times Z^* \\ \lambda := (\lambda_1, \dots, \lambda_m) \in \text{int } \mathbb{R}_+^m, \\ t := (t_1, \dots, t_m) \in \mathbb{R}^m, \\ \sum_{i=1}^m \lambda_i (p_i + A^* q_i) = 0, \sum_{i=1}^m \lambda_i t_i = 0 \end{array} \right\}.$$

Funcția de scop este definită prin

$$h^{BGW}(p, q, \lambda, t) := (h_1^{BGW}(p, q, \lambda, t), \dots, h_m^{BGW}(p, q, \lambda, t)) \text{ pentru orice } (p, q, \lambda, t) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBGW}},$$

cu

$$h_i^{BGW}(p, q, \lambda, t) := -f_i^*(p_i) - g_i^*(q_i) + t_i \text{ pentru orice } i \in \{1, \dots, m\}.$$

Definiția 3.2.14 Fie ipotezele (3.9) satisfăcute. Un element $(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}$ se numește soluție **Pareto-eficientă** a problemei (D_A^{vBGW}) dacă $h^{BGW}(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}) \in \mathbb{R}^m$ și pentru orice element $(p, q, \lambda, t) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}$ cu $h^{BGW}(p, q, \lambda, t) \in \mathbb{R}^m$, care satisface inegalitatea

$$h^{BGW}(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) \leq_{\mathbb{R}_+^m} h^{BK}(y^*, z^*, y),$$

egalitatea

$$h^{BGW}(\bar{y}^*, \bar{z}^*, \bar{y}) = h^{BK}(y^*, z^*, y)$$

este validă.

Notăm prin $\text{v-max} [h^{BGW}(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}}) \cap \mathbb{R}^m]$ mulțimea soluțiilor Pareto-eficiente ale lui (D_A^{vBGW}) .

Începem prin a prezenta relații între mulțimile imagine ale celor trei probleme $(D_A^{v\leq})$, (D_A^{vBK}) și (D_A^{vBGW}) .

Propoziția 3.2.15 (GRAD A. [61]) Fie ipotezele (3.9) și condiția de regularitate $(RC_A^{v_m})$ satisfăcute. Atunci mulțimile imagine ale celor trei duale vectoriale de tip Fenchel (D_A^{\leq}) , (D_A^{vBK}) și (D_A^{vBGW}) asociate lui (P_A^v) satisfac următoarele incluziuni:

$$(3.10) \quad h^{BK}(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}}) \subseteq h^{BGW}(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}) \cap \mathbb{R}^m;$$

$$(3.11) \quad h^{BGW}(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}) \cap \mathbb{R}^m \subseteq h^{\leq}(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}}).$$

Observația 3.2.16 (a) Incluziunile din Propoziția 3.2.15 sunt în general stricte, i.e. următorul lanț de inegalități fiind valid:

$$(3.12) \quad h^{BK} \left(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}} \right) \subsetneq h^{BGW} \left(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}} \right) \cap \mathbb{R}^m \subsetneq h^{\leq} \left(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}} \right),$$

după cum se dovedește analizând Exemplele 3.2.17 și 3.2.18.

(b) Relația (3.11) rămâne validă chiar dacă condiția de regularitate ($RC_A^{v_m}$) nu este satisfăcută, după cum se observă din demonstrația Propoziției 3.2.15. ■

Exemplul 3.2.17 (BOȚ R. I., DUMITRU (GRAD) A., WANKA G. [20]) Fie spațiile $X := \mathbb{R}$, $Z := \mathbb{R}$, fie operatorul linear continuu $A : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ definit prin $A(x) := x$ pentru orice $x \in X$, iar funcțiile $f, g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$ definite prin

$$f(x) := (2x^2 - 1, x^2) \quad \text{și} \quad g(x) := (-2x, -x + 1) \quad \text{pentru orice } x \in \mathbb{R}.$$

Demonstrăm că

$$h^{BK} \left(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}} \right) \subset h^{BGW} \left(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}} \right) \cap \mathbb{R}^m.$$

Exemplul 3.2.18 (BOȚ R. I., DUMITRU (GRAD) A., WANKA G. [20]) Fie spațiile $X := \mathbb{R}$, $Z := \mathbb{R}$, fie operatorul linear continuu $A : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ definit prin $A(x) := x$ pentru orice $x \in \mathbb{R}$, iar funcțiile $f, g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$ definite prin

$$f(x) := (x - 1, -x - 1) \quad \text{și} \quad g(x) := (x, -x) \quad \text{pentru orice } x \in \mathbb{R}.$$

Demonstrăm că

$$h^{BGW} \left(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}} \right) \cap \mathbb{R}^m \subset h^{\leq} \left(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}} \right).$$

Vom demonstra că mulțimile de soluții optime ale problemelor (D_A^{vBGW}) și ($D_A^{v\leq}$) coincid.

Teorema 3.2.19 (GRAD A. [61]) *Fie ipotezele (3.9) și condiția de regularitate ($RC_A^{v_m}$) satisfăcute. Atunci următoarea egalitate este validă:*

$$(3.13) \quad \text{v-max} \left[h^{BGW} \left(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}} \right) \cap \mathbb{R}^m \right] = \text{v-max} h^{\leq} \left(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}} \right).$$

Observația 3.2.20 Fie ipotezele (3.9) și condiția de regularitate ($RC_A^{v_m}$) satisfăcute. Subliniem că din Teoremele 3.2.10 și 3.2.19, împreună cu Exemplele 3.2.18 și 3.2.17, se obțin următoarele egalități între mulțimile de soluții optime asociate celor trei duale vectoriale de tip Fenchel (D_A^{\leq}), (D_A^{vBK}) și (D_A^{vBGW}) ale primalei (P_A^v):

$$\text{v-max} h^{BK} \left(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}} \right) = \text{v-max} \left[h^{BGW} \left(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}} \right) \cap \mathbb{R}^m \right] = \text{v-max} h^{\leq} \left(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}} \right),$$

chiar dacă

$$h^{BK} \left(\mathcal{A}_{D_A^{vBK}} \right) \subsetneq h^{BGW} \left(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}} \right) \cap \mathbb{R}^m \subsetneq h^{\leq} \left(\mathcal{A}_{D_A^{v\leq}} \right).$$

Folosind teoremele de dualitate slabă, tare și respectiv inversă stabilite pentru perechea primală-duală $(P_A^v, D_A^{v\leq})$, pot fi deduse rezultate similare și pentru perechea primală-duală (P_A^v, D_A^{vBGW}) .

Teorema 3.2.21 (GRAD A. [61]) *Următoarele afirmații sunt adevărate:*

(a) (Dualitate tare) *Nu există nici un $x \in X$ și nici un $(p, q, \lambda, t) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}$ cu $h^{vBGW}(p, q, \lambda, t) \in \mathbb{R}^m$ astfel încât*

$$(f + g \circ A)(x) \leq_{\mathbb{R}_+^m} h^{BGW}(p, q, \lambda, t) \text{ și } (f + g \circ A)(x) \neq h^{BGW}(p, q, \lambda, t).$$

(b) (Dualitate tare) *Fie ipotezele (3.9) și condiția de regularitate $(RC_A^{v_m})$ satisfăcute. Dacă $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_A^v}$ este o soluție propriu eficientă a lui (P_A^v) , atunci există o soluție Pareto-eficientă $(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}$ a lui (D_A^{vBGW}) astfel încât*

$$(f + g \circ A)(\bar{x}) = h^{BGW}(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}).$$

(c) (Dualitate inversă) *Fie ipotezele (3.9) și condiția de regularitate $(RC_A^{v_m})$ satisfăcute. Dacă mulțimea $(f + g \circ A)(\mathcal{A}_{P_A^v}) + K$ este închisă, atunci pentru orice soluție eficientă $(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}) \in \mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}$ a lui (D_A^{vBGW}) există o soluție propriu eficientă $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_A^v}$ a lui (P_A^v) astfel încât*

$$(f + g \circ A)(\bar{x}) = h^{BGW}(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}).$$

Următorul exemplu ilustrează o situație în care ipotezele Teoremei 3.2.6 nu sunt satisfăcute pentru duala mai particulară (D_A^{vBGW}) , dar sunt valide în cazul lui $(D_A^{v\leq})$.

Exemplul 3.2.22 (GRAD A. [61]) Fie spațiile $X := \mathbb{R}$, $Z := \mathbb{R}$ și $Y := \mathbb{R}^2$, fie operatorul liniar continuu $A : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$ definit prin $A(x) := x$ pentru orice $x \in \mathbb{R}$, iar funcțiile $f, g : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$ definite prin

$$f(x) := (-3x + 7, 2x) \text{ și } g(x) := (3x - 7, -2x) \text{ pentru orice } x \in \mathbb{R}.$$

Se demonstrează că

$$\mathbb{R}^2 \setminus \text{cl}((f + g)(\mathbb{R}) + \mathbb{R}_+^2) \not\subseteq \text{core } h^{BGW}(\mathcal{A}_{D_A^{vBGW}}) \cap \mathbb{R}^2.$$

■

Observația 3.2.23 Din Exemplul 3.2.22 se ajunge la concluzia că, demonstrarea directă a unei teoreme de dualitate inversă pentru problema (D_A^{vBGW}) ar fi mai dificilă. Putem da un rezultat indirect de dualitate inversă, cel din Teorema 3.2.21 (c), doar exploatând legătura cu $(D_A^{v\leq})$ care reiese din Teorema 3.2.19. ■

3.3 O abordare directă a problemei (D_A^{vBGW}) în spații finite dimensionale

Această secțiune conține o abordare directă privind dualitatea tare și inversă pentru o duală vectorială de tip Fenchel asemănătoare cu (D_A^{vBGW}) din Secțiunea 3.2, studiată de această dată într-un cadru finit dimensional. Rezultatele originale obținute au fost publicate în articolul BOȚ R. I., DUMITRU

(GRAD) A. și WANKA G. [20], iar o demonstrație directă a teoremei de dualitate inversă a apărut în GRAD A. [65]. Precum în cazul local convex, ne vom folosi tot de scalarizare.

Problema primală considerată este

$$(P_A^{lv}) \quad v\text{-min}_{x \in \mathbb{R}^n} (f + g \circ A)(x),$$

ea fiind studiată sub următoarele ipoteze:

$$(3.14) \quad \left\{ \begin{array}{l} f := (f_1, f_2, \dots, f_m), g := (g_1, g_2, \dots, g_m) \text{ sunt două funcții vectoriale;} \\ I, J \subseteq \{1, \dots, m\} \text{ sunt două mulțimi astfel încât} \\ f_i : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}} \text{ și } g_j : \mathbb{R}^w \rightarrow \overline{\mathbb{R}} \text{ sunt funcții proprii și poliedrale} \\ \text{pentru orice } i \in I \text{ și pentru orice } j \in J; \\ f_k : \mathbb{R}^n \rightarrow \overline{\mathbb{R}} \text{ și } g_l : \mathbb{R}^w \rightarrow \overline{\mathbb{R}} \text{ sunt funcții proprii și convexe} \\ \text{pentru orice } k \in \{1, \dots, m\} \setminus I \text{ și pentru orice } l \in \{1, \dots, m\} \setminus J; \\ A : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^w \text{ este un operator linear continuu.} \end{array} \right.$$

Vom folosi notația

$$\mathcal{A}_{P_A^{lv}} := \left(\bigcap_{i=1}^m \text{dom } f_i \right) \cap A^{-1} \left(\bigcap_{i=1}^m \text{dom } g_i \right).$$

Condiția de regularitate folosită pentru a asigura dualitatea tare atât pentru cazul scalar, cât și pentru cel vectorial, este

$$(RC_A^{lv}) \quad \exists x' \in \bigcap_{i \in I} \text{dom}(f_i) \cap \bigcap_{k \in \{1, \dots, m\} \setminus I} \text{ri}(\text{dom}(f_k)) \text{ astfel încât} \\ Ax' \in \bigcap_{j \in J} \text{dom}(g_j) \cap \bigcap_{l \in \{1, \dots, m\} \setminus J} \text{ri}(\text{dom}(g_l)).$$

Pe \mathbb{R}^m considerăm ordinea parțială introdusă de \mathbb{R}_+^m . În consecință, pentru $x, y \in \mathbb{R}^m$, avem

$$x \leq_{\mathbb{R}_+^m} y \quad \text{dacă și numai dacă } x_i \leq y_i \text{ pentru orice } i \in \{1, \dots, m\}.$$

Definiția 3.3.1 Fie ipotezele (3.14) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_A^{lv}}$ se numește **soluție Pareto-eficientă** a problemei (P_A^{lv}) dacă pentru orice $x \in \mathcal{A}_{P_A^{lv}}$ care satisface

$$(f + g \circ A)(x) \leq_{\mathbb{R}_+^m} (f + g \circ A)(\bar{x}),$$

egalitatea

$$(f + g \circ A)(x) = (f + g \circ A)(\bar{x})$$

este validă.

Definiția 3.3.2 Fie ipotezele (3.14) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_A^{lv}}$ se numește **soluție propriu eficientă** a problemei (P_A^{lv}) dacă există $\lambda := (\lambda_1, \dots, \lambda_m) \in \text{int}(\mathbb{R}_+^m)$ astfel încât pentru orice $x \in \mathbb{R}^n$ următoarea inegalitate este validă:

$$\sum_{i=1}^m \lambda_i (f_i + g_i \circ A)(\bar{x}) \leq \sum_{i=1}^m \lambda_i (f_i + g_i \circ A)(x).$$

Observația 3.3.3 Orice soluție propriu eficientă este și o soluție Pareto-eficientă, dar afirmația inversă nu este adevărată în general. ■

3.3.1 Dualitate pentru probleme scalare

Pentru a asocia problemei (P_A^{lv}) o duală vectorială în ipotezele (3.14), analizăm pentru început o teorie de dualitate pentru următoarea problemă scalară (motivați fiind de definiția soluției propriu eficiente):

$$(\lambda P_A^{lv}) \quad \inf_{x \in \mathbb{R}^n} \sum_{i=1}^m \lambda_i (f_i + g_i \circ A)(x),$$

unde $\lambda := (\lambda_1, \dots, \lambda_m)$ este arbitrar ales în $\text{int } \mathbb{R}_+^m$.

În concordanță cu ROCKAFELLAR R. T. [103, Corolarul 31.2.1], problema duală clasică Fenchel care se poate asocia cu (λP_A^{lv}) este

$$\sup_{q \in \mathbb{R}^w} \left[- \left(\sum_{i=1}^m \lambda_i f_i \right)^* (-A^* q) - \left(\sum_{i=1}^m \lambda_i g_i \right)^* (q) \right].$$

În ceea ce privește scopul nostru final, această duală prezintă dezavantajul că funcțiile implicate nu apar separat. De aceea, vom considera ca duală asociată lui (λP_A^{lv}) o rafinare a problemei de mai sus, și anume:

$$(\lambda D_A^{lv}) \quad \sup_{\substack{p_i \in \mathbb{R}^n, q_i \in \mathbb{R}^w \\ i \in \{1, \dots, m\}}} \sum_{i=1}^m \lambda_i (-f_i^*(p_i) - g_i^*(q_i)).$$

$$\sum_{i=1}^m \lambda_i (p_i + A^* q_i) = 0$$

Notăm cu $v(\lambda P_A^{lv})$ și $v(\lambda D_A^{lv})$ valorile optime ale problemelor scalare (λP_A^{lv}) și respectiv (λD_A^{lv}) .

Începem prin a prezenta teorema scalară de **dualitate slabă**.

Teorema 3.3.4 (BOȚ R. I., DUMITRU (GRAD) A., WANKA G. [20]) *Fie $\lambda := (\lambda_1, \dots, \lambda_m) \in \text{int } \mathbb{R}_+^m$. Pentru perechea primală-duală $(\lambda P_A^{lv}, \lambda D_A^{lv})$ următoarea inegalitate este validă:*

$$v(\lambda D_A^{lv}) \leq v(\lambda P_A^{lv}).$$

Observația 3.3.5 Se observă că dualitatea slabă poate fi demonstrată și fără ipotezele de convexitate impuse funcțiilor. Acest avantaj nu se va păstra însă și pentru cea tare. ■

Prin impunerea condiției de regularitate (RC_A^{lv}) putem demonstra următoarea teoremă scalară de **dualitate tare**.

Teorema 3.3.6 (BOȚ R. I., DUMITRU (GRAD) A., WANKA G. [20]) *Fie ipotezele (3.14) și condiția de regularitate (RC_A^{lv}) satisfăcute. Mai mult, fie $\lambda := (\lambda_1, \dots, \lambda_m) \in \text{int } \mathbb{R}_+^m$. Atunci următoarea egalitate este validă:*

$$v(\lambda P_A^{lv}) = v(\lambda D_A^{lv}).$$

În plus, problema duală (λD_A^{lv}) are o soluție optimă.

Următorul rezultat conține **condiții de optim** necesare și suficiente ce pot fi obținute din Teorema 3.3.6 pentru perechea primală-duală $(\lambda P_A^{lv}, \lambda D_A^{lv})$.

Teorema 3.3.7 (BOTȚ R.I., DUMITRU (GRAD) A., WANKA G. [20]) *Fie ipotezele (3.14) și condiția de regularitate (RC_A^{lv}) satisfăcute. Mai mult, fie $\lambda := (\lambda_1, \dots, \lambda_m) \in \text{int } \mathbb{R}_+^m$. Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:*

(a) *Fie $\bar{x} \in \mathbb{R}^n$ o soluție optimă a lui (λP_A^{lv}) . Atunci există*

$$\bar{p} := (\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_m) \in \mathbb{R}^n \times \dots \times \mathbb{R}^n \text{ și } \bar{q} := (\bar{q}_1, \dots, \bar{q}_m) \in \mathbb{R}^w \times \dots \times \mathbb{R}^w$$

astfel încât (\bar{p}, \bar{q}) este o soluție optimă a lui (λD_A^{lv}) și următoarele egalități sunt valide:

- (i) $f_i(\bar{x}) + f_i^*(\bar{p}_i) = \langle \bar{p}_i, \bar{x} \rangle$ pentru orice $i \in \{1, \dots, m\}$;
- (ii) $(g_i \circ A)(\bar{x}) + g_i^*(\bar{q}_i) = \langle (A^*\bar{q}_i), \bar{x} \rangle$ pentru orice $i \in \{1, \dots, m\}$;
- (iii) $\sum_{i=1}^m \lambda_i (\bar{p}_i + A^*\bar{q}_i) = 0$.

(b) *Dacă $\bar{x} \in \mathbb{R}^n$, $\bar{p} := (\bar{p}_1, \dots, \bar{p}_m) \in \mathbb{R}^n \times \dots \times \mathbb{R}^n$ și $\bar{q} := (\bar{q}_1, \dots, \bar{q}_m) \in \mathbb{R}^w \times \dots \times \mathbb{R}^w$ satisfac condițiile (i), (ii) și (iii), atunci \bar{x} este o soluție optimă a lui (λP_A^{lv}) , (\bar{p}, \bar{q}) este o soluție optimă a lui (λD_A^{lv}) și $v(\lambda P_A^{lv}) = v(\lambda D_A^{lv})$.*

Condițiile de optim din Teorema 3.3.7 se vor dovedi importante la demonstrarea teoremei de dualitate vectorială tare, i.e. Teorema 3.3.12.

3.3.2 O nouă duală vectorială de tip Fenchel

Folosind rezultatele obținute în subsecțiunea precedentă, vom formula o nouă duală (D_A^{lvBGW}) pentru problema (P_A^{lv}), după cum urmează:

$$(D_A^{lvBGW}) \quad \underset{(p,q,\lambda,t) \in \mathcal{A}_{D_A^{lvBGW}}}{v\text{-max}} \quad h^{lvBGW}(p, q, \lambda, t),$$

unde

$$\mathcal{A}_{D_A^{lvBGW}} := \left\{ \begin{array}{l} (p, q, \lambda, t) : p := (p_1, \dots, p_m) \in \mathbb{R}^n \times \dots \times \mathbb{R}^n, \\ q := (q_1, \dots, q_m) \in \mathbb{R}^w \times \dots \times \mathbb{R}^w, \\ \lambda := (\lambda_1, \dots, \lambda_m) \in \text{int } \mathbb{R}_+^m, \\ t := (t_1, \dots, t_m) \in \mathbb{R}^m, \\ \sum_{i=1}^m \lambda_i (p_i + A^*q_i) = 0, \sum_{i=1}^m \lambda_i t_i = 0 \end{array} \right\}.$$

Funcția de scop este definită prin

$$h^{lvBGW}(p, q, \lambda, t) := (h_1^{lvBGW}(p, q, \lambda, t), \dots, h_m^{lvBGW}(p, q, \lambda, t)) \text{ pentru orice } (p, q, \lambda, t) \in \mathcal{A}_{D_A^{lvBGW}},$$

cu

$$h_i^{lvBGW}(p, q, \lambda, t) := -f_i^*(p_i) - g_i^*(q_i) + t_i \text{ pentru orice } i \in \{1, \dots, m\}.$$

Se poate observa cu ușurință că (D_A^{lvBGW}) este de fapt o particularizare a problemei (D_A^{vBGW}), considerată de această dată într-un context finit dimensional.

Definiția 3.3.8 Un element $(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}) \in \mathcal{A}_{D_A^{lvBGW}}$ se numește **soluție Pareto-eficientă** a problemei (D_A^{lvBGW}) dacă $h^{BGW}(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}) \in \mathbb{R}^m$ și pentru orice $(p, q, \lambda, t) \in \mathcal{A}_{D_A^{lvBGW}}$ care satisface

$$h^{BGW}(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}) \leq_{\mathbb{R}_+^m} h^{BGW}(p, q, \lambda, t),$$

egalitatea

$$h^{BGW}(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}) = h^{BGW}(p, q, \lambda, t)$$

este validă.

Notăm prin $v\text{-max}[h^{BGW}(\mathcal{A}_{P_A^{lv}}) \cap \mathbb{R}^m]$ mulțimea soluțiilor Pareto-eficiente ale lui (D_A^{lvBGW}) .

Prezentăm în continuare teorema de **dualitate slabă** pentru perechea vectorială primală-duală (P_A^{lv}, D_A^{lvBGW}) .

Teorema 3.3.9 (BOȚ R. I., DUMITRU (GRAD) A., WANKA G. [20]) *Nu există nici un $x \in \mathbb{R}^n$ și nici un $(p, q, \lambda, t) \in \mathcal{A}_{D_A^{lvBGW}}$ cu $h^{BGW}(p, q, \lambda, t) \in \mathbb{R}^m$ astfel încât*

$$(f + g \circ A)(x) \leq_{\mathbb{R}_+^m} h^{BGW}(p, q, \lambda, t) \text{ și } (f + g \circ A)(x) \neq h^{BGW}(p, q, \lambda, t).$$

Observația 3.3.10 Ca și în cazul scalar, pentru demonstrarea teoremei de dualitate slabă nu s-au folosit nici ipotezele de convexitate asupra funcțiilor și nici o altă condiție de regularitate. ■

Observația 3.3.11 Teorema 3.3.9 poate fi considerată ca un caz particular al Teoremei 3.2.21 (a). ■

Enunțăm acum teorema de **dualitate tare**.

Teorema 3.3.12 (BOȚ R. I., DUMITRU (GRAD) A., WANKA G. [20]) *Fie ipotezele (3.14) și condiția de regularitate (RC_A^{lv}) satisfăcute. Mai mult, fie $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_A^{lv}}$ o soluție propriu eficientă a lui (P_A^{lv}) . Atunci există o soluție eficientă $(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t})$ a lui (D_A^{lvBGW}) astfel încât*

$$h^{BGW}(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}) = (f + g \circ A)(\bar{x}).$$

Observația 3.3.13 Teorema 3.3.12 poate fi considerată ca o particularizare a Teoremei 3.2.21 (b). ■

Observația 3.3.14 În cazul particular când $n = 1$ (notăm f_1 și g_1 cu f și respectiv g) duala (D_A^{lvBGW}) este exact clasică duală Fenchel din ROCKAFELLAR R.T. [103] pentru problema primală scalară

$$\inf_{x \in \mathbb{R}^n} (f + g \circ A)(x).$$

De aici rezultă că (D_A^{lvBGW}) este o extensie naturală a problemei scalare Fenchel, în cadrul finit dimensional. ■

3.3.3 Dualitate inversă directă

În această subsecțiune prezentăm o demonstrație directă pentru o teoremă de dualitate inversă relaționată cu perechea primală-duală (P_A^{lv}, D_A^{lvBGW}) . Reamintim faptul că (D_A^{lvBGW}) este o particularizare a lui (D_A^{vBGW}) și că pentru ultima problemă amintită dualitatea inversă a fost demonstrată indirect, utilizând teorema de dualitate inversă corespunzătoare dualei $(D_A^{v\leq})$ (vezi Observația 3.2.23).

Pornim prin a prezenta două proprietăți ajutătoare. Fiecărui $\lambda := (\lambda_1, \dots, \lambda_m) \in \text{int } \mathbb{R}_+^m$ îi asociem mulțimea

$$\mathcal{A}_{D_A^{lv}BGW}^\lambda := \left\{ \begin{array}{l} (p, q, t) : p := (p_1, \dots, p_m) \in \mathbb{R}^n \times \dots \times \mathbb{R}^n, \\ q := (q_1, \dots, q_m) \in \mathbb{R}^w \times \dots \times \mathbb{R}^w, \\ t := (t_1, \dots, t_m) \in \mathbb{R}^m, \\ \sum_{i=1}^m \lambda_i(p_i + A^*q_i) = 0, \sum_{i=1}^m \lambda_i t_i = 0 \end{array} \right\}.$$

Apoi asociem fiecărui $y \in \mathbb{R}^m$ mulțimea

$$\Lambda(y) := \left\{ \lambda \in \text{int } \mathbb{R}_+^m : \exists (p, q, t) \in \mathcal{A}_{D_A^{lv}BGW}^\lambda \text{ astfel încât } \langle \lambda, y \rangle = \langle \lambda, h^{BGW}(p, q, \lambda, t) \rangle \right\}.$$

De asemenea, folosim notația

$$\Pi := \{y \in \mathbb{R}^m : \Lambda(y) \neq \emptyset\}.$$

Următorul rezultat evidențiază o legătură între mulțimea imagine a problemei duale ($D_A^{lv}BGW$) și mulțimea Π .

Propoziția 3.3.15 (GRAD A. [65]) *Fie ipotezele (3.14) satisfăcute. Atunci următoarea egalitate este validă:*

$$h^{BGW}(\mathcal{A}_{D_A^{lv}BGW}) \cap \mathbb{R}^m = \Pi.$$

Propoziția următoare conține o caracterizare a elementelor maximale ale lui Π .

Propoziția 3.3.16 (GRAD A. [65]) *Fie ipotezele (3.14) satisfăcute. Atunci un element $\bar{y} \in \Pi$ este maxim Pareto-eficient pentru mulțimea Π dacă și numai dacă pentru orice $y \in \Pi$ și orice $\lambda \in \Lambda(y)$ următoarea inegalitate este validă:*

$$(3.15) \quad \langle \lambda, \bar{y} \rangle \geq \langle \lambda, y \rangle.$$

Prezentăm în continuare o teoremă directă de **dualitate inversă** pentru perechea primală-duală ($P_A^{lv}BGW, D_A^{lv}BGW$).

Teorema 3.3.17 (GRAD A. [65]) *Fie ipotezele (3.14) și condiția de regularitate (RC_A^{lv}) satisfăcute. Mai mult, presupunem că pentru orice $\lambda := (\lambda_1, \dots, \lambda_m) \in \text{int } \mathbb{R}_+^m$ care satisface inegalitatea*

$$\inf_{x \in \mathbb{R}^n} \sum_{i=1}^m \lambda_i (f + g \circ A)(x) > -\infty,$$

există un $x_\lambda \in \mathcal{A}_{P_A^{lv}}$ astfel încât

$$(3.16) \quad \sum_{i=1}^m \lambda_i (f + g \circ A)(x_\lambda) = \min_{x \in \mathbb{R}^n} \sum_{i=1}^m \lambda_i (f + g \circ A)(x).$$

Atunci, pentru fiecare soluție Pareto-eficientă $(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}) \in \mathcal{A}_{D_A^{lv}BGW}$ a lui $(D_A^{lv}BGW)$, următoarele afirmații sunt adevărate:

$$(a) \quad h^{BGW}(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}) \in \text{cl} \left((f + g \circ A)(\mathcal{A}_{P_A^{lv}}) + \mathbb{R}_+^m \right);$$

(b) Există o soluție propriu eficientă $x_{\bar{\lambda}} \in \mathcal{A}_{P_A^{!v}}$ a lui $(P_A^{!v})$ astfel încât

$$\sum_{i=1}^m \bar{\lambda}_i [(f_i + g_i \circ A)(x_{\bar{\lambda}}) - h_i^{!BGW}(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t})] = 0.$$

(c) Dacă mulțimea $(f + g \circ A)(\mathbb{R}^n) + \mathbb{R}_+^m$ este închisă, atunci există o soluție propriu eficientă $\bar{x} \in \mathcal{A}_{P_A^{!v}}$ a lui $(P_A^{!v})$ astfel încât

$$(f + g \circ A)(\bar{x}) = h^{!BGW}(\bar{p}, \bar{q}, \bar{\lambda}, \bar{t}).$$

Observația 3.3.18 Teorema 3.3.17 (c) poate fi considerată o particularizare a Teoremei 3.2.21 (c). Totuși, în Teorema 3.3.17 (b) dăm un rezultat mai general. ■

Capitolul 4

Optimizare multivocă

Problemele de optimizare multivocă reprezintă cea mai bună alegere atunci când se dorește modelarea unor situații practice. Acest avantaj este însă însoțit de un dezavantaj, și anume, lipsa unei abordări unitare a noțiunii de soluție eficientă în sens multivoc. Realizările personale privind această temă au fost cuprinse în articolul GRAD A. [66]. Ele sunt mai generale decât cele obținute de HERNÁNDEZ E. și RODRÍGUEZ-MARIN L. [71], deoarece noi folosim noțiunea de cvasi-interior, care este mai generală decât cea de interior, folosită de autorii anterior menționați. Este important de menționat că în cazul particular al unei probleme scalare cu restricții vectoriale, noile condiții multivoce pentru q_1 -eficiență coincid cu cele clasice din optimizarea scalară, spre exemplu cele din BOȚ R. I., CSETNEK E. R. și MOLDOVAN A. [16].

4.1 Două relații noi referitoare la mulțimi, definite cu ajutorul cvasi-interiorului

Considerăm următoarele ipoteze:

$$(4.1) \quad \begin{cases} Y \text{ este un spațiu local convex separat;} \\ K \subset Y \text{ este un con convex punctat cu } q_1 K \neq \emptyset. \end{cases}$$

Reamintim notația

$$\mathcal{P}_0(Y) := \{A : A \subseteq Y \text{ și } A \neq \emptyset\}.$$

Începem prin a prezenta niște relații referitoare la mulțimi, definite cu ajutorul unui con convex, introduse de KUROIWA D. [84].

Definiția 4.1.1 (KUROIWA D. [84]) *Fie ipotezele (4.1) satisfăcute, iar A și B din $\mathcal{P}_0(Y)$. Atunci scriem:*

- (a) $A \leq^l B$ dacă $B \subseteq A + K$;
- (b) $A \leq^u B$ dacă $A \subseteq B - K$;
- (c) $A \sim^l B$ dacă $A \leq^l B$ și $B \leq^l A$.

Observația 4.1.2 KUROIWA D. [84] a demonstrat că \sim^l este o relație de echivalență pe $\mathcal{P}_0(Y)$. ■

Definiția 4.1.3 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.1) satisfăcute, iar A și B din $\mathcal{P}_0(Y)$. Atunci scriem:*

(a) $A \leq_{qi K}^l B$ dacă $B \subseteq A + qi K$;

(b) $A \leq_{qi K}^u B$ dacă $A \subseteq B - qi K$.

Observația 4.1.4 (a) Relațiile $\leq_{qi K}^l$ și $\leq_{qi K}^u$ sunt tranzitive. ■

Propoziția 4.1.5 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.1) satisfăcute, iar A și B din $\mathcal{P}_0(Y)$. Următoarele afirmații sunt adevărate:*

(a) $A \sim^l B$ dacă și numai dacă $A + K = B + K$.

(b) Dacă $A \sim^l B$, atunci $A + qi K = B + qi K$.

(c) Dacă $A \leq_{qi K}^l B$ și $B \leq_{qi K}^l A$, atunci $A \sim^l B$.

(d) Dacă $A \leq_{qi K}^l B$ și $B \leq^l A$, atunci $B \leq_{qi K}^l A$.

(e) $A \leq_{qi K}^l B$ dacă și numai dacă $-B \leq_{qi K}^u -A$.

(f) Dacă $A \leq_{qi K}^l B$ și $y \in Y$, atunci $A + y \leq_{qi K}^l B + y$.

(g) Dacă $A \sim^l B$ și $y \in Y$, atunci $A + y \sim^l B + y$.

Observația 4.1.6 Afirmațiile (b) și (c) din Propoziția 4.1.5 conduc la concluzia că

$$A \leq_{qi K}^l B \text{ și } B \leq_{qi K}^l A \implies A \sim^l B \implies A + qi K = B + qi K.$$

Aceste implicații nu pot fi inversate. ■

Cu ajutorul relațiilor introduse în Definiția 4.1.3 definim patru noi noțiuni de eficiență referitoare la mulțimi.

Definiția 4.1.7 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.1) satisfăcute, iar $\mathcal{S} \subseteq \mathcal{P}_0(Y)$. O mulțime $A \in \mathcal{S}$ se numește:*

(a) *mulțime l-Min_{qi}-eficientă a lui \mathcal{S} dacă pentru orice mulțime $B \in \mathcal{S}$, care satisface*

$$B \leq_{qi K}^l A, \text{ relația } A \leq_{qi K}^l B \text{ este validă.}$$

(b) *mulțime l-Max_{qi}-eficientă a lui \mathcal{S} dacă pentru orice mulțime $B \in \mathcal{S}$, care satisface*

$$A \leq_{qi K}^l B, \text{ relația } B \leq_{qi K}^l A \text{ este validă.}$$

(c) *mulțime u-Min_{qi}-eficientă a lui \mathcal{S} dacă pentru orice mulțime $B \in \mathcal{S}$, care satisface*

$$B \leq_{qi K}^u A, \text{ relația } A \leq_{qi K}^u B \text{ este validă.}$$

(d) mulțime $u\text{-Max}_{qi}$ -eficientă a lui \mathcal{S} dacă pentru orice mulțime $B \in \mathcal{S}$, care satisface

$$A \preceq_{qiK}^u B, \text{ relația } B \preceq_{qiK}^u A \text{ este validă.}$$

Mulțimile formate din toate mulțimile $l\text{-Min}_{qi}$ -eficiente, $l\text{-Max}_{qi}$ -eficiente, $u\text{-Min}_{qi}$ -eficiente și $u\text{-Max}_{qi}$ -eficiente ale lui \mathcal{S} se vor nota prin

$$l\text{-Min}_{qi} \mathcal{S}, l\text{-Max}_{qi} \mathcal{S}, u\text{-Min}_{qi} \mathcal{S} \text{ și respectiv } u\text{-Max}_{qi} \mathcal{S}.$$

Observația 4.1.8 Este de remarcat faptul că noțiunile din Definiția 4.1.7 sunt mai generale decât noțiunile utilizate de HERNÁNDEZ E. și RODRÍGUEZ-MARIN L. în lucrările [70] și [71]. ■

Observația 4.1.9 Fie ipotezele (4.1) satisfăcute, iar $\mathcal{S} \subseteq \mathcal{P}_0(Y)$. Din Definiția 4.1.7 și Propoziția 4.1.5 (f) rezultă că

$$y + l\text{-Min}_{qi} \mathcal{S} = l\text{-Min}_{qi}(y + \mathcal{S}) \text{ pentru orice } y \in Y.$$

Egalități similare se pot da și pentru $l\text{-Max}_{qi} \mathcal{S}$, $u\text{-Min}_{qi} \mathcal{S}$ și respectiv $u\text{-Max}_{qi} \mathcal{S}$. ■

Propoziția 4.1.10 (GRAD A. [66]) Fie ipotezele (4.1) satisfăcute, iar $\mathcal{S} \subseteq \mathcal{P}_0(Y)$. Atunci următoarea egalitate este validă:

$$(4.2) \quad l\text{-Min}_{qi}(-\mathcal{S}) = -u\text{-Max}_{qi} \mathcal{S}.$$

4.2 Funcții qi -conjugate și qi -subgradienți

Considerăm următoarele ipoteze:

$$(4.3) \quad \begin{cases} X \text{ este un spațiu vectorial topologic;} \\ Y \text{ este un spațiu local convex separat;} \\ K \subset Y \text{ este un con convex, punctat, cu } qi K \neq \emptyset; \\ F : X \rightarrow \mathcal{P}(Y) \text{ este o funcție multivocă proprie.} \end{cases}$$

4.2.1 Funcții multivoce qi -conjugate

Definiția 4.2.1 (GRAD A. [66]) Fie ipotezele (4.3) satisfăcute. Funcția qi -conjugată a lui F este funcția multivocă $F_{qiK}^* : \mathcal{L}(X, Y) \rightarrow \mathcal{P}(\mathcal{P}(Y))$ definită prin

$$F_{qiK}^*(T) := u\text{-Max}_{qi}\{Tx - F(x) : x \in X\} \text{ pentru orice } T \in \mathcal{L}(X, Y).$$

Observația 4.2.2 Din Definiția 4.1.7 (d) și ipotezele (4.3) rezultă următoarea egalitate:

$$F_{qiK}^*(T) = u\text{-Max}_{qi}\{Tx - F(x) : x \in \text{dom } F\}.$$

■

Următorul rezultat poate fi privit ca o extensie a inegalității Fenchel-Young în acest caz multivoc.

Teorema 4.2.3 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.3) satisfăcute. Fie $x_0, x_1 \in \text{dom } F$, iar $T \in \mathcal{L}(X, Y)$ astfel încât*

$$(4.4) \quad F(x_1) - Tx_1 \in -F_{\text{qi}_K}^*(T).$$

Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:

- (a) *Dacă $F(x_0) - Tx_0 \leq_{\text{qi}_K}^l F(x_1) - Tx_1$, atunci $F(x_1) - Tx_1 \leq_{\text{qi}_K}^l F(x_0) - Tx_0$.*
- (b) *Dacă $F(x_0) - Tx_0 \leq_{\text{qi}_K}^l F(x_1) - Tx_1$, atunci $F(x_1) - Tx_1 \sim^l F(x_0) - Tx_0$.*

4.2.2 qi-subgradienți ai funcțiilor multivoce

Cu ajutorul qi-conjugatei extindem noțiunile de subgradient și subdiferențială la funcții multivoce.

Definiția 4.2.4 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.3) satisfăcute și fie $\bar{x} \in \text{dom } F$.*

- (a) *Un operator $T \in \mathcal{L}(X, Y)$ se numește **qi-subgradient** al funcției multivoce F în \bar{x} dacă*

$$T\bar{x} - F(\bar{x}) \in F_{\text{qi}_K}^*(T).$$

- (b) *Mulțimea tuturor qi-subgradienților asociați lui F în \bar{x} se numește **qi-subdiferențiala** lui F în \bar{x} și se notează cu $\partial_{\text{qi}_K} F(\bar{x})$.*

Prin convenție, dacă $\bar{x} \notin \text{dom } F$, atunci considerăm prin definiție că $\partial_{\text{qi}_K} F(\bar{x}) = \emptyset$.

Observația 4.2.5 Având în vedere Definiția 4.2.4, condiția (4.4) din Teorema 4.2.3 este echivalentă cu $T \in \partial_{\text{qi}_K} F(x_1)$. ■

Similar cu cazul scalar, am demonstrat următorul rezultat.

Propoziția 4.2.6 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.3) satisfăcute și fie $\bar{x} \in \text{dom } F$. Atunci*

$$F(\bar{x}) \in \text{l-Min}_{\text{qi}}\{F(x) : x \in X\} \text{ dacă și numai dacă } 0 \in \partial_{\text{qi}_K} F(\bar{x}).$$

4.3 O teorie a perturbării pentru optimizarea multivocă bazată pe cvasi-interior

4.3.1 Optimizare multivocă fără restricții

În această secțiune considerăm problema multivocă de optimizare fără restricții

$$(P_{\text{qi}}^{sv}) \quad \text{l-Min}_{\text{qi}} F(x),$$

care va fi studiată în ipotezele (4.3) și admitând că:

$$(4.5) \quad W \text{ este un spațiu vectorial topologic.}$$

Definiția 4.3.1 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.3) satisfăcute. Un element $\bar{x} \in \text{dom } F$ este o soluție qi-eficientă a lui (P_{qi}^{sv}) dacă*

$$F(\bar{x}) \in \text{l-Min}_{\text{qi}}\{F(x) : x \in X\} = \text{l-Min}_{\text{qi}}\{F(x) : x \in \text{dom } F\}.$$

Dezvoltăm o teorie generală de dualitate bazată pe o abordare cu perturbări, folosind cvasi-interiorul unui con convex.

Definiția 4.3.2 *Fie ipotezele (4.3) și (4.5) satisfăcute. O funcție multivocă $\Phi : X \times W \rightarrow \mathcal{P}(Y)$, care satisface egalitatea*

$$\Phi(x, 0) = F(x) \text{ pentru orice } x \in X,$$

se numește funcție perturbatoare asociată lui F .

Considerăm o funcție perturbatoare Φ asociată lui (P_{qi}^{sv}) . Atunci qi-conjugata lui Φ este funcția multivocă $\Phi_{\text{qi}_K}^* : \mathcal{L}(X, Y) \times \mathcal{L}(W, Y) \rightarrow \mathcal{P}(\mathcal{P}(Y))$ definită prin

$$\Phi_{\text{qi}_K}^*(H, T) := \text{u-Max}_{\text{qi}}\{Hx + Tw - \Phi(x, w) : (x, w) \in X \times W\}$$

pentru orice $(H, T) \in \mathcal{L}(X, Y) \times \mathcal{L}(W, Y)$.

Introducem următoarea nouă duală multivocă asociată problemei (P_{qi}^{sv}) :

$$(D_{\text{qi}}^{sv}) \quad \text{l-Max}_{\text{qi}} \left[-\Phi_{\text{qi}_K}^*(0, T) \right].$$

Folosim notația

$$\mathcal{A}_{D_{\text{qi}}^{sv}} := \{(T, x, w) \in \mathcal{L}(W, Y) \times X \times W : (0, T) \in \partial_{\text{qi}_K} \Phi(x, w)\}.$$

Definiția 4.3.3 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.3) și (4.5) satisfăcute. Un operator $\tilde{T} \in \mathcal{L}(W, Y)$ se numește soluție qi-eficientă a dualei (D_{qi}^{sv}) dacă există un $(\tilde{x}, \tilde{w}) \in \text{dom } \Phi$ astfel încât*

$$(\tilde{T}, \tilde{x}, \tilde{w}) \in \mathcal{A}_{D_{\text{qi}}^{sv}} \text{ și } -\tilde{T}\tilde{w} + \Phi(\tilde{x}, \tilde{w}) \in \text{l-Max}_{\text{qi}}\{-Tw + \Phi(x, w) : (T, x, w) \in \mathcal{A}_{D_{\text{qi}}^{sv}}\}.$$

Cu ajutorul următoarei **teoreme de dualitate slabă** certificăm faptul că (D_{qi}^{sv}) este de fapt o duală a lui (P_{qi}^{sv}) .

Teorema 4.3.4 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.3) și (4.5) satisfăcute, fie $x_0 \in \text{dom } F$, iar $(T, x, w) \in \mathcal{A}_{D_{\text{qi}}^{sv}}$. Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:*

- (a) *Dacă $F(x_0) \leq_{\text{qi}_K}^l -Tw + \Phi(x, w)$, atunci $-Tw + \Phi(x, w) \leq_{\text{qi}_K}^l F(x_0)$.*
- (b) *Dacă $F(x_0) \leq_{\text{qi}_K}^l -Tw + \Phi(x, w)$, atunci $-Tw + \Phi(x, w) \sim^l F(x_0)$.*

Următorul rezultat conține **condiții de optim** pentru perechea primală-duală $(P_{\text{qi}}^{sv}, D_{\text{qi}}^{sv})$.

Teorema 4.3.5 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.3) și (4.5) satisfăcute, fie $\bar{x} \in \text{dom } F$ și fie $(\tilde{T}, \tilde{x}, \tilde{w}) \in \mathcal{A}_{D_{\text{qi}}^{sv}}$ astfel încât*

$$(4.6) \quad F(\bar{x}) \leq_{\text{qi}_K}^l -\tilde{T}\tilde{w} + \Phi(\tilde{x}, \tilde{w}).$$

Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:

(a) \bar{x} este o soluție qi-eficientă a lui (P_{qi}^{sv}) .

(b) \tilde{T} este o soluție qi-eficientă a lui (D_{qi}^{sv}) .

Condiții de optim suplimentare pentru (D_{qi}^{sv}) pot fi găsite în următoarea teoremă.

Teorema 4.3.6 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.3) și (4.5) satisfăcute. Fie $\bar{x} \in \text{dom } F$. Dacă există un operator $\bar{T} \in \mathcal{L}(W, Y)$ astfel încât $(\bar{T}, \bar{x}, 0) \in \mathcal{A}_{D_{\text{qi}}^{sv}}$, atunci \bar{T} este o soluție qi-eficientă a lui (D_{qi}^{sv}) .*

Observația 4.3.7 Fie ipotezele Teoremei 4.3.6 satisfăcute. Atunci fiecare operator $\tilde{T} \in \mathcal{L}(W, Y)$, pentru care există un $(\tilde{x}, \tilde{w}) \in \text{dom } \Phi$ astfel încât

$$(\tilde{T}, \tilde{x}, \tilde{w}) \in \mathcal{A}_{D_{\text{qi}}^{sv}} \text{ și } F(\bar{x}) \leq_{\text{qi}, K}^l -\tilde{T}\tilde{w} + \Phi(\tilde{x}, \tilde{w}),$$

este o soluție qi-eficientă a lui (D_{qi}^{sv}) . ■

4.3.2 Optimizare multivocă cu restricții

Fie problema generală de optimizare multivocă cu restricții de tip con

$$(CP_{\text{qi}}^{sv}) \quad \begin{array}{l} \text{l-Min}_{\text{qi}} F(x), \\ G(x) \cap (-C) \neq \emptyset \end{array}$$

considerată sub următoarele ipoteze :

$$(4.7) \quad \left\{ \begin{array}{l} X \text{ și } W \text{ sunt spații vectorial topologice;} \\ Y \text{ și } Z \text{ sunt spații local convexe separate;} \\ K \subset Y \text{ este un con convex, punctat, cu } \text{qi } K \neq \emptyset; \\ C \subset Z \text{ este un con nevid, punctat și convex;} \\ F : X \rightarrow \mathcal{P}(Y) \text{ și } G : X \rightarrow \mathcal{P}(Z) \text{ sunt funcții multivoce proprii;} \\ \{x \in (\text{dom } F) \cap (\text{dom } G) : G(x) \cap (-C) \neq \emptyset\} \neq \emptyset. \end{array} \right.$$

Vom folosi notația

$$\mathcal{A}_{CP_{\text{qi}}^{sv}} := \{x \in (\text{dom } F) \cap (\text{dom } G) : G(x) \cap (-C) \neq \emptyset\}.$$

Definiția 4.3.8 Fie D și E spații vectoriale, iar $M \subseteq D$. Funcția multivocă $\Delta_M^E : D \rightarrow \mathcal{P}(E)$ asociată mulțimii M relativ la spațiul E , se numește **funcția indicator** și este definită prin

$$\Delta_M^E(x) := \begin{cases} \{0\} & \text{dacă } x \in M \\ \emptyset & \text{dacă } x \notin M. \end{cases}$$

Problema multivocă cu restricții (CP_{qi}^{sv}) poate fi rescrisă ca o problemă fără restricții, având o funcție de scop modificată, după cum urmează:

$$\text{l-Min}_{\text{qi}} \left[F(x) + \Delta_{\mathcal{A}_{CP_{\text{qi}}^{sv}}}^Y(x) \right].$$

O funcție perturbatoare asociată lui $F + \Delta_{\mathcal{A}_{CP^{sv}}^{qi}}^Y$ este o funcție multivocă $\Phi_C^{sv} : X \times W \rightarrow \mathcal{P}(Y)$ astfel încât

$$\Phi_C^{sv}(x, 0) = F(x) + \Delta_{\mathcal{A}_{CP^{sv}}^{qi}}^Y(x) \text{ pentru orice } x \in X.$$

O duală asociată lui (CP_{qi}^{sv}) cu ajutorul funcției Φ_C^{sv} este

$$(CD_{qi}^{sv}) \quad \text{l-Max}_{qi} \left[-(\Phi_C^{sv})_{qiK}^*(0, T) \right].$$

Vom folosi notația

$$\mathcal{A}_{CD_{qi}^{sv}} := \{(T, x, w) \in \mathcal{L}(W, Y) \times X \times W : (0, T) \in \partial_{qiK} \Phi_C^{sv}(x, w)\}.$$

Definiția 4.3.9 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.7) satisfăcute. Un operator $\tilde{T} \in \mathcal{L}(W, Y)$ se numește soluție qi-eficientă a dualei (CD_{qi}^{sv}) dacă există un $(\tilde{x}, \tilde{w}) \in \text{dom } \Phi_C^{sv}$ astfel încât*

$$(\tilde{T}, \tilde{x}, \tilde{w}) \in \mathcal{A}_{CD_{qi}^{sv}} \text{ și } -\tilde{T}\tilde{w} + \Phi_C^{sv}(\tilde{x}, \tilde{w}) \in \text{l-Max}_{qi} \{-Tw + \Phi_C^{sv}(x, w) : (T, x, w) \in \mathcal{A}_{CD_{qi}^{sv}}\}.$$

Enunțăm pentru început **teorema de dualitate slabă**.

Teorema 4.3.10 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.7) satisfăcute. Fie $x_0 \in \mathcal{A}_{P_C^{sv}}$, iar $(T, x, w) \in \mathcal{A}_{CD_{qi}^{sv}}$. Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:*

- (a) *Dacă $F(x_0) \leq_{qiK}^l -Tw + \Phi_C^{sv}(x, w)$, atunci $-Tw + \Phi_C^{sv}(x, w) \leq_{qiK}^l F(x_0)$.*
- (b) *Dacă $F(x_0) \leq_{qiK}^l -Tw + \Phi_C^{sv}(x, w)$, atunci $-Tw + \Phi_C^{sv}(x, w) \sim^l F(x_0)$.*

Continuăm cu două teoreme ce conțin **condiții de optim**.

Teorema 4.3.11 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.7) satisfăcute. Fie $\bar{x} \in \mathcal{A}_{CP_{qi}^{sv}}$, iar $(\tilde{T}, \tilde{x}, \tilde{w}) \in \mathcal{A}_{CD_{qi}^{sv}}$ fie astfel încât*

$$(4.8) \quad F(\bar{x}) \leq_{qiK}^l -\tilde{T}\tilde{w} + \Phi_C^{sv}(\tilde{x}, \tilde{w}).$$

Atunci următoarele afirmații sunt adevărate:

- (a) *\bar{x} este o soluție qi-eficientă a lui (CP_{qi}^{sv}) .*
- (b) *\tilde{T} este o soluție qi-eficientă a lui (CD_{qi}^{sv}) .*

Teorema 4.3.12 (GRAD A. [66]) *Fie ipotezele (4.7) satisfăcute și fie $\bar{x} \in \mathcal{A}_{CP_{qi}^{sv}}$. Dacă există un operator $\bar{T} \in \mathcal{L}(W, Y)$ astfel încât $(\bar{T}, \bar{x}, 0) \in \mathcal{A}_{CD_{qi}^{sv}}$, atunci \bar{T} este o soluție qi-eficientă a lui (CD_{qi}^{sv}) .*

Observația 4.3.13 *Fie ipotezele Teoremei 4.3.12 satisfăcute. Atunci fiecare operator $\tilde{T} \in \mathcal{L}(W, Y)$, pentru care există un $(\tilde{x}, \tilde{w}) \in \text{dom } \Phi_C^{sv}$ astfel încât*

$$(\tilde{T}, \tilde{x}, \tilde{w}) \in \mathcal{A}_{LCD_{qi}^{sv}} \text{ și } F(\bar{x}) \leq_{qiK}^l -\tilde{T}\tilde{w} + \Phi_C^{sv}(\tilde{x}, \tilde{w}),$$

este o soluție qi-eficientă a lui (CD_{qi}^{sv}) . ■

4.3.3 O regulă multivocă a multiplicatorilor lui Lagrange

În această subsecțiune asociem problemei generale de optimizare multivocă cu restricții de tip con, de forma (CP_{qi}^{sv}) , o duală obținută prin particularizarea unei funcții perturbatoare după o metodă similară abordării pentru perturbarea Lagrange în optimizarea scalară.

Fie ipotezele (4.7) satisfăcute. Considerăm următoarea funcție perturbatoare de tip Lagrange $\Phi_L^{sv} : X \times Z \rightarrow \mathcal{P}(Y)$ asociată problemei (CP_{qi}^{sv}) :

$$\Phi_L^{sv}(x, z) := \begin{cases} F(x) & \text{dacă } x \in X \text{ și } (G(x) - z) \cap (-C) \neq \emptyset \\ \emptyset & \text{în rest.} \end{cases}$$

Este de remarcat faptul că

$$\Phi_L^{sv}(x, z) = \begin{cases} F(x) & \text{dacă } x \in (\text{dom } F) \cap (\text{dom } G) \text{ și } z \in G(x) + C \\ \emptyset & \text{în rest.} \end{cases}$$

Fiind dat un operator $T \in \mathcal{L}(Z, Y)$, qi-conjugata multivocă asociată perturbării de tip Lagrange Φ_L^{sv} în $(0, T)$ este

$$(\Phi_L^{sv})_{qiK}^*(0, T) := \text{u-Max}_{qi} \{Tz - \Phi_L^{sv}(x, z) : (x, z) \in X \times Z\}.$$

Să remarcăm de asemenea că

$$(\Phi_L^{sv})_{qiK}^*(0, T) = \text{u-Max}_{qi} \{Tz - F(x) : x \in Z, z \in G(x) + C\}.$$

Lui (CP_{qi}^{sv}) îi atașăm următoarea duală multivocă de tip Lagrange:

$$(LCD_{qi}^{sv}) \quad \text{l-Max}_{qi} \left[-(\Phi_L^{sv})_{qiK}^* \right] (0, T).$$

Vom folosi notația

$$\mathcal{A}_{LCD_{qi}^{sv}} := \left\{ (T, x, z) : \begin{array}{l} T \in \mathcal{L}(Z, Y), x \in X, z \in G(x) + C, \\ (0, T) \in \partial \Phi_{L_{qiK}}^{sv}(x, z) \end{array} \right\}.$$

Definiția 4.3.14 Fie ipotezele (4.7) satisfăcute. Un operator $\tilde{T} \in \mathcal{L}(Z, Y)$ se numește **soluție qi-eficientă** a problemei duale (LCD_{qi}^{sv}) dacă există un $(\tilde{x}, \tilde{z}) \in \text{dom } \Phi_L^{sv}$ astfel încât

$$(\tilde{T}, \tilde{x}, \tilde{z}) \in \mathcal{A}_{LCD_{qi}^{sv}} \text{ și } -\tilde{T}\tilde{z} + F(\tilde{x}) \in \text{l-Max}_{qi} \left\{ -Tz + F(x) : (T, x, z) \in \mathcal{A}_{LCD_{qi}^{sv}} \right\}.$$

În continuare prezentăm o **teoremă de dualitate tare**.

Teorema 4.3.15 (GRAD A. [66]) Fie ipotezele (4.7) satisfăcute. Fie (F, G) o funcție $K \times C$ -convexă, iar $\bar{x} \in \mathcal{A}_{CP_{qi}^{sv}}$ astfel încât există $\bar{y} \in F(\bar{x})$ cu proprietatea

$$(4.9) \quad (\bar{y}, 0) \notin \text{qri} [(F, G)(X) + K \times C].$$

Mai mult, fie

$$(4.10) \quad 0 \in \text{qi} [G(X) + C].$$

Atunci există un operator $\bar{T} \in \mathcal{L}(Z, Y)$ care este o soluție qi-eficientă a dualei (LCD_{qi}^{sv}) .

Observația 4.3.16 Fie ipotezele Teoremei 4.3.15 satisfăcute. Atunci fiecare operator $\tilde{T} \in \mathcal{L}(Z, Y)$, pentru care există un $(\tilde{x}, \tilde{z}) \in \text{dom } \Phi_L^{sv}$ astfel încât

$$(\tilde{T}, \tilde{x}, \tilde{z}) \in \mathcal{A}_{LCD_{qi}^{sv}} \text{ și } -\bar{T}0 + \Phi_L^{sv}(\bar{x}, 0) \leq_{qi K}^l -\tilde{T}\tilde{z} + \Phi_L^{sv}(\tilde{x}, \tilde{z}),$$

este o soluție qi-eficientă a lui (LCD_{qi}^{sv}) . ■

4.4 O aplicație la o problemă de optimizare multivocă în $\ell^2(\mathbb{R})$

În această ultimă secțiune a tezei prezentăm un exemplu de problemă de optimizare multivocă pentru care ipotezele teoremei de dualitate tare, i.e. Teorema 4.3.15, sunt verificate. Aplicația noastră a fost inspirată din CSETNEK E. R. [43, Exemplul 2.10] și este formulată sub următoarele prezumții, care se dovedesc a fi particularizări ale ipotezelor generale (4.7):

$$(4.11) \quad \begin{cases} X := \ell^2(\mathbb{R}), Y := \mathbb{R}, Z := \ell^2(\mathbb{R}), K := \mathbb{R}_+, C := \ell_+^2(\mathbb{R}); \\ F : \ell^2(\mathbb{R}) \rightarrow \mathcal{P}(\mathbb{R}) \text{ este definită prin } F(\mu) := \begin{cases} \{\|\mu\|_{\ell^2(\mathbb{R})}\} & \text{dacă } \mu \in \ell_+^2(\mathbb{R}) \\ \emptyset & \text{în rest} \end{cases}; \\ G : \ell^2(\mathbb{R}) \rightarrow \mathcal{P}(\ell^2(\mathbb{R})) \text{ este definită prin } G(\mu) := \begin{cases} \{-\mu\} & \text{dacă } \mu \in \ell_+^2(\mathbb{R}) \\ \emptyset & \text{în rest} \end{cases}. \end{cases}$$

Remarcăm că $(\text{dom } F) \cap (\text{dom } G) = \ell_+^2(\mathbb{R})$, $qi K = qi \mathbb{R}_+$. Deoarece \mathbb{R} este un spațiu finit dimensional, are loc egalitatea $qi \mathbb{R}_+ = \text{int } \mathbb{R}_+ = (0, +\infty)$.

Reamintim niște proprietăți importante ale mulțimii

$$\ell^2(\mathbb{R}) := \left\{ \mu : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R} : \sum_{x \in \mathbb{R}} |\mu(x)|^2 < +\infty \right\}.$$

Funcția $\|\cdot\|_{\ell^2(\mathbb{R})} : \ell^2(\mathbb{R}) \rightarrow \mathbb{R}$ defintă prin

$$\|\mu\|_{\ell^2(\mathbb{R})} := \left(\sum_{x \in \mathbb{R}} |\mu(x)|^2 \right)^{\frac{1}{2}} = \left(\sup_{F \in \mathcal{P}_0(\mathbb{R}), F \text{ finită}} \sum_{x \in F} |\mu(x)|^2 \right)^{\frac{1}{2}} \text{ pentru orice } \mu \in \ell^2(\mathbb{R})$$

este o normă pe $\ell^2(\mathbb{R})$, iar spațiul vectorial $\ell^2(\mathbb{R})$, echipat cu această normă este un spațiu Banach. Spațiul dual $(\ell^2(\mathbb{R}))^*$ se identifică cu $\ell^2(\mathbb{R})$. Mai mult, mulțimea

$$\ell_+^2(\mathbb{R}) := \{ \mu \in \ell^2(\mathbb{R}) : \mu(x) \geq 0 \text{ pentru orice } x \in \mathbb{R} \}$$

este un con convex punctat, iar din BORWEIN J. M., LUCET Y. și MORDUKHOVICH B. [11, Observația 2.20] știm că $qi \ell_+^2(\mathbb{R}) = \emptyset$. De asemenea, este adevărat că

$$(4.12) \quad \ell_+^2(\mathbb{R}) - \ell_+^2(\mathbb{R}) = \ell^2(\mathbb{R}).$$

Se observă ușor că $\bar{\mu} := 0 \in \ell^2(\mathbb{R})$ este o soluție qi-eficientă a problemei de optimizare multivocă

$$(P_{\ell^2(\mathbb{R})}^{sv}) \quad \underset{\substack{\mu \in \ell_+^2(\mathbb{R}) \\ G(\mu) \cap (-\ell_+^2(\mathbb{R})) \neq \emptyset}}{\text{l-Min}_{qi}} \quad [\|\mu\|_{\ell^2(\mathbb{R})}].$$

Asociem lui $(P_{\ell^2(\mathbb{R})}^{sv})$ o duală multivocă de tip Lagrange cu ajutorul unei funcții perturbatoare $\Phi_{\ell^2(\mathbb{R})} : \ell^2(\mathbb{R}) \times \ell^2(\mathbb{R}) \rightarrow \mathbb{R}$ definite prin

$$\begin{aligned}\Phi_{\ell^2(\mathbb{R})}(\mu, \zeta) &:= \{F(\mu) : \mu \in \ell^2(\mathbb{R}), G(\mu) - \zeta \in -\ell_+^2(\mathbb{R})\} \\ &= \{\|\mu\|_{\ell^2(\mathbb{R})} : \mu \in \ell_+^2(\mathbb{R}), \zeta \in -\mu + \ell_+^2(\mathbb{R})\}\end{aligned}$$

pentru orice $(\mu, \zeta) \in \ell^2(\mathbb{R}) \times \ell^2(\mathbb{R})$.

Funcția multivocă qi-conjugată asociată lui $\Phi_{\ell^2(\mathbb{R})}$

$$(\Phi_{\ell^2(\mathbb{R})})_{\text{qi } \mathbb{R}_+}^* : \mathcal{L}(\ell^2(\mathbb{R}), \mathbb{R}) \times \mathcal{L}(\ell^2(\mathbb{R}), \mathbb{R}) \rightarrow \mathcal{P}(\mathcal{P}(\mathbb{R}))$$

este definită prin

$$\begin{aligned}(\Phi_{\ell^2(\mathbb{R})})_{\text{qi } \mathbb{R}_+}^*(0, T) &:= \text{u-Max}_{\text{qi}} \{T\zeta - \Phi(\mu, \zeta) : (\mu, \zeta) \in \ell^2(\mathbb{R}) \times \ell^2(\mathbb{R})\} \\ &= \text{u-Max}_{\text{qi}} \{T\zeta - \|\mu\|_{\ell^2(\mathbb{R})} : \mu \in \ell_+^2(\mathbb{R}), \zeta \in -\mu + \ell_+^2(\mathbb{R})\}\end{aligned}$$

pentru orice $T \in \mathcal{L}(\ell^2(\mathbb{R}), \mathbb{R})$.

O duală multivocă de tip Lagrange asociată lui $(P_{\ell^2(\mathbb{R})}^{sv})$ este

$$(LD_{\ell^2(\mathbb{R})}^{sv}) \quad \text{l-Max}_{\text{qi}} \left[-(\Phi_{\ell^2(\mathbb{R})})_{\text{qi } \mathbb{R}_+}^*(0, T) \right].$$

Vom folosi notația

$$\mathcal{A}_{LD_{\ell^2(\mathbb{R})}^{sv}} := \left\{ (T, \mu, \zeta) : \begin{array}{l} T \in \mathcal{L}(\ell^2(\mathbb{R}), \mathbb{R}), \mu \in \ell^2(\mathbb{R}), \zeta \in \ell^2(\mathbb{R}), \\ T\zeta - \Phi(\mu, \zeta) \in -(\Phi_{\ell^2(\mathbb{R})})_{\text{qi } \mathbb{R}_+}^*(0, T) \end{array} \right\}.$$

Se remarcă de asemenea că

$$\begin{aligned}\mathcal{A}_{LD_{\ell^2(\mathbb{R})}^{sv}} &= \left\{ (T, \mu, \zeta) : \begin{array}{l} T \in \mathcal{L}(\ell^2(\mathbb{R}), \mathbb{R}), \mu \in \ell_+^2(\mathbb{R}), \zeta \in -\mu + \ell_+^2(\mathbb{R}), \\ T\zeta - \|\mu\|_{\ell^2(\mathbb{R})} \in -(\Phi_{\ell^2(\mathbb{R})})_{\text{qi } \mathbb{R}_+}^*(0, T) \end{array} \right\} \\ &= \left\{ (T, \mu, \zeta) : \begin{array}{l} T \in \mathcal{L}(\ell^2(\mathbb{R}), \mathbb{R}), \mu \in \ell_+^2(\mathbb{R}), \zeta \in -\mu + \ell_+^2(\mathbb{R}), \\ (0, T) \in \partial_{\text{qi } \mathbb{R}_+}(\Phi_{\ell^2(\mathbb{R})})(\mu, \zeta) \end{array} \right\}.\end{aligned}$$

Se demonstrează că ipotezele Teoremei 4.3.15 sunt satisfăcute. În consecință, există un operator $\bar{T} \in \mathcal{L}(\ell^2(\mathbb{R}), \mathbb{R})$ care este o soluție qi-eficientă a lui $(LD_{\ell^2(\mathbb{R})}^{sv})$.

Bibliografie

- [1] ALONSO M., RODRÍGUEZ-MARIN L.: *Set-relations and optimality conditions in set-valued maps*, *Nonlinear Anal.* **63**, 1167-1179 (2005)
- [2] AUBIN J. P.: *Optima and Equilibria: An Introduction to Nonlinear Analysis*, 2nd Edition, Springer, Berlin-Heidelberg-New York (2003)
- [3] AUBIN J. P., FRANKOWSKA H.: *Set-Valued Analysis*, Birkhäuser (1990)
- [4] BAIER J., JAHN J.: *On subdifferentials of set-valued maps*, *J. Optim. Theory Appl.* **100**, no. 1, 233-240 (1999)
- [5] BARBU V., PRECUPANU T.: *Convexity and Optimization in Banach Spaces*, Ed. Academiei Române, București (1986)
- [6] BLAGA L., LUPȘA L.: *Operations Research* (in Romanian), Editura Mega, Editura Argonaut, Cluj-Napoca (2006)
- [7] BORWEIN J. M., GOEBEL R.: *Notions of relative interior in Banach spaces*, *J. Math. Sci. (N.Y.)* **115**, no. 4, 2542-2553 (2003)
- [8] BORWEIN J. M., JEYAKUMAR V., LEWIS A. S., WOLKOWICZ H.: *Constrained Approximation via Convex Programming*, Preprint, University of Waterloo (1988)
- [9] BORWEIN J. M., LEWIS A. S.: *Partially finite convex programming, Part I: Quasi relative interiors and duality theory*, *Math. Programming* **57**, no. 1, Ser. B, 15-48 (1992)
- [10] BORWEIN J. M., LEWIS A. S.: *Convex Analysis and Nonlinear Optimization: Theory and Examples*, Second Edition, CMS Books in Mathematics/Ouvrages de Mathématiques de la SMC **3**, Springer, New York (2006)
- [11] BORWEIN J. M., LUCET Y., MORDUKHOVICH B.: *Compactly epi-Lipschitzian convex sets and functions in normed spaces*, *J. Convex Anal.* **7**, no. 2, 375-393 (2000)
- [12] BORWEIN J. M., VANDERWERFF J. D.: *Convex Functions: Constructions, Characterizations and Counterexamples*, *Encyclopedia of Mathematics and its Applications* **109**, Cambridge University Press, Cambridge (2010)
- [13] BOȚ R. I.: *Duality and Optimality in Multiobjective Optimization*, Ph.D. Thesis, Chemnitz University of Technology (2003)

- [14] BOȚ R. I.: *Conjugate Duality in Convex Optimization*, Lecture Notes in Economics and Mathematical Systems **637**, Springer, Berlin-Heidelberg (2010)
- [15] BOȚ R. I., CSETNEK E. R.: *Regularity conditions via generalized interiority notions in convex optimization: new achievements and their relation to some classical statements*, to appear in *Optimization*, arXiv:0906.0453, posted 2 June (2009)
- [16] BOȚ R. I., CSETNEK E. R., MOLDOVAN A.: *Revisiting some duality theorems via the quasirelative interior in convex optimization*, *J. Optim. Theory Appl.* **139**, no. 1, 67-84 (2008)
- [17] BOȚ R. I., CSETNEK E. R., WANKA G.: *Sequential optimality conditions in convex programming via perturbation approach*, *J. Convex Anal.* **15**, no. 1, 149-164 (2008)
- [18] BOȚ R. I., CSETNEK E. R., WANKA G.: *Sequential optimality conditions for composed convex optimization problems*, *J. Math. Anal. Appl.* **342**, no. 2, 1015-1025 (2008)
- [19] BOȚ R. I., CSETNEK E. R., WANKA G.: *Regularity conditions via quasi-relative interior in convex programming*, *SIAM J. Optim.* **19**, no. 1, 217-233 (2008)
- [20] BOȚ R. I., DUMITRU (GRAD) A., WANKA G.: *A new Fenchel dual problem in vector optimization*, *Proc. Indian Acad. Sci. Math. Sci.* **119**, no. 2, 251-265 (2009)
- [21] BOȚ R. I., GRAD A., WANKA G.: *Sequential characterization of some efficient solutions in vector optimization*, Faculty of Mathematics, Chemnitz University of Technology, Preprint 22 (2007)
- [22] BOȚ R. I., GRAD A., WANKA G.: *Sequential characterization of solutions in convex composite programming and applications to vector optimization*, *J. Ind. Manag. Optim.* **4**, no. 4, 767-782 (2008)
- [23] BOȚ R. I., GRAD S. M., WANKA G.: *A general approach for studying duality in multiobjective optimization*, *Math. Methods Oper. Rest.* **65**, no. 3, 417-444 (2007)
- [24] BOȚ R. I., GRAD S. M., WANKA G.: *New regularity conditions for strong and total Fenchel-Lagrange duality in infinite dimensional spaces*, *Nonlinear Anal.* **69**, no. 1, 323-336 (2008)
- [25] BOȚ R. I., GRAD S. M., WANKA G.: *On strong and total Lagrange duality for convex optimization problems*, *J. Math. Anal. Appl.* **337**(2), 1315-1325 (2008)
- [26] BOȚ R. I., GRAD S. M., WANKA G.: *Duality in Vector Optimization*, Springer, Berlin-Heidelberg (2009)
- [27] BOȚ R. I., WANKA G.: *An analysis of some dual problems in multiobjective optimization (I)*, *Optimization* **53**, no. 3, 281–300 (2004)
- [28] BOȚ R. I., WANKA G.: *An analysis of some dual problems in multiobjective optimization (II)*, *Optimization* **53**, no. 3, 301–324 (2004)
- [29] BOȚ R. I., WANKA G.: *An alternative formulation of a closed cone constraint qualification*, *Nonlinear Anal.* **64**, no. 6, 1367-1381 (2006)

- [30] BRECKNER W. W.: *Dual Optimization Problems in Ordered Topological Vector Spaces* (in Romanian), Academia R.S.R., Filiala din Cluj, Institutul de Calcul (1969)
- [31] BRECKNER W. W.: *Dualität bei Optimierungsaufgaben in halbgeordneten topologischen Vektorräumen (I)*, Rev. Anal. Numér. Théorie Approximation **1**, 5-35 (1972)
- [32] BRECKNER W. W.: *Dualität bei Optimierungsaufgaben in halbgeordneten topologischen Vektorräumen (II)*, Rev. Anal. Numér. Théorie Approximation **2**, 27-35 (1973)
- [33] BRECKNER W. W.: *Operations Research* (in Romanian), Universitatea Babeş-Bolyai, Cluj-Napoca (1981)
- [34] BRECKNER W. W.: *Functional Analysis* (in Romanian), Cluj University Press, Cluj-Napoca (2009)
- [35] BRECKNER W. W., KASSAY G.: *A systematization of convexity concepts for sets and functions*, J. Convex Anal. **4**, no. 1, 109-127 (1997)
- [36] BRECKNER W. W., KOLUMBÁN I.: *Dualität bei Optimierungsaufgaben in topologischen Vektorräumen*, Mathematica (Cluj) **10(33)**, 229-244 (1968)
- [37] BRECKNER W. W., KOLUMBÁN I.: *Konvexe Optimierungsaufgaben in topologischen Vektorräumen*, Math. Scand. **25**, 227-247 (1970)
- [38] CAMMAROTO F., DI BELLA B.: *Separation theorem based on the quasi-relative interior and application to duality theory*, J. Optim. Theory Appl. **125**, no. 1, 223-229 (2005)
- [39] CAMMAROTO F., DI BELLA B.: *On a separation theorem involving the quasi-relative interior*, Proc. Edinb. Math. Soc.(2) **50**, no. 3, 605-610 (2007)
- [40] CHEN G. Y., JAHN J.: *Optimality conditions for set-valued optimization problems*, Math. Methods Oper. Res. **48**, no. 2, 187-200 (1998)
- [41] COMBARI C., LAGHDIR M., THIBAUT L.: *Sous-différentiels de fonctions convexes composées*, Ann. Sci. Math. Québec **18**, no. 2, 119-148 (1994)
- [42] CORLEY H. W.: *Optimality conditions for maximizations of set-valued functions*, J. Optim. Theory Appl. **58**, no. 1, 1-10 (1988)
- [43] CSETNEK E. R.: *Overcoming the Failure of the Classical Generalized Interior-point Regularity Conditions in Convex Optimization. Applications of the Duality Theory to Enlargements of Maximal Monotone Operators*, Logos Verlag, Berlin (2010)
- [44] DANIELE P.: *Lagrange multipliers and infinite-dimensional equilibrium problems*, J. Global Optim. **40**, no. 1-3, 65-70 (2008)
- [45] DANIELE P., GIUFFRÉ S.: *General infinite dimensional duality theory and applications to evolutionary network equilibrium problems*, Optim. Lett. **1**, no. 3, 227-243 (2007)
- [46] DANIELE P., GIUFFRÉ S., IDONE G., MAUGERI A.: *Infinite dimensional duality and applications*, Math. Ann. **339**, no. 1, 221-239 (2007)

- [47] DUREA M., DUTTA J., TAMMER C.: *Bounded sets of Lagrange multipliers for vector optimization problems in infinite dimension*, J. Math. Anal. Appl. **348**, 589-606 (2008)
- [48] DUREA M., DUTTA J., TAMMER C.: *Stability properties of KKT points in vector optimization*, Martin Luther University Halle-Wittenberg, Institute of Mathematics, Report No. 18 (2009)
- [49] EKELAND I., TEMAM R.: *Convex Analysis and Variational Problems*, North-Holland Publishing Company, Amsterdam (1976)
- [50] FRENK J. B. G., KASSAY G.: *Introduction to Convex and Quasiconvex Analysis*, in HADJISAVVAS N., KOMLÓSI S., SCHAIABLE S. (Eds.): *Handbook of Generalized Convexity and Monotonicity*, Nonconvex Optimization and its Applications **76**, Springer, Berlin-Heidelberg-New York, 3-87 (2005)
- [51] GERTH C., WEIDNER P.: *Nonconvex separation theorems and some applications in vector optimization*, J. Optim. Theory Appl. **67**, 297-320 (1990)
- [52] GERSTEWITZ C.: *Nichtkonvexe Dualität in der Vektoroptimierung*, Wiss. Z. Tech. Hochsch., Leuna-Merseburg **25**, 357-364 (1983)
- [53] GERSTEWITZ C., GÖPFERT A.: *Zur Dualität in der Vektoroptimierung*, Seminarbericht 39, Sektion Mathematik, Humboldt-Universität Berlin, 67-84 (1981)
- [54] GERSTEWITZ C., IWANOW E.: *Dualität für nichtkonvexe Vektoroptimierungsprobleme*, Wiss. Z. Tech. Hochsch. Ilmenau **2**, 61-81 (1985)
- [55] GIANNESI F.: *Constrained Optimization and Image Space Analysis, Vol. 1, Separation of Sets and Optimality Conditions*, Mathematical Concepts and Methods in Science and Engineering **49**, Springer, New York (2005)
- [56] GÖPFERT A., GERTH C.: *Über die Skalarisierung und Dualisierung von Vektoroptimierungsproblemen*, Zeitschrift für Analysis und Anwendungen **5**, 377-384 (1986)
- [57] GÖPFERT A., RIAHI H., TAMMER C., ZĂLINESCU C.: *Variational Methods in Partially Ordered Spaces*, Springer, New York (2003)
- [58] GÖTZ A., JAHN J.: *The Lagrange multiplier rule in set-valued optimization*, SIAM J. Optim. **10**, 331-344 (1999)
- [59] GOWDA M. S., TEBOULLE M.: *A comparison of constraint qualifications in infinite-dimensional convex programming*, SIAM J. Control Optim. **28**, no. 4, 925-935 (1990)
- [60] GRAD A.: *Optimality conditions with sequences in basic vector optimization*, in COBZAŞ S. (Ed.): *Topics in Mathematics, Computer Science and Philosophy, A Festschrift for Wolfgang W. Breckner on his 65th Anniversary*, Cluj University Press, 123-132 (2008)
- [61] GRAD A.: *Strong and converse Fenchel duality for vector optimization problems in locally convex spaces*, Studia Univ. Babeş-Bolyai Math. **54**, no. 3, 43-66 (2009)

- [62] GRAD A.: *Improved sequential optimality conditions for convex optimization problems with cone-epi-closed functions*, *Creat. Math. Inform.* **18**, no. 1, 26-38 (2009)
- [63] GRAD A.: *Improved sequential optimality conditions for vector optimization problems with cone-epi-closed functions*, *Annals of the "Tiberiu Popoviciu" Seminar of Functional Equations, Approximation and Convexity* **7**, 55-72 (2009)
- [64] GRAD A.: *Quasi-relative interior-type constraint qualifications ensuring strong Lagrange duality for optimization problems with cone and affine constraints*, *J. Math. Anal. Appl.* **361**, no. 1, 86-95 (2010)
- [65] GRAD A.: *Converse duality for a new Fenchel dual problem in vector optimization*, *Annals of the "Tiberiu Popoviciu" Seminar of Functional Equations, Approximation and Convexity* **8**, 27-37 (2010)
- [66] GRAD A.: *Set-valued duality by means of quasi interior*, (submitted for publication)
- [67] HAMEL A. H.: *A duality theory for set-valued functions. I: Fenchel conjugation theory*, *Set-Valued Anal.* **17**, no. 2, 153-182 (2009)
- [68] HAMEL A. H., LÖHNE A.: *Minimal element theorems and Ekeland's principle with set relations*, *J. Nonlinear Convex Anal.* **7**, no. 1, 19-37 (2006)
- [69] HOLMES R. B.: *Geometric Functional Analysis*, Springer, Berlin (1975)
- [70] HERNÁNDEZ E., RODRÍGUEZ-MARIN L.: *Nonconvex scalarization in set optimization with set-valued maps*, *J. Math. Anal. Appl.* **325**, 1-18 (2007)
- [71] HERNÁNDEZ E., RODRÍGUEZ-MARIN L.: *Lagrangian duality in set-valued optimization*, *J. Optim. Theory Appl.* **134**, 119-134 (2007)
- [72] HERNÁNDEZ E., RODRÍGUEZ-MARIN L.: *Existence theorems for set optimization problems*, *Nonlinear Anal.* **67**, 1726-1736 (2007)
- [73] HIRIART-URRUTY J. B., LEMARÉCHAL C: *Convex Analysis and Minimization Algorithms. I: Fundamentals*, Springer, Berlin (1993)
- [74] HIRIART-URRUTY J. B., LEMARÉCHAL C: *Convex Analysis and Minimization Algorithms. II: Advanced theory and bundle methods*, Springer, Berlin (1993)
- [75] HIRIART-URRUTY J. B., LEMARÉCHAL C: *Fundamentals of Convex Analysis*, Springer, Berlin (2001)
- [76] JAHN J.: *Duality in vector optimization*, *Math. Programming* **25**, no. 3, 343-353 (1983)
- [77] JAHN J.: *Scalarization in vector optimization*, *Math. Programming* **29**, no. 2, 203-218 (1984)
- [78] JAHN J.: *Vector Optimization - Theory, Applications, and Extensions*, Springer, Berlin-Heidelberg-New York (2004)

- [79] JAHN J., KHAN A. A.: *Generalized contingent epiderivatives in set-valued optimization: optimality conditions*, Num. Funct. Anal. Optim. **23**, no. 7-8, 807-831 (2002)
- [80] JAHN J., RAUH R.: *Contingent epiderivatives and set-valued optimization*, Math. Methods Oper. Res. **46**, no. 2, 193-211 (1997)
- [81] JEYAKUMAR V., SONG W., DINH N., LEE G. M.: *Stable strong duality in convex optimization*, Applied Mathematics Report AMR 05/22. University of New South Wales (2005)
- [82] JEYAKUMAR V., WOLKOWICZ H.: *Generalizations of Slater's constraint qualification for infinite convex programs*, Math. Programming Ser. B **57**, no. 1, 85-101 (1992)
- [83] JEYAKUMAR V., WU Z. Y.: *A qualification free sequential Pshenichnyi-Rockafellar lemma and convex semidefinite programming*, J. Convex Anal. **13**, no. 3-4, 773-784 (2006)
- [84] KUROIWA D.: *The natural criteria in set-valued optimization*, RIMS Kokyuroku **1031**, 85-90 (1998)
- [85] KUROIWA D.: *On natural criteria in set-valued optimization*, RIMS Kokyuroku **1048**, 86-92 (1998)
- [86] KUROIWA D.: *Lagrange duality of set-valued optimization with natural criteria*, RIMS Kokyuroku **1068**, 164-170 (1998)
- [87] KUROIWA D.: *On set-valued optimization*, Nonlin. Analysis **47**, 1395-1400 (2001)
- [88] KUROIWA D.: *Existence of efficient points of set optimization with weighted criteria*, J. Nonlinear Convex Anal. **4**, 117-123 (2003)
- [89] KUROIWA D.: *Existence theorems of set optimization with set-valued maps*, J. Inf. Optim. Sci. **24**, 73-84, (2003)
- [90] KUROIWA D., TANAKA T., TRUONG X. D. H.: *On cone convexity of set-valued maps*, Nonlinear Anal. **30**, no. 3, 1487-1496 (1997)
- [91] LIMBER M. A., GOODRICH R. K.: *Quasi interiors, Lagrange multipliers and L^p spectral estimation with lattice bounds*, J. Optim. Theory Appl. **78**, no. 1, 143-161 (1993)
- [92] LÖHNE A.: *Optimization with set relations*, Ph.D. Thesis, Martin Luther University Halle-Wittenberg, Institute of Mathematics (2005)
- [93] LÖHNE A.: *Optimization with set relations: conjugate duality*, Optimization **54**, no. 3, 265-282 (2005)
- [94] LÖHNE A., TAMMER C.: *A new approach to duality in vector optimization*, Optimization **56**, no. 1, 221-239 (2007)
- [95] LUC D. T.: *Theory of Vector Optimization*, Lecture Notes in Economics and Mathematical Systems **319**, Springer, Berlin-Heidelberg-New York (1989)

- [96] LUC D. T.: *Contingent derivatives of setvalued maps and applications to vector optimization*, Math. Programming **50**, 99-111 (1991)
- [97] MALIVERT C.: *Fenchel duality in vector optimization*, in OETTLI W., PALLASCHKE D. (Eds.): *Advances in Optimization*, Lecture Notes in Economics and Mathematical Systems **382**, Springer, Berlin-Heidelberg, 420-438 (1992)
- [98] MAUGERI A., RACITI F.: *On general infinite dimensional complementarity problems*, Optim. Lett. **2**, no. 1, 71-90 (2008)
- [99] PASCOLETTI A., SERAFINI P.: *Scalarizing vector optimization problems*, J. Optim. Theory Appl. **42**, no. 4, 499-524 (1984)
- [100] PENOT J. P., THÉRA M.: *Semi-continuous mappings in general topology*, Arch. Math. (Basel) **38**, no. 2, 158-166 (1982)
- [101] PREDÁ V., STANCU-MINASIAN I. M., KOLLER E.: *On optimality and duality for multiobjective programming problems involving generalized d -type-I and related n -set functions*, J. Math. Anal. Appl. **283**, no. 1, 114-128 (2003)
- [102] PSHENICHNYI B. N.: *Necessary Conditions for an Extremum*, Pure and Applied Mathematics **4**, Marcel Dekker, New York (1971)
- [103] ROCKAFELLAR R. T.: *Convex Analysis*, Princeton University Press, Princeton (1970)
- [104] ROCKAFELLAR R. T.: *Conjugate Duality and Optimization*, CBMS Reg. Conf. Ser. Math. **16**, Society for Industrial and Applied Mathematics, Philadelphia (1974)
- [105] RUBINOV A.: *Sublinear operators and their applications*, Russian Mathematical Surveys **32**(4), 115-175 (1977)
- [106] SAWARAGI Y., NAKAYAMA H., TANINO T.: *Theory of Multiobjective Optimization*, Mathematics in Science and Engineering **176**, Academic Press, Orlando (1985)
- [107] SONG W.: *Conjugate duality in set-valued vector optimization*, J. Math. Anal. Appl. **216**, no. 1, 265-283 (1997)
- [108] SONG W.: *A generalization of Fenchel duality in set-valued vector optimization*, Math. Methods Oper. Res. **8**, no. 2, 259-272 (1998)
- [109] SONG W.: *Duality in Set-Valued Optimization*, Dissertationes Math. (Rozprawy Mat.) **375**, no. 69 (1998)
- [110] STANCU-MINASIAN I. M.: *Optimality and duality in nonlinear programming involving semilocally B -preinvex and related functions*, Eur. J. Oper. Res. **173**, no. 1, 47-58 (2006)
- [111] TAMMER C., GÖPFERT A.: *Theory of vector optimization*, in EHRGOTT M., GANDIBLEUX X. (Eds.): *Multiple Criteria Optimization: State of the Art Annotated Bibliographic Surveys*, International Series in Operations Research and Management Science **25**, Kluwer, Boston, 1-70 (2002)

- [112] TANINO T.: *Conjugate duality in vector optimization*, J. Math. Anal. Appl. **167**, 84-97 (1992)
- [113] TANINO T., SAWARAGI Y.: *Conjugate maps and duality in multiobjective optimization*, J. Optim. Theory Appl. **31**, no. 4, 473-499 (1980)
- [114] THIBAUT L.: *Sequential convex subdifferential calculus and sequential Lagrange multipliers*, SIAM J. Control Optim. **35**, no. 4, 1434-1444 (1997)
- [115] WANKA G., BOŢ R. I.: *On the relations between different dual problems in convex mathematical programming*, in CHAMONI P., LEISTEN R., MARTIN A., MINNERMANN J., STADTLER H. (Eds.): *Operations Research Proceedings 2001*, Springer, Berlin, 255-262
- [116] WANKA G., BOŢ R. I.: *A new duality approach for multiobjective convex optimization problems*, J. Nonlinear Convex Anal. **3**, no. 1, 41-57 (2002)
- [117] WEIR T., MOND B.: *Generalised convexity and duality in multiple objective programming*, Bull. Austral. Math. Soc. **39**, no. 2, 287-299 (1989)
- [118] WEIR T., MOND B.: *Multiple objective programming duality without a constraint qualification*, Utilitas Math. **39**, 41-55 (1991)
- [119] ZĂLINESCU C.: *On two notions of proper efficiency*, in BROSIOWSKI B., MARTENSEN E. (Eds.): *Optimization in Mathematical Physics*. Methoden und Verfahren der Mathematischen Physik **34**, 77-86 (1987)
- [120] ZĂLINESCU C.: *A comparison of constraint qualifications in infinite-dimensional convex programming revisited*, J. Aust. Math. Soc. Ser. B **40**, no. 3, 353-378 (1999)
- [121] ZĂLINESCU C.: *Convex Analysis in General Vector Spaces*, World Scientific, Singapore (2002)